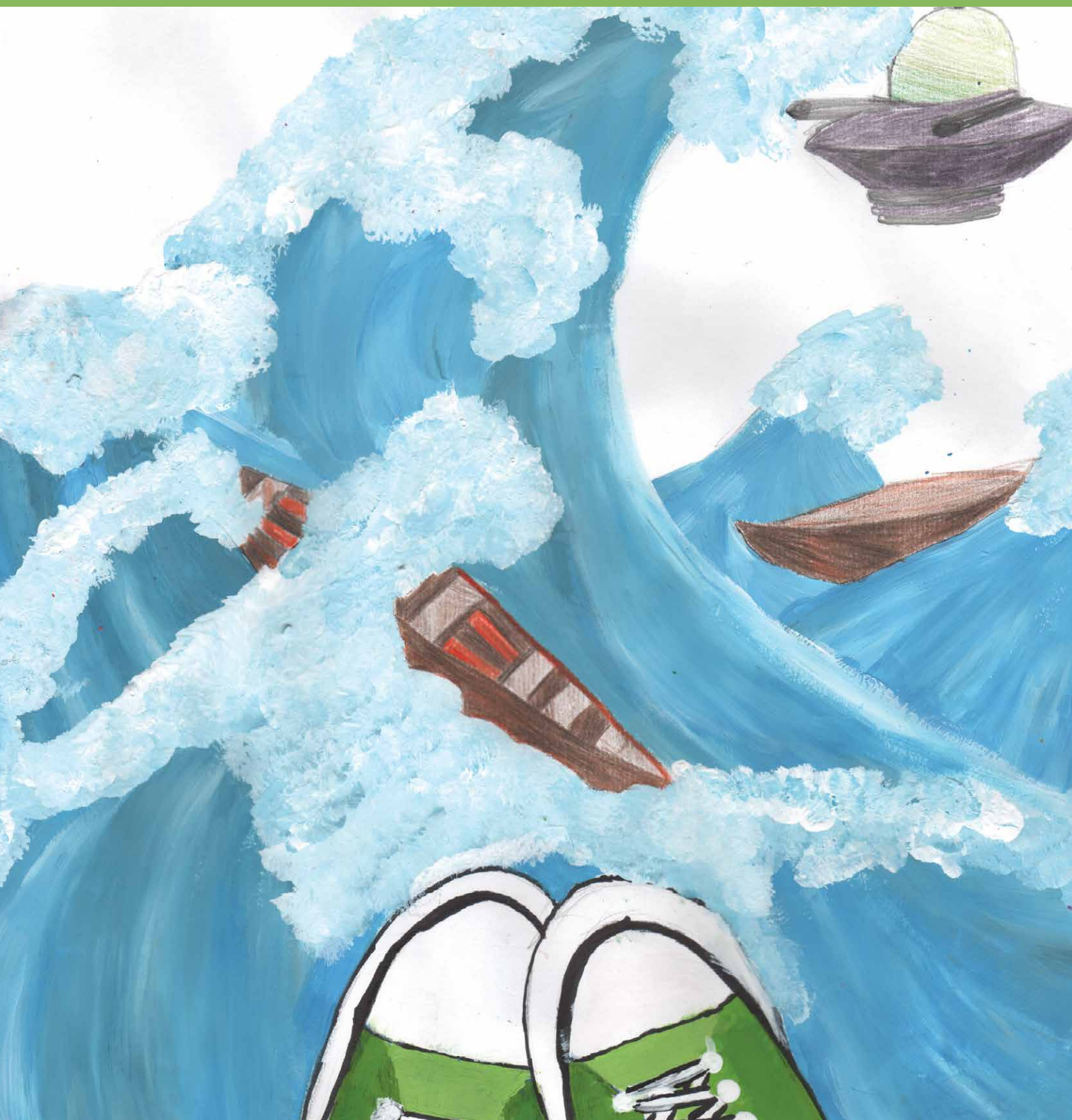

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

OLGICA IN MI

ŠOLSKO GLASILO OŠ OLGE MEGLIČ | letnik X, številka 2, junij 2023 | ISSN 2385-9369

OLGICA IN MI

Letnik X, številka 2

Odgovorna urednica: Helena OCVIRK

Urednik: Vojko JURGEČ

Uredništvo: Zoja ČEBULJ, Ula ČEH,
Tisa Julija GOLOB, Staša KOVAČIČ, Lea
KRAJNC, Maja MAGDIČ, Zala MERC,
Tiana MLAKAR, Timotej MLAKAR, Eva
RITONJA, Gaja UREK

Mentor: Vojko JURGEČ

Lektorica: Daniela ŠTUMBERGER

Likovni sodelavki: Simona TRUNTIČ
Doroteja ŠIROVNIK

Fotografije: Arhiv šole

Oblikovanje: Peter MAJCEN,
Vojko JURGEČ

Priprava za tisk: Peter MAJCEN

Naslovnica: Leila FRIDAUER, 8. b

Tisk: KELNERIČ ALEKSANDER s. p.

Naklada: 330 izvodov

ISSN 2385-9369 (tiskana izdaja)

ISSN 2463-9605 (spletna izdaja)

Izdala:

OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ

Prešernova 31

2250 Ptuj

Tel.: 02 749 20 10

Faks: 02 749 20 11

e-pošta: group1.osmbom@
guest.arnes.si

Spletna stran: www.olgica.si

Facebook: [www.facebook.com/
olgica.ptuj](https://www.facebook.com/olgica.ptuj)

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

Prispevke zbiramo na:
solski.novinarji@olgica.si

Dragi bralci,

ponovno vas pozdravljam v šolskem glasilu Olgica in mi, v katerem boste prebirali zanimive članke o vseh dogodkih, ki so popestrili drugo polovico tega šolskega leta. Naši šolski novinarji so pod mentorstvom učiteljev s svojo vnemo in predanostjo sproti beležili vse aktualne dogodke, ki so se odvijali v šoli in izven nje. Spisali so številne zgodbe o dosežkih naših učencev na področju znanja in drugih področjih, o prireditvah, taborih, natečajih, ekskurzijah, humanitarnih akcijah, festivalih, revijah in še in še bi lahko naštevala, zato predlagam da je najbolje, da si vse novice v glasilu kar sami preberete. Glasilo krasi tudi galerija, kjer boste lahko občudovali izbrana likovna dela naših učencev. Seveda, tako kot do sedaj, tudi v tej številki ne manjka težko pričakovane križanke za razgibavanje možgančkov in intervjuja z zanimivo osebo.

Na koncu se želim zahvaliti vsem učencem in strokovnim delavcem, da smo s skupnim delom uspeli spisati še eno izjemno zgodbo naše šole Olgice.

Vabim vas, da se v času poletnih počitnic pridružite navdihujočemu bralnemu potovanju skozi šolsko glasilo in se prepustite zgodbam naših šolskih novinarjev.

Želim vam lepe sončne počitnice.

Helena Ocvirk, ravnateljica

PREIZKUS PLAVANJA ZA UČENCE 6. RAZREDA

Tina Majnik in Neža Lah Mršek, 6. a

V torek, 17. januarja 2023, smo se vsi šestošolci odpravili v Terme Ptuj. Ob 8. uri smo se zbrali na dvorišču pred šolo, si razdelili malico, nato pa se v spremstvu učiteljev peš čez reko Dravo odpravili proti Termam. Ko smo prispeli, smo se učenci najprej preoblekli v kopalke in se stuširali. Na bazenu nas je pozdravil učitelj plavanja iz Plavalne akademije Kurent, nam razložil pravila in podal navodila. Razporedili smo se v tri skupine – kar po oddelkih. Prva skupina je takoj začela s preverjanjem znanja plavanja, ena skupina se je lahko šla spuščat po toboganu, tretja skupina pa je uživala v bazenu s toplo vodo. Po določenem času smo se skupine menjale, tako da smo vsi prišli na vrsto za preverjanje, kjer smo učenci izkazali znanje prsnega in hrbtne plavanja. Tisti, ki so želeli izkazati dodatno znanje, pa so plavali še kravl. Večini učencev se preizkus ni zdel težak in so povedali, da so se ob plavanju počutili sproščeno. Naenkrat je na progi drug za drugim plavalo največ osem učencev. Najlažje jim je bilo prsno plavanje, najtežji pa kravl. Učenci smo ob tej izkušnji zelo uživali in bi jo kar ponovili. Prehitro je minilo dopoldne, zato smo se morali preobleči in, še posebej dekleta, tudi posušiti lase. Okrog 12. ure smo se zbrali pred Termami in ob Dravi odšli nazaj do šole. In tako je bilo še prehitro našega šolskega dne konec.

TRAJNOSTNA MOBILNOST NA OLGICI

Šolski novinarji

Olgicarji smo tudi v tem šolskem letu del pilotnega projekta »Uresničevanje trajnostne mobilnosti in izobraževanje za trajnostni razvoj v VIZ«, v okviru katerega izvajamo razne aktivnosti, ki stremijo k spremembam navad na področju mobilnosti. Učenci smo spodbujeni k hoji, kolesarjenju, uporabi javnega potniškega prometa in alternativnim oblikam mobilnosti. Aktivnosti izvajamo v okviru rednega pouka, pri dejavnostih Razširjenega programa (RaP) ali v okviru že obstoječih projektov, ki se prav tako navezujejo na trajnostno mobilnost. Naj naštejemo le nekatere, ki smo jih izvedli do sedaj: Ulice otrokom, Jumicar, Pohod po Haloški planinski poti, Raziščimo pohodne poti v okolici Ptuja, Štetje števila korakov, Varne šolske poti, Varo na kolesu, Podnebni

tek, Podjetništvo in trajnostna mobilnost, Planinske urice, Peš-kolo-skirca, Pasavček ... Z raznimi plakati, ki jih sami pripravimo, redno ozaveščamo o pomenu trajnostne mobilnosti tako v zvezi z zdravjem vsakega posameznika, kot tudi globalno. Tudi po koncu omenjenega projekta bomo Olgicarji razvijali in krepili znanja in veščine za varno mobilnost z vključevanjem elementov gibanja in zdravega načina življenja ter se trudili, da varna in trajnostna mobilnost postane del našega vsakdana.

ZIMSKI PLANINSKI IZLET V TAMAR

Planinci Olgice

Planinci Olgice smo se zimskega izleta v Tamar veselili že od začetka šolskega leta. Komaj smo dočakali soboto, 21. januarja 2023, čeprav smo se morali zbuditi že ob 6.00.

S pohodom smo začeli v Planici, nato pa pot nadaljevali po prijetni zasneženi poti do koč, kjer smo se okrepčali z malico in toplim čajem. Sledila je razburljiva pot nazaj, nekateri smo uživali na lopatkah, drugi na saneh ...

Na koncu smo si ogledali še Planico, kjer so nas pozdravile skakalnice in zanimiv smučarsko-skakalni tekaški center.

Prijetno utrujeni in polni lepih občutkov smo ob 19.00 prispeli na Ptuj.

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA IN TRŽNICA POKLICEV

Maja Magdič in Gaja Urek, 8. a

V torek, 24. januarja 2023, se nam je ponudila enkratna priložnost, da se po nekajletnem premoru znova v živo seznanimo z različnimi poklici na tržnici poklicev.

Učenci od 7. do 9. razreda smo namreč ta dan imeli tehniški dan, katerega osrednja tema je bila poklicna orientacija. Še posebej veseli smo bili dejstva, da so se dejavnosti

začele šele ob 10. uri, tako da smo lahko zjutraj malo dlje spali. Ob 10. uri smo se zbrali v matičnih učilnicah, kjer smo izvedeli, kako bo potekal naš dan. Izvajali smo najrazličnejše dejavnosti, povezane s poklici. Reševali smo vprašalnike, katerih rezultati so nam namignili, kateri poklic bi bil primeren za nas, si ogledali video predstavitev posameznih poklicev, se igrali poklicno pantomimo, razmišljali o naših močnih področjih, interesih in kompetencah, ki so potrebne za opravljanje določenega poklica, spoznavali poklice prihodnosti in še in še. Najboljši del tega dne pa je bila udeležba na tržnici poklicev, ki je potekala v šolski telovadnici.

Na tržnici poklicev se nam je predstavilo kar 17 srednjih šol in zavodov s ptujskega, mariborskega, savinjskega in ormoškega področja.

Na otvoritvi smo najprej prisluhnili uvodnemu pozdravu naše devetošolke Zaje in poskočni melodiji izpod spretnih prstov našega harmonikarja, sedmošolca Taia. Nato smo se polni pričakovanj sprehodili od stojnice do stojnice, kjer so nam predstavniki posameznih šol s praktičnimi primeri prikazali različne dejavnosti, ki so značilne za posamezno šolo in poklic.

Tudi učenci 6. razreda so imeli tehniški dan, ki so ga posvetili izdelavi pustnih mask in pustne dekoracije. Nastali so mnogi prečudoviti izdelki, ki so krasili okna naše šole in nekaterih izložb v starem mestnem jedru. Na koncu pa so tudi šestošolci dobili priložnost, sprehoditi se po tržnici poklicev in tako v »živo« na zabaven način spoznati najrazličnejše poklice. Verjamem, da je ta tržnica poklicev

marsikomu od nas olajšala odločitve pri izbiri srednje šole.

PARALIMPIJSKI ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Tisa Julija Golob, Maja Magdič in Gaja Urek, 8. a

V sredo, 25. januarja 2023, so našo šolo obiskali prav posebni gostje. Učenci od šestega do devetega razreda smo namreč imeli paralimpijski športni dan v družbi slovenskih paralimpijcev.

Osmošolci in devetošolci smo se prvo šolsko uro zbrali v veliki telovadnici, kjer so se nam predstavili člani Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja, ki so za nas pripravili štiri različne športne aktivnosti – prirejene invalidom. Pridružili so se nam še člani Sončka Ptuj, s katerimi redno sodelujemo na raznih področjih.

Učenci smo se razdelili v štiri skupine in se nato preizkusili v prej omenjenih aktivnostih. Na eni od postaj smo tako igrali košarko na invalidskih vozičkih, ki so posebej prilagojeni športnim aktivnostim. Na drugi

postaji smo se preizkusili v dvoranskem balinanju za invalide "boccia" in bili pri tem kar precej uspešni. Na tretji postaji smo sodelovali v parih, kjer si je en učenec čez oči nadel posebna očala, tako da ni mogel ničesar videti, drugi učenec pa ga je z napotki vodil po poligonu s preprekami. Na zadnji postaji smo se preizkusili v igri, imenovani "goalball". Gre za igro, kjer smo si znova nadelo posebna očala, ki so nam onemogočila vid, nato pa smo s posebno žogo za slepe, ki je v notranjosti opremljena z zvončki, poskusili dati gol našemu nasprotniku. Pri vseh igrah smo se zelo zabavali in s tem pridobili nove izkušnje.

Po zabavnih aktivnostih v telovadnici smo se osmošolci odpravili v učilnico, kjer nas je že čakal Luka Trtnik, odličen igravec namiznega tenisa, ki je med drugim zastopal slovenske barve na paralimpijskih igrah v Tokiu leta 2020. Z nami je delil svojo izjemno življenjsko zgodbo ter nam pokazal, da niti telesna hiba ne more premagati človeške želje po uspehu. Na drugem predavanju smo dobili informacije o invalidnosti in paralimpijskih športih. Naučili smo se, da si invalidi želijo najbolj to, da jih sprejmemo in nanje gledamo kot nam enake člane družbe.

Ta športni dan nam je vsem pričaral nov pogled na svet in ljudi, ki so v nekaterih pogledih drugačni, po drugi strani pa nam povsem enaki in enakovredni. Po vseh aktivnostih in pogovorih, ki smo jih opravili, smo dan zaključili veseli, zadovoljni in polni novih izkušenj.

GLASBENI PROJEK- TNI DAN ZA DRU- GOŠOLCE

Nadja Muharemović in Mia Huzjak, 2. b

V četrtek, 26. januarja 2023, smo drugošolci imeli glasbeni projektni dan. Pripravili smo glasbeni nastop. Učenci 2. b smo pripravili prostor in izdelali vstopnice. Na nastop smo povabili učence 2. a razreda. Sošolka Mia je goste pozdravila in jim zaželela, naj uživajo ob glasbi. Najprej je bil na vrsti najin sošolec Lovro. Zaigral je na ksilofon. Zatem sta se predstavili tudi Sofia in Maša iz 2. a in zaigrali na violino. Po učilnici sta zadoneli pesmi Kuža pazi in Zajček. Tretja na sporedu je bila Meta, ki nam je na harfo zaigrala kar tri pesmi. Sledila je naša sošolka, flavtistka Julija. Zaigrala nam je pesmi Kuža pazi in Šmentana muha. Nazadnje je prišla na vrsto še Nadja, ki je na otroško klaviaturo zaigrala pesem Kuža pazi. Po končanem nastopu se je voditeljica Mia zahvalila vsem nastopajočim in publiki, da je prisluhnila nastopom. Ko smo vse pospravili, smo publiki predstavili še naša glasbila. S pomočjo učnega lista smo spoznali različne inštrumente. Dan je potekal zelo zanimivo, zabavno in poučno.

ZIMSKA ŠOLA V NA- RAVI ZA OSMOŠOLCE

Tisa Julija Golob in Eva Hvalec, 8. a

V ponedeljek, 6. februarja 2023, smo se učenci osmega razreda ob 8. uri zjutraj zbrali na parkirišču pod gradom in se podali v zimsko šolo v naravi. Ko smo na avtobus naložili svojo prtljago, smo ob pol deveti uri odrinili proti našemu cilju, Lukovemu domu na Kopah, kamor smo prispeli okrog 11. ure. Takoj po prihodu smo odložili svojo opremo in si šli ogledat smučišče. Po sledečem razvrščanju v sobe smo si privoščili okusno kosilo, ki so ga za nas pripravili odlični kuharji. Končno je napočil čas, da si oblečemo smučarske kombinezone, obujemo pancerje in nadenemo smučke. Poskusno smo se spustili po progi, da preverimo svoje smučarsko znanje. Zatem smo se razdelili v tri skupine – glede na naše smučarsko predznanje. Prva, najboljša skupina se je samostojno smučala po strmejši progi, druga skupina je ponovila svoje znanje t. i. pice oz. pluga, tretja skupina pa je usvajala osnove smučanja. Po dveh aktivnih urah smuke smo se vrnili v Lukov dom, se uredili in si privoščili popoldansko malico. Nato smo imeli čas, da smo izpraznili kovčke, sledila pa je večerja. Po večerji smo se toplo oblekli in se odpravili na nočni pohod z lučkami na Veliko Kopo. Zelo smo uživali, saj smo se kljub -13 °C kepali, tekali, se valjali po snegu ... Ob povratku v dom nam je zato zelo ugajala topla prha, po kateri smo si privoščili kratek večerni počitek in

se počasi odpravili spat.

Svoj drugi dan v šoli v naravi smo že zelo zgodaj, ob 7.15, pričeli z obilnim in okusnim zajtrkom. Zatem smo pospravili sobe in se pripravili za odhod na smučišče. Morali smo se toplo obleči, saj je bilo zunaj krepko pod ničlo. Ob prihodu na smučišče smo se najprej ogreli, nato pa se ponovno razdelili v tri skupine in pričeli s smuko. Triurno smučanje je bilo kar naporno, zato smo komaj čakali kosilo, ki je sledilo. Po kosilu smo si privoščili kratek počitek, nato pa se odpravili še na popoldansko smučanje. Ko smo zaključili z aktivnostmi na snegu, smo pomalicali, nato pa pospravili sobe, saj so jih učitelji kasneje ocenili. Odpravili smo se v Center Kope, kjer smo prisluhnili predavanju policista o varnosti na smučišču, predstavil nam je FIS pravila in nam predvajal posnetek reševanja v gorah. Ob povratku v Lukov dom smo povečerjali, nato pa je sledil družabni večer, kjer smo vsi igrali družabne igre, tudi učitelji. Vsi smo se zelo zabavali, še posebej, ko je kakšno igro izgubil kateri od učiteljev. Po zelo aktivnem dnevu in večeru smo se z veseljem stuširali in odpravili spat.

V sredo, na slovenski kulturni praznik oz. Prešernov dan, je bil tretji dan zimske šole v naravi. Prebudili smo se v meglenu, vetrovno in zelo mrzlo jutro. Po ustaljeni jutranji rutini smo oddrveli na snežne strmine, kjer smo se ponovno najprej ogreli z zanimivimi vajami, da ne bi prišlo do poškodb, se razdelili v skupine, nato pa pričeli s smuko. Ker je bilo res hladno, smo si enkrat vmes privoščili kratko pavzo z vročim ča-

jem, da nas je ogrel. Okrog 12. ure smo se kar izmučeni vrnili v Lukov dom, kjer smo si najprej privoščili kosilo, nato pa zaslužen počitek. Sledil je odhod na zasneženo igrišče, saj so učitelji za nas pripravili zelo zanimive snežne štafetne igre. Ko smo se vrnili v dom, smo si privoščili malico, nato pa smo do večerje pisali dnevnik šole v naravi ali pesmi in pripravljali zaključne točke za četrtkov večer. Po okusni večerji smo ponovno oblekli kombinezone in se odpravili na nočno smuko, ki smo se je vsi zelo veselili. Dan je bil res dolg in naporen, vendar zelo zabaven. Ob koncu dneva smo se prijetno utrujeni že zgodaj odpravili spat.

Svoj predzadnji dan šole v naravi smo kot po navadi začeli z zajtrkom in se odpravili na smučišče. Po prijetni smuki smo se lačni podali nazaj proti Lukovemu domu na kosilo. Sledil je kratek počitek. Po počitku smo se vrnili na smučišče, kjer smo imeli težko pričakovano smučarsko tekmovanje, ki smo ga opravili brez težav. Po tekmi smo lahko še prosto smučali, nato smo se vrnili v dom na malico. Zatem smo se odpravili v svoje sobe, kjer smo pričeli s pakiranjem in dokončnimi pripravami na zaključni večer. Sledila je večerja, po kateri smo se zbrali v konferenčni sobi, kjer smo imeli slovesni zaključek naše zimske šole v naravi. Najprej smo po skupi-

nah predstavili pripravljene točke, nato so najboljši iz vsake skupine prejeli medalje, zaključili pa smo z razglasitvijo najbolj urejene sobe. Končno smo se vsi neučakani odpravili v disko, kjer smo plesali. Večer se je še prekmalu zaključil in že smo se morali vrniti v Lukov dom.

V petek nas je zgodaj zjutraj čakalo dokončno pakiranje prtljage, še zadnje vožnje po smučišču, kosilo in odhod v dolino, kjer so nas na parkirišču pod gradom nestrpno pričakali naši starši.

V zimski šoli v naravi smo poglobili svoje znanje smučanja, zelo uživali in se še bolj povezali med seboj.

KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 9. RAZREDA

Maja Magdič in Gaja Urek, 8. a

Dan pred slovenskim kulturnim praznikom, tj. v torek, 7. februarja 2023, smo imeli vsi učenci od 1. do 9. razreda kulturni dan.

Naši prvošolčki so ta dan namenili izdelavi miselnih vzorcev in reševanju ugank o Francetu Prešernu. Podobnih aktivnosti so se lotili tudi drugo in tretješolci. Učenke in učenci četrtega in petega razreda so ustvarjali zanimivo zloženko o Prešernovem življenju. Kot se za kul-

turni praznik spodobi, so se lotili še branja pesmi v pesniški zbirki "Babica za lahko noč". Drugo polovico kulturnega dne pa so namenili izdelavi likovnih pesmi.

Mnoge zanimive dejavnosti so bile tudi na urniku kulturnega dne za učence od 6. do 9. razreda, ki smo ga poimenovali "Ljudske pesmi in glasbila po prešerno". Učenke in učenci od šestega do osmega razreda smo se preizkusili v poznavanju našega največjega slovenskega pesnika in njegovih del v zanimivem kvizu. Šesto in sedmošolci v posebni izvedbi kviza Lepo je biti milijonar, oz. kot smo mu rekli sami – Milijonar z dr. Francetom Prešernom, osmošolci pa v precej zahtevnejšem kvizu Jeopardy z naslovom France Prešeren in njegove pesmi. Po odlično izpeljanem kvizu smo se lotili izdelave ljudskih glasbil, ki smo jih kasneje uporabili pri izvedbi slovenskih ljudskih pesmi. Nekateri učenci so bili celo tako pogumni, da so se preizkusili v slovenskih ljudskih plesih.

Tudi naši devetošolci so pričeli dan s kvizom France Prešeren in njegove pesmi. Ti so imeli pri reševanju precej manj težav, saj so se o Prešernu ogromno naučili že preteklo šolsko leto. Prisluhnili so še nekaterim slovenskim ljudskim pesmim, zaplesali ljudske plesne ter se nazadnje odpravili v Knjižnico Ivana Potrča.

Ob 11.30 smo se vsi učenci od 1. do 9. razreda zbrali v šolski telovadnici, kjer nas je najprej nagovorila gospa ravnateljica, ki nam je zaželela lep kulturni praznik in nas povabila, da skupaj s starši 8. februarja obiščemo katero od kulturnih ustanov. Nato pa sta na oder prišla prav posebna gosta, ki smo ju že vsi nestrpnost čakali. Obiskala sta nas namreč brata Piletič, ki ju poznamo kot BQL. S svojim nastopom sta nam pokazala, da so naše ljudske pesmi zelo "kul" in da jih moramo še posebej ceniti. Koncert je minil kot bi mignil, naš kulturni dan, ki nam bo zagotovo ostal še dolgo v spominu, pa se je tudi kmalu zaključil.

ZIMSKI POHODNO-TEKAŠKI ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Gaja Urek, 8. a

V četrtek, 9. februarja 2023, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda zimski pohodno-tekaški športni dan. Ob 8.20 smo se zbrali v svojih matičnih učilnicah, kjer smo si z učitelji ogledali urnik športnega dne in načrtovali pot. Ker je potekalo medrazredno tekmovanje, so bili naši rezultati še posebej pomembni. Čakalo nas je več nalog oziroma izzivov, ki smo jih morali izvesti, učitelji pa zabeležiti rezultate. Za začetek smo se v učilnicah preizkusili v gibalnem izzivu "obrat s čevljem", ki je bil zelo zahteven. Legli smo namreč na hrbet, dvignili eno nogo in na stopalo položili športni copat. Nato smo se morali obrniti za 180

stopinj na trebuh in še za naslednjih 180 stopinj v prvoten položaj, pri tem pa ves čas paziti, da nam čevljev ne pade s stopala. Po tej precej zahtevni nalogi smo prevzeli malico in se odpravili na pohod. Vsak oddelk se je odpravil po svoji poti. Med pohodom nas je čakalo še kar nekaj nalog, in sicer opice (tj. vesa vzgibi), račja hoja, skupinsko preskakovanje z ene strani palice na drugo, štetje stopnic in najpomembnejše – štetje korakov. Vsak rezultat smo skrbno zabeležili, nato pa se okrog 12. ure vrnili v šolo, kjer smo naše podatke vnesli v Google obrazce, da jih je lahko učiteljica za šport kasneje analizirala. Kljub utrujenosti smo športni dan ocenili z oceno odlično. V ponedeljek na razredni uri smo bili kar malo na trnih pred razglasitvijo zmagovalca. Le-ti so bili učenke in učenci 7. b razreda, ki so si s skupnim številom korakov in odlično opravljenimi nalogami zmago pošteno prislužili. Za nagrado so lahko oblikovali šolski jedilnik (tj. določili malico in kosilo) za kar cel teden.

PREDSTAVITEV ETNOGRAFSKIH MASK ZA UČENCE OD 1. DO 5. RAZREDA

Maja Magdič, 8. a

Pustni čas je odlična priložnost za spoznavanje naše kulturne dediščine, ki je v našem delu Slovenije še posebej bogata. V ponedeljek, 13. februarja 2023, so to priložnost dobili tudi učenci od prvega do petega razreda, saj jih je obiskal mag. Dragan Mikša iz Markovcev, ki je strokovnjak za etnografske maske. Učencem je natančneje predstavil nekatere tradicionalne maske, in sicer rusko, dornavsko cigane, orače, kurente in pokače. Učencem je pojasnil pomen vsake maske, jih podrobno opisal ter povedal, od kod izvirajo. Učenci so bili zelo vedoželj-

ni, zato so gospodu zastavili kar nekaj vprašanj, na katera je z veseljem odgovoril. Na koncu je še g. Mikša učencem zastavil nekaj vprašanj na predstavljeno temo etnografskih pustnih mask.

Učenci so med predstavitvijo zelo uživali in izvedeli veliko novega.

ČETRTOŠOLCI PRAVILI ANATOMSKO RAZSTAVO

Tiana Mlakar in Staša Kovačič, 8. b

Da smo Olgičarji zelo ustvarjalni, so v januarju dokazali tudi naši četrtošolci. Pri učnih urah naravoslovja so se že od meseca decembra učili o notranjih organih in čutilih. Odločili so se, da bodo za lažjo predstavo sami izdelali nekatere dele telesa. V šoli so pred samo izdelavo pripravili načrt, oblikovali merila za ocenjevanje in si izbrali vsak svoj organ, ki ga so nato izdelali doma. Organi, ki so nastali, so zares prava paša za oči. Izdelali so pljuča, prebavila, možga-

ne, srce, oko, nos, mehur, uho in še kaj. Ker so nastali zelo zanimivi izdelki, so se odločili, da jih pokažejo tudi drugim učencem naše šole, zato so pred jedilnico pripravili prav posebno razstavo.

NAJVEČJI SPLETNI KVIZ O VARNI RABI INTERNETA

Timotej in Tiana Mlakar, 8. b

V četrtek, 16. februarja 2023, se je odvijal največji spletni kviz za osnovnošolce, cilj katerega ni bil zgolj preveriti znanja osnovnošolcev o varni rabi interneta, temveč tudi postaviti nov Guinnessov rekord za največji spletni kviz. Stari rekord je pripadal Britancem s 7279 udeleženci.

Kviza so se udeležili učenci iz skoraj 200 slovenskih šol, in sicer učenci od 4. do 9. razreda. Tudi Olgičarji nismo nič zaostajali za drugimi in smo veselo odgovarjali na zastavljena vprašanja. Ob 10.30 smo se skupaj z razredniki zbrali v svojih matičnih učilnicah, kjer so nam učitelji dali pomembna navodila in napotke za sodelovanje. Pripravili smo si telefone in tablice ter se s pomočjo kod, ki smo jih prejeli, prijavili v spletni kviz. Kviz je potekal tako, da so učitelji na tablo projicirali YouTube kanal, na katerem se je ob 11. uri začel prenos po vseh slovenskih šolah. Voditelj kviza, Sašo Stare, nas je vodil skozi kviz tako, da nam je bral vprašanja in na vsako vprašanje podal štiri možne odgo-

vore. Nato smo imeli nekaj sekund časa, da smo izbrali pravi odgovor. Zelo pomembno je bilo, da smo odgovorili na vsako vprašanje, saj so za postavitev rekorda šteli zgolj odgovori tistih učencev, ki nobenega odgovora niso izpustili.

Kviz je bil razdeljen na štiri dele po osem vprašanj, torej skupaj 32 vprašanj. Po zadnjem vprašanju smo nestrpnost pričakovali g. Richarda, uradnega sodnika Guinness World Records, ki je povedal, ali nam je uspelo. Po štetju vseh udeležencev, ki so odgovorili na vsa vprašanja, se je izkazalo, da smo uspešno podrli stari rekord in da je na tem kvizu sodelovalo več kot dvakrat toliko udeležencev kot na kvizu s prejšnjim postavljenim rekordom. Nov rekord tako šteje 15 225 udeležencev in zelo veseli smo, da smo svoj del k temu prispevali tudi Olgičarji.

TRETJEŠOLCI NA OBISKU V PODJETJU INTERA

Ula Čeh, 8. b

V sredo, 15. februarja 2023, so se naši tretješolci v sklopu dejavnosti razširjenega programa Digitalne dejavnosti odpravili na obisk podjetja Intera. Iz šole so se odpravili ob 13. uri in tam preživeli skoraj celo uro. Ko so prispeli, jim je g. Ladič najprej razkazal pisarne in opisal potek dela v njihovem inovativnem podjetju. Prav tako so se pogovarjali o varni rabi interneta. Učencem so bile

pisarne zelo všeč, še posebej so jih navdušili ločeni prostori za zabavo. Zaposleni so učence prijazno pogostili s krofi, sadjem in sokom. Prav posebno doživetje je za učence zagotovo bil spust po toboganu, ki velja za posebnost v Tehnološkem parku.

OLGIČARJI V ODDAJI "SOBOTNI KROMPIR" NA TV SLOVENIJA

Matjaž Habjanič, 8. a

Na pustno soboto, 18. februarja 2023, smo se zgodaj zjutraj četrtošolci, nekaj šesto in osmošolcev z učiteljicama Barbaro Terbuc in Lidijo Žmavc z avtobusom odpravili v Ljubljano na snemanje mladinske oddaje "Sobotni krompir". Poleg nas, Olgičarjev, se je oddaje udeležilo še nekaj drugih gostov, med drugim ptujski turistični vodič Gregor, ki je posebej znan po svojih TikTok videih. Ker je snemanje potekalo v času pusta, je bila oddaja pustno obarvana. Že nekaj dni pred odhodom smo učenci in učiteljice dobili vprašanja, ki so nam pomagala pri pripravi na oddajo.

Ob prihodu na RTV Slovenija so nas

zaposleni zelo prijazno sprejeli, imeli smo še hitro generalko, potem pa se je že pričelo predvajanje v živo. V prvem delu oddaje smo razpravljali o zgodovini in pustni tradiciji Ptuja, pa tudi krofe smo dobili. V drugem delu oddaje smo se še malo igrali in za konec naredili »selfie« z voditeljema Nikom Škrlecem in Niko Rozman. Po končanem snemanju so nam naši gostitelji razkazali studie, kjer snemajo TV Dnevnik, vreme, šport in še nekatere druge oddaje. Po ogledu smo se odpravili domov. Izkušnja je bila za vse sodelujoče zelo zanimiva, saj smo dobili izjemno prilžnost, da smo nastopili na televiziji! Za ogled oddajo skenirajte QR kodo.

“SLADKOSLANČKI” NA 63. MEDNARO- DNI KARNEVALSKI POVORKI

Eva Ritonja, 8. b

V nedeljo, 19. februarja 2023, smo se po dveletnem premoru Olgicarji zopet imeli možnost udeležiti, letos že 63., mednarodne karnevalske povorke na Ptuj. S pripravi smo v šoli pričeli že de-

cembra, ko smo začeli zbirati ideje, v kaj bi se letos lahko našemili in se s to masko udeležili pustne povorke. Po dolgem premisleku se nam je porodila ideja, da bi lahko predstavljali bombone in kokice, nadeli pa smo si ime “SLADKOSLANČKI”. Kostume smo začeli izdelovati, seveda ob izdatni pomoči učiteljic, že sredi januarja, tako da so bili pravočasno gotovi. Izdelani kostumi so bili zelo zanimivi in predvsem izvirni. Na pustno nedeljo smo se zbrali v šoli ob 11. uri, kjer smo si najprej privoščili malico, takoj za tem pa smo se začeli pripravljati za povorko. Vsakemu učencu posebej so učiteljice premazale obraz, in sicer v modro, rdečo, rumeno ali belo barvo. Ko smo bili pripravljeni, smo se odpravili do Potrčeve ceste, kjer smo se zbrale vse sodelujoče skupine. Pustna povorka se je pričela ob 13. uri. Na poti skozi mesto smo se z zanimivimi kostumi predstavili več tisoč gledalcem, ki so nas radovedno in navdušeno občudovali. Olgicarji smo obiskovalce razveselili tudi z majhnimi darilci, saj smo delili bombone in kokice. Pred mestno hišo smo se vse sodelujoče skupine tudi predstavile. Mi smo se predstavili s pesmijo, ki so sta jo napisali naši učenki, Tisa Julija in Gaja. Pot smo nadaljevali mimo Minoritskega samostana skozi park, vse do dvorane Campus, kjer so nas že prijetno utrujene in lačne pogostili. Ko smo se okrepčali, smo se lahko odpravili proti domu, kjer so nas nekatere pričakali starši z okusnimi svežimi krofi.

PUSTNI TOREK NA OLGICI

Gaja Urek, 8. a

Pustni torek, 21. februarja 2023, je bil tudi letos na Olgici prav pustno norčav. Učenci od 1. do 3. in učenci od 6. do 9. razreda smo imeli kulturni dan, četrto in petošolci pa tehniški dan. Ob 8.20 smo se v učilnicah namesto učencev zbrali kavboji, princeske, hudički, kurenti in številne druge čudovite maske. Tudi učitelje so ta dan nadomestile miške, tigrice, čebelice, hipiji in drugi liki. V matičnih učilnicah smo se pogovorili o poteku dneva dejavnosti, predstavili sebe oz. svoje maske, nato pa smo se vsi Olgicarji odpravili v telovadnico. Tam so se nam pridružili tudi devetošolci iz OŠ Selnica ob Dravi, ki so želeli v živo doživeti in videti, kako obeležimo pust v tako pustno prepoznavnem kraju, kot je Ptuj.

Najprej nas je vse lepo pozdravila princesa, ki je tokrat nadomestila ravnateljico in nam zaželela prijetno pustovanje. Nato je na oder povabila naše prve goste. Obiskali so nas namreč orači in cigani iz Turistično etnografskega društva Lükari iz Dornave. Orači so nam predstavili to etnografsko masko in nam zauपालi, da se jih ljudje zelo razveselijo, ko hodijo od hiše do hiše, še posebej starejši, saj jih spomnijo na njihovo mladost. Orače so na odru zamenjali dornavski cigani, s katerimi smo zaplesali tudi učenci. Izvedeli smo, kako je ta maska nastala in kako so dobili svojo »himno« Marko Marko. Ko smo mislili, da je prireditve že konec, pa so nas s svojim obiskom

prijetno presenetili še kurenti ptujskega Kurent kluba, ki so poskrbeli za veliko navdušenje v dvorani.

Po predstavitvi etnografskih pustnih likov smo si privoščili malico. Kot se za pustni torek spodobi, smo se mastili s pustnimi krofi, nato pa nadaljevali s pustno obarvanimi dejavnostmi. Devetošolci so skupaj z gosti iz Selnice v skupinah izdelovali kurente, ostali učenci pa smo rajali in se odpravili na svojo »povorko« po ptujskih mestnih ulicah. Bili smo kar malo žalostni, ker v mestu ni bilo organiziranih nobenih dejavnosti za mlade, zato smo se nekateri odpravili na sprehod do mestnega parka, nato pa se okrog 12. ure vrnili nazaj v šolo, kjer smo zaključili pustno obarvan šolski dan.

ZMAGA ZA EKIPO OLGICE NA PODJETNIŠKEM IZZIVU ZA MLADE 2023

Maja Magdič, 8. a

V četrtek, 23. februarja 2023, smo se Olgicarji predstavili na Podjetniškem izzivu za osnovnošolce, ki je potekal v Šolskem centru Ptuj. Zraven naše šole so svoje ideje predstavili še učenci iz OŠ Videm, OŠ Podlehnik in OŠ Ormož. Tekmovalo je deset skupin. Naša šola se je to leto predstavila s kar tremi skupinami.

Podjetniški izziv je potekal tako, da je vsaka skupina predstavila kratek »pitch«, v katerem smo morali zajeti bistvo naše ideje. Ko smo predstavili vse naše poslovne ideje, nas je strokovna komisija tudi ocenila. Komisijo so sestavljali strokovnjaki iz Manager kluba Ptuj, Fundacije Prizma, Šolskega centra Ptuj in ZRS Bistre Ptuj. Najprej se je Olgica predstavila s poslovno idejo FALCON, ki so si jo domislili Andraž Mršek, Fabijan Pšajd in Matej Mlakar Belšak iz 9. a. Takoj za njimi je sledila še naša druga skupina, in sicer PTUJ

TO-GO, ki so jo sestavljali Alja Sedič, Zaja Postružnik, Neža Gašparič, Tai Sledič in Oskar Hodnik iz 9. b. Kot zadnja skupina iz Olgice smo nastopili Matjaž Habjanič, Nace Kolar in Maja Magdič iz 8. a s poslovno idejo SMART'N SAFE. Komisija je imela zelo težko nalogo, saj smo se vsi učenci zelo potrudili in suvereno predstavili svoje poslovne ideje. Strokovno komisijo je najbolj prepričala ekipa iz Olgice, ki je predstavila svojo rešitev za digitalizacijo zdravstvene dokumentacije – Falcon. Iskrene čestitke našim učencem za osvojeno prvo mesto. Seveda pa nam ideje ne bi uspelo razviti brez podpore mentoric Tonje Kolar in Mateje Simonič.

NAŠI LUTKARJI NA OBMOČNEM SREČANJU LUTKOVNIH SKUPIN

Tisa Julija Golob in Gaja Urek, 8. a

V petek, 10. marca 2023, je v Kulturni dvorani Juršinci potekalo območno srečanje lutkovnih skupin »Dober dan, lutka!«, na katerem je

sodelovala tudi Olgicina lutkovna skupina. Zraven naših lutkarjev so se predstavile še tri skupine, in sicer dve iz OŠ Ljudski vrt Ptuj in kreativno gledališče Eci peci.

Člani naše lutkovne skupine Ajda Čuš, Rosa Brodnjak Ritoša, Lia Sledič, Katarina Gornik, Brina Malovič, Lara Kokol, Leila Bećirovič, Nia Zilič, Neža Habjanič, Andraž Korošec in David Osterc so pod mentorstvom učiteljice Simone Jakomini uprizorili zgodbo Vlaster van Kampen z naslovom *Kapljica zlata*, ki jo je priredila Biserka Bobnar.

Kapljica zlata je očarljiva zgodba o pticah, ki so dobile čudovito perje vseh pisanih barv, in o ptičku, ki venomer zaspi in marsikatero stvar zamudi. Sanja, da bi tudi on imel čudovito, pisano, bleščečo, dišečo, naokrog frlečo perje in da bi bil lep kakor rajska ptica. Zanj ostane samo še kapljica napoja, ki mu spremeni življenje. Ptiček ugotovi, da ne potrebuje perja, da bi bil lep in srečen, saj srečo nosi v svojem srcu. Ta zgodba o drugačnosti nam pove, da smo, kakršni smo in se tega ne bi smeli bati.

OLGIČARKE NA SEJMU ALTERMED V CELJU

Maja Magdič in Tisa Julija Golob, 8. a

V nedeljo, 19. marca 2023, se nas je šest učenk iz sedmega in osmega razreda ter učiteljici Daniela Štumberger in Doroteja Širovnik, ob šestih zjutraj zbralo pred šolo, da bi se

v okviru Ekošole odpravile na sejem Altermed v Celju.

Ko smo vso svojo opremo naložile v kombi, se je naše potovanje v Celje začelo. Na prizorišče smo prispale okoli sedmih in kar takoj pričele s postavljanjem ter opremljanjem naše stojnice. Na pano za mizo smo izobesile plakat z našim letošnjim sloganom »S smutijem na pot – vedno in povsod« ter številne druge likovne izdelke učencev. Začele smo z umivanjem in sortiranjem sadja, in sicer malin, jagod ter borovnic. V posebno košaro smo zložile še banane, hruške, kivi in pomaranče. Na mizo smo postavile tudi mleko in jogurt, ki smo ju kasneje uporabile v naših zdravih smutijih, pecivo, imenovano domači prijatelj, in nazadnje še različne dodatke k smutijem, kot na primer kakav, različni kosmiči in cimet. Vse skupaj so poleg okusnih sestavin krasile še doma in v gozdu nabrane cvetlice. Sejem se je uradno začel ob devetih, ko smo končno lahko začele s pripravo smutijev. Smutiji so bili pripravljene pred očmi obiskovalcev, katerim smo jih kar sproti ponujale, hkrati pa smo ponujale tudi našo knjižico receptov za najrazličnejše smutije. Same smo pripravljale smutije iz gozdnih sadežev, hrušk, kivija in banan ter jih sladkale z medom. Tako smo bile dobro pripravljene, ko se je mimo naše stojnice sprehodila ocenjevalna komisija. Poskusili so naše pecivo in smutije ter zelo pohvalili našo izbiro, urejenost stojnice, gostoljubnost, organizacijo ... Najsta-

rejši član komisije nam je celo izdal, da Olgico pozna kot zelo dobro šolo v širšem slovenskem prostoru. Ta izjava nas je še posebej razveselila in smo nanjo zelo ponosne, zato nam je dala še dodaten elan za delo. Pri naši stojnici so se rade volje ustavili najrazličnejši obiskovalci iz vse Slovenije. Izkoristile smo tudi prilžnost, da smo pripravile smutije v demonstracijski kuhinji sejma. Med odmorom smo se tudi same odpravile malo pogledat po sejmu in videle veliko zanimivega. Poleg naše so v drugih dvoranah potekali različni sejmi, kot so lovski, čebelarski, ribiški in Festival kave.

S sodelovanjem na Altermedu smo pridobile veliko novih izkušenj in si zanimivo popestrile svoj vikend.

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 5. RAZREDA

Tiana in Timotej Mlakar, 8. b

V ponedeljek, 20. marca 2023, so imeli učenci od 1. do 5. razreda 2. tehniški dan, ki so ga naslovili "Igriva arhitektura". Učenci so v delavni-

cah podrobneje spoznali tematiko arhitekture, prostora in oblikovanja. Prvo šolsko uro so tako učenci imeli uvodno predavanje o omenjeni temi, nato pa so sledile tri šolske ure delavnic.

Prvošolci so se podrobneje seznanili z lastnostmi prostora, medtem ko so drugošolci oblikovali svoj dom, izdelovali hišo iz papirja in risali na les. V tretjem razredu so izdelali maketo naše šole in okolice, nato pa še vsak svoje domišljjsko mesto. Četrtošolci so se najprej spoznali z lesom, nato pa izdelovali stavbe iz deščic in izdelali uporaben izdelek, kot so mlin, elektrarna, hišica ... Spoznali so tudi drevesa, ki so stara več sto let, in prišli do spoznanja, da jih moramo varovati. Petošolci so izdelovali most iz lesa, ki ni smel biti privezan ali prilepljen, in so ga po izdelavi tudi preizkusili. Izdelovali so tudi kupole iz mavca in plastelina. Zadnjo šolsko uro so učenci svoje izdelke predstavili svojim sošolcem. Učenci so nama zaupali, da so zelo zadovoljni s svojimi izdelki ter da jim je bil ta tehniški dan izjemno všeč.

KORAK K SONČKU

Urška Pliberšek, Tajda Grah in Eva Hvallec, 8. a

V torek, 21. marca 2023, smo se učenci od 6. do 9. razreda z učiteljico Tonjo Kolar pri uri Zmorem več, odpravili v društvo Sonček Ptuj. Ponovno smo se srečali z uporabniki VDC-ja (Varstveno-delovnega centra). Ob 11.15 smo se zbrali pred šolo in se skozi mesto sprehodili do društva. Ko smo prispeli, so nas prijazno sprejeli in nam ponudili topel čaj ter piškote. Za nas so pripravili velikonočne delavnice in delavnico, kjer smo ustvarjali z glino. Bili smo jim tudi v pomoč pri sestavljanju objemk. Čas je hitro minil, saj smo se morali po 40 minutah vrniti nazaj k pouku. Naredili smo nekaj skupnih fotografij in se odpravili nazaj v šolo. Bilo je zelo zabavno, saj smo

se ponovno naučili veliko novih spretnosti. Zato komaj čakamo, da se ponovno vidimo!

62. OBMOČNA REVIIJA OTROŠKIH PEV-SKIH ZBOROV

Eva Ritonja, 8. b

Letos se je po dveletnem premoru zaradi koronavirusa, ponovno odvijala območna revija otroških pevskih zborov. V tem šolskem letu so jo poimenovali "Pustite nam ta svet". Revija je bila razdeljena na tri dni, in sicer od 21. do 23. marca 2023. Naš otroški pevski zbor se je na reviji predstavil v četrtek, 23. marca 2023. Učenci so se zbrali v šoli ob 14.30 in se skupaj z učitelji odpravili do Kulturne dvorane Gimnazije Ptuj, kjer so ob 15.30 imeli tonsko vajo. Revija se je pričela ob 17. uri. Tokrat se je predstavilo sedem šol, prvi so bili na vrsti prav učenci naše šole. Odpeli so tri pesmi, in sicer Na travniku, Jesensko jutro ter Pomladno okno. Njihov zborovodja je učitelj Blaž Hameršak, ki je bil tudi njihov dirigent, na klavirju pa jih je spremljal učitelj klavirja, Tom Hajšek.

Ker je bila to prva revija po koroni, so bili vsi učenci zelo vznemirjeni, neučakani ter navdušeni nad tem nastopom. Zelo samozavestno so odpeli, ocenjevalci pa so njihov nastop pohvalili. Po nastopu so si privoščili še malico, okrepčali so se s sendvičem in sokom.

Ko so vsi zbori odpeli svoje pesmi, se je revija zaključila. Otroci so se navdušeni, z novo izkušnjo, odpravili domov, skupaj s svojimi starši.

TEKMOVANJE ELASTOMOBILOV

Ajda Rojs, 7. b

V nedeljo, 26. marca 2023, je na Kongresnem trgu v Ljubljani potekalo že 20. tekmovanje elastomobilov. Za sodelovanje na tekmovanju, ki ga organizira Hiša eksperimentov, morajo tekmovalci izdelati svoj elastomobil, ki dobi energijo za premikanje zgolj iz elastike in vzmeti. Na tekmovanju tako tekmovalci z raztezanjem le-teh poskusijo doseči čim daljšo prevoženo razdaljo po rahlem klancu navzgor.

Tekmovanja sva se letos udeležili tudi Olgičarki Pia Peršuh in Ajda

Rojs iz 7. b razreda. Najin elastomobil, ki sva ga poimenovali "Fruitmobil", je nastajal več tednov pod budnimi mentorskimi očmi učiteljev Vide Lačen in Davorina Tikviča.

Na samo tekmovanje smo se odpravili zgodaj zjutraj, saj so se priprave v Ljubljani začele že ob 8.30. V tem času smo lahko svoje avtomobile pripravili in jih še nekajkrat odpeljali na poskusno vožnjo. Ob 10. uri se je tekmovanje, ki je potekalo v treh krogih, začelo. Čeprav najin "Fruitmobil" na žalost ni prevozil najdaljše razdalje, sva prejeli veliko pohval zanj, prav tako pa je žirijo navdušilo dejstvo, da sva bili edina v celoti dekliška dvojica na tekmovanju.

Izdelava elastomobila in tekmovanje sta bila za naju nepozabna izkušnja.

TRETJEŠOLCI NA »POZDRAVU POMLADI« S ŠOLO ZDRAVJA

Eva Ritonja, 8. b

V torek, 4. aprila 2023, so se učenci 3. b razreda na povabilo Šole zdravja udeležili dogodka »Pozdrav pomladi«, na katerem so se skupaj s člani društva razgibali. Iz šole so se z učiteljico Sanjo Žarković Preac ob 8.45 odpravili proti Panorami, kjer so jih že čakali člani društva v svojih značilnih oranžnih oblačilih.

Učenci so se povabila zelo razveselili, zato so se z navdušenjem lotili telovadbe. Ob razgibavanju so s člani tudi prijazno poklepetali. Telovadba je tako učencem kot članom društva

prijala, kljub temu da je bilo vreme precej vetrovno in hladno. Zaradi močnejšega vetra so se prestavili in z vadbo nadaljevali v zavetrju. Ker so udeleženci pričakovali napovedano slabo vreme, so se temu primerno oblekli, tako da jih vreme ni zaustavilo. V prijetni družbi so se nadihali svežega zraka, se dodobra razgibali in sprostili. Člani društva so jih ob koncu druženja razveselili z bonboni za dodatno energijo.

Učenci so se ob 9.45 zadovoljni vrnili v šolo, kjer so si privoščili zaslužen malico, potem pa s pozitivno energijo, ki so jo nabrali s telovadbo, nadaljevali s poukom.

OGLED ANGLEŠKE PREDSTAVE NA GIMNAZIJI PTUJ

Maja Magdič, 8. a

V sredo, 12. aprila 2023, se nas je 30 učencev, ki imamo izdelan individualiziran program za nadarjene učence pri angleščini in tisti, ki smo se še posebej izkazali na tekmovanjih iz znanja angleščine, nekaj pred 10. uro odpravili v Gimnazijo Ptuj. Tam smo si ogledali predstavo v angleščini z naslovom "Profoundly Classical Cinderella" v izvedbi glasbeno gledališke skupine Angles, ki

jo sestavljajo dijakinje in dijaki Gimnazije Ptuj. Predstava se je začela ob 10.10. Najprej nam je mentorica Aleksandra Pal izrekla dobrodošlico in nam zaželela prijeten ogled predstave, v kateri je nastopalo kar nekaj bivših učencev naše šole.

Predstava je bila zelo izvirna, saj so zgodbo Pepelke domiselno priredili in dodali nekaj svojih idej. Dijaki so skupaj z mentoricama Aleksandro Pal in Romano Zelenjak v predstavo vložili veliko časa in truda, kar smo lahko gledalci takoj opazili. Velike pohvale vsem nastopajočim in drugim, ki so pripomogli k nastanku odlične predstave. Olgicarji si jih zmeraj z veseljem ogledamo.

PREDAJA HRANE OB DNEVU ZAPUŠČENIH IN BREZDOMNIH ŽIVALI

Ema Balta in Tjaša Krajnc, 6. a

Na Olgici vsako leto pristopimo k dobrodelni akciji zbiranja hrane za živali. 4. aprila obeležujemo svetovni dan brezdomnih in zapuščenih živali. Učenci smo v dveh tednih zbrali veliko hrane in s tem izkazali željo po pomoči živalim in svojo sočutnost ter ljubezen do hišnih ljubljencev.

V četrtek, 13. aprila 2023, smo se zbrali v prostorih šolske knjižnice, kjer nas je s svojim obiskom razveselila tudi ga. Kristina Pšajd, vodja Društva proti mučenju živali Ptuj. V ta namen smo pripravili krajšo prireditev, na kateri so prisostvovali četrtošolci, učenci šolske lutkovne skupine ter midve, Ema in Tjaša, ki sva prireditev povezovali. Najprej nas je nagovorila ga. ravnateljica, na saksofon nam je zaigrala četrtošolka Tinkara, nato smo si ogledali lutkovno igro o prijateljstvu, drugačnosti in sreči, z naslovom Kapljica zlata. To je zgodba o pticah, ki so dobile čudovito perje vseh pisanih barv, in ptičku, ki venomer zaspi in marsikatero stvar zamudi. Eden od ptičkov sanja, da bi tudi on imel čudovito, pisano, bleščečo, dišečo perje in bi bil najlepši, kakor rajska ptica. Vendar naposled ugotovi, da ne potrebuje perja, da bi bil lep in srečen, saj srečo nosi v svojem srcu. Vse prisotne nas je na koncu ogovorila še gospa Kristina, se nam zahvalila za vso zbrano hrano in nam polepšala dan z zgodbami o živalih.

S tovrstno akcijo smo tudi tokrat pokazali, da znamo biti sočutni in prijazni do živali.

LOKALNO PREVERJANJE EKIP PRVE POMOČI

Tiana in Timotej Mlakar, 8. b

V torek, 18. aprila 2023, smo se Olgicarji v dveh ekipah z mentorico Barbaro Majhenič udeležili 15. lokalnega preverjanja ekip prve po-

moči osnovnih šol. Prvo ekipo smo sestavljali Tiana in Timotej Mlakar, Nina Hodnik, Tina Zupanič, Zoja Pšajd in Nea Majerič. Člani druge ekipe pa so bili Mineja Prevolšek, Mia Madjar, Mia Majerič, Ula in Nika Čeh ter Leila Fridauer.

Po kosilu smo se ob 12.00 odpravili proti gasilskemu domu na Ptuj. Najprej je bilo na vrsti žrebanje vrstnega reda, nato smo si razdelili malico in že nestrpno čakali 13. uro, ko se je tekmovanje začelo, in sicer z opravljanjem pisnega dela z vprašanji iz znanja prve pomoči in Rdečega križa. Le-ta je trajal 30 minut.

Po pisnem delu je vsaka ekipa opravljala še praktični del, kjer smo morali oskrbeti štiri poškodovance. Tekmovanje se je ob 16. uri zaključilo in sledila je razglasitev rezultatov. Z rezultatom 581 točk smo ekipa OLGICA 1 dosegli 3. mesto od enajstih ekip, kar je odličen rezultat. Ekipa OLGICA 2 je dosegla 4. mesto z rezultatom 504 točke.

Čestitke vsem sodelujočim. Zelo smo ponosni na svoje dosežke, saj se nam je vložen trud poplačal. Še enkrat bi se radi zahvalili naši mentorici Barbari Majhenič, ki nas je vse leto spodbujala, se trudila z nami in verjela v nas.

PETOŠOLCI NA PTUJSKEM GRADU

Eva Ritonja, 8. b

Učenci 5. razreda so se v okviru pouka v sredo, 19. aprila 2023, odpravili na grad, kjer so si ogledali razstavo Veščine in skrivnosti mojstrov in mojstric tkanja.

Med ogledom razstave so se naučili, kako nastane nit iz naravnih materialov. Izvedeli so tudi, kako se po-barvata nit in volna ter katere vrste tkanja sploh obstajajo. Ogledali so si stalno razstavo tapiserij in izvedeli več o njihovem vzdrževanju ter varovanju. Nitke namreč morajo biti v temnem prostoru in ne na soncu, zato so prostori na gradu zmeraj temni, da se lahko te dragocene stvari ohranijo in se ne uničijo. Vsak učenec si je v delavnici, ki so jih za njih pripravili, izdelal zapestnico prijateljstva.

Po ogledu razstave so se navdušeni in polni novega znanja odpravili proti šoli, kjer so imeli kosilo, nato pa so se odpravili domov.

UČENCI OD 1. DO 3. RAZREDA V PROJEKTU »PASAVČEK«

Šolski novinarji

Tudi v tem šolskem letu so učenci od 1. do 3. razreda sodelovali v projektu »Pasavček«, ki si prizadeva spodbuditi starše in otroke na dosledno uporabo varnostnih pasov v avtomobilih in drugih prevoznih sredstvih ter pravilno uporabo otroških avtosedežev.

V času izvajanja projekta so učitelji učence in starše ozaveščali o varnosti otrok v prometu skozi različne dejavnosti. Učiteljice so se z učenci pogovarjale o tem, da se morajo v avtomobilu vedno pripeti z varnostnim pasom, izdelovali so »Pasavčke«, pri urah slovenščine so, s pomočjo možganske nevihte, zapi-

sovali besede, ki so jih spominjale na besedo Pasavček, iz promocijskega gradiva preteklih let so izdelovali lončke za pisala, risali, se učili pesmice, si ogledali spletno stran, ki ponuja veliko zanimivih vsebin o sami varnosti v prometu ... Starše so učiteljice pozvale k sodelovanju na način, da so posredovali fotografije varno pripetih učencev v avtomobilih. Imeli so tudi obisk policistke in obiskali so policijsko postajo. Učiteljice so povedale, da so učenci ob dejavnostih uživali in pridobili ali nadgradili veliko znanja o prometni varnosti. Seveda je potrebno to znanje vedno znova obnavljati, da ga vsi skupaj ozavešimo in ponotranjimo ter nato dosledno uporabljamo, saj bomo le tako varni v prometu.

ATLETSKI ŠPORTNI DAN

Maja Magdič in Gaja Urek, 8. a

V sredo, 19. aprila 2023, smo imeli vsi učenci naše šole atletski športni dan, v okviru katerega smo izvedli nekatere meritve za športno vzgojni karton.

Najprej smo se zbrali v svojih matičnih učilnicah, kjer smo se pogovorili

o poteku športnega dne. V jedilnici smo prevzeli malico, ki smo jo pojedli v učilnicah. Ko smo pomalicali, so sledile različne športne dejavnosti. Najmlajši učenci so se že takoj odpravili na stadion, kjer so se preizkusili v več športnih disciplinah, in sicer v teku na 60 in 600 metrov, v skoku v daljino ter metu vorteksa. Po vseh opravljenih meritvah so se lotili nekaterih drugih športnih aktivnosti.

Mi smo se po malici odpravili v mestni park, kjer smo na tamkajšnjih športnih napravah delali ponovitve vaj za moč, nekateri razredi pa so igrali košarko in plesali. Kasneje smo se počasi odpravili na stadion, kjer smo odložili stvari in se ogreli, nato pa se še mi preizkusili v teku, skoku v daljino in metu vorteksa.

Precej utrujeni smo se okrog 13. ure vrnili v šolo, še posebej veseli, da nam je bilo doslej precej muhasto in deževno aprilsko vreme kljub vsemu naklonjeno.

NARAVOSLOVNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Gaja Urek in Maja Magdič, 8. a

V četrtek, 20. aprila 2023, smo učenci od šestega do devetega razreda imeli naravoslovni dan. Šestošolci so se odpravili po gozdni učni poti. Po prihodu v šolo so se peš odpravili proti Knezovemu ribniku, kjer so se z gozdarji odpravili na vodeno učno pot po gozdu. Med pohodom po gozdu so spoznali značilnosti in pomen gozdov za življenje ljudi, se pogovorili o rastlinskem in živalskem svetu v gozdovih ter spregovorili o primernem vedenju v gozdu. Nekaj šestošolk je ostalo v šoli, kjer so pridno peklo slastne čokoladne mafine za angleško čajanko.

Medtem ko so se šestošolci sprehajali po gozdovih, so se naši sedmošolci pripravljali na angleško čajanko, ki so jo priredili istega dne popoldne.

Mi, osmošolci, smo se zbrali zgodaj zjutraj na železniški postaji na Ptuj, kjer smo si razdelili malico, nato pa se z vlakom odpravili proti Mariboru. Na postaji Maribor Tezno smo se izkricali, sledil je ogled Centra za eksperimente in znanost. Tam so za nas pripravili dve predstavitvi o svetlobi in obnovljivih virih energije. Nato smo si ogledali različne predmete, ki so bili povezani z elektriko, še posebej všeč pa so nam bile iluzije. Po ogledu centra smo se odpravili na vlak in s prestopom na Pragerskem krenili proti domu. Nazaj na Ptuj smo se vrnili okrog 14. ure. Učenke in učenci devetega razreda so obiskali srednjo Elektro in računalniško šolo Ptuj, kjer so jim predstavili šolo, začetno programiranje in robotiko. Po končani predstavitvi so se odpravili domov.

ANGLEŠKA ČAJANKA

Pia Peršuh in Ajda Rojs, 7. b

Po kar štiriletnem odmoru zaradi koronavirusa smo sedmošolci z Olgice v četrtek, 20. aprila 2023, znova pripravili angleško čajanko. Nazadnje so jo aprila 2019 pripravili takratni sedmošolci in s tem počastili kraljičin 93. rojstni dan. V začetku šolskega leta smo se zato tudi mi odločili, da dan pred njenim 97. rojstnim dnem, tj. 20. aprila 2023, pripravimo ča-

janko. Na žalost je kmalu za tem, 8. septembra 2022, kraljica umrla, zato smo se odločili, da čajanke ne odpo- vemo, temveč v aprilu – pred njenim rojstnim dnem – obeležimo njeno izjemno življenje.

Naše priprave so se pričele že v začetku aprila. Pripravili smo posebna vabila v obliki skodelice za naše starše ter skoraj ves mesec pri urah angleščine pridno vadili besedila naših iger. Vse točke smo nato prvič predstavili na generalki v četrtek dopoldne.

Ob 17. uri istega dne pa se je pričelo čisto zares. Večer je otvoril Miha Kukovec, ki nam je na harmoniko zaigral skladbo 'The Entertainer'. Nato so na oder stopili naši štirje voditelji, in sicer Nai Kampl, Pia Peršuh, Nuša Arnuš in Blaž Huzjak, ki so prisrčno pozdravili naše goste in jim skozi celoten večer predstavili marsikatero zanimivost o življenju kraljice Elizabete II.

Prva igra v angleščini je nosila naslov 'And, Action ...', v njej pa so Hugo Hodnik, Ana Milošič, Ema Ganzer, Samanta Gabrovec, Jaka Senčar in Tin Ozvald prikazali, kako je naduti filmski igralec med snemanjem filma o Henrik VIII. zvezdniško odvihral s snemanja. Sledil je pevski nastop Hane Kmetec, ki nam je zapela pesem Olivie Rodrigo 'Traitor'. Na odru so jo zamenjali Alessandro Vajsbaher, Brin Žnidarič, Uliana Drach, Bor Mlakar Belšak, Ema Lah, Tijara Zemljarič, Eva Zorec in Niki Simončič, ki so nam v angleški igri pokazali, kako je kralj Conrad svoj dolgčas na kraljevem dvoru v deželi Ugland hitro spremeni- nil v zabavo. Sledila je baletna toč-

ka z naslovom 'Ballet Raindrops', s katero sta se predstavili Pia Peršuh in Eli Tement. Nato je znova sledila igra v angleščini z naslovom 'Ready, Steady, Go', v kateri so se predstavili Miha Kukovec, Nuša Knez, Iva Kustor in Matija Šprah in nam pokazali, kako zelo neučakan voznik tudi sam kaj pozabi. V naslednji igri 'In the Wild' smo se preselili v resničnostni šov v džungli, v katerem so sodelovali Eva Zorec, Gal Hlupič, Uliana Drach, Brin Žnidarič, Ema Lah, Bor Mlakar Belšak in Alessandro Vajsbaher. Eli Tement in Ana Milošič sta nas nato razveselili s klavirsko skladbo 'The Merry Boys Polka', takoj za njima pa so oder zavzeli vlomilci, ki so nas nasmejali s skečem 'The Gallery of Thieves'. V galerijo so vlomili Aleksander Kaučevič, Eli Tement, Mina Mahorič in Oskar Kolarič, a sta jim načrte prekrizala varnostnika Tai Prosenjak in Matic Kamenšek. O precej drugačnem najljubšem kriminalnem dejanju nam je nato zapela Ajda Rojs v pesmi Olivie Rodrigo 'Favorite Crime'. V naši zadnji igri v angleščini pa smo se preselili v studio kviza z naslovom 'What's My Job?', v katerem so štirje tekmovalci poskušali ugotoviti poklic posebne gostje Carly. V kvizu so se nam predstavili Ajda Rojs, Tai Cizerl, Hana Kmetec, Jaka Topolovec, Niki Simončič, Urška Moravec in Alessandro Vajsbaher. Kulturni program je zaključila Nuša Arnuš s skladbo Meghan Trainor 'Like I'm Gonna Lose You'. Naš trud je bil po vsakem nastopu nagrajen z bučnim aplavzom naših staršev. Kulturni program se je zaključil z nagovorom naših štirih voditeljev, ne pa tudi čajanka.

Čakali so nas namreč odlični angleški sendviči in pravi angleški čaj, za katere so poskrbeli v šolski kuhinji, kot tudi slastni čokoladni mafini, ki so jih spekle naše šestošolke. Ob prigrizkih smo se še malo družili, nato pa se zadovoljni odpravili domov.

OBISK KURENTOVE HIŠE

Eva Ritonja in Staša Kovačič, 8. b

V tretjem tednu aprila so učenci od 1. do 3. razreda skupaj s svojimi učiteljicami izmenično obiskali Kurentovo hišo.

Vsak razred je imel svojo časovnico. Učenci 1. b in 2. a so Kurentovo hišo obiskali v ponedeljek, učenci 2. b, 3. a in 3. b v četrtek ter učenci 1. a v petek. Učenci so nama zaupali, da jim je bil obisk Kurentove hiše zelo všeč, najbolj jim je bila všeč predstava kurenta v filmu in njegov ples na kresu. Tam so predstavljene kurentove maske, ki predstavljajo stare običaje. Lutke so izgledale zelo realistično, na sebi pa so nosile starinske obleke kurentov. Učenci so se lahko tudi slikali, kar je bilo nekaterim učencem še posebej všeč. Za ogled so imeli na voljo imeli eno šolsko uro, ko so se lahko za nekaj trenutkov spet vrnili v pustni čas.

Z NAHRBTNIKOM NA CELJSKO KOČO IN TOLSTI VRH

Planinci Olgiće

Planinci Olgiće smo dan Zemlje, 22. aprila 2023, obeležili tako, da smo se z nahrbtniki odpravili na Celjsko kočo in Tolsti vrh. Da smo bili trajnostni, smo se v Celje odpravili z vlakom. Naši Zemlji smo rojstni dan polepšali tako, da smo po poti

pobirali smeti in jih v nahrbtnikih odnesli v dolino.

Po poti smo občudovali znanilce pomladi, cvetoča drevesa, izvir pitne vode, hišo pisateljice in svetovne popotnice Alme Karlin ter zvonček želja. Za dvig adrenalina pa je poskrbela kača, ki smo jo srečali proti koncu poti. Pot je bila kar naporna, saj smo prehodili skoraj 15 km. Olgičarji smo dokazali, da smo v zelo dobri kondiciji in da zmoremo tudi to.

PREDAJA ZBRANIH OBLAČIL KAMRI

Gaja Urek, 8. a

Olgičarjem dobrodelnost vsekakor ni tuja, kar kažemo z različnimi dobrodelnimi akcijami. Tudi letos smo jih izpeljali že kar nekaj, med drugim smo v marcu in aprilu v okviru Dneva za spremembe pod sloganom »Skupaj (za)čutimo dobro« zbirali osnovne potrebščine za brezdomne ljudi na Ptuj. Zbrali smo veliko oblačil in obutve kot tudi pribora za osebno higieno. Vse zbrano smo v ponedeljek, 24. aprila 2023, učenke in mentorice dostavile v Kamro.

Kamra je namreč nastanitvena stanovanjska podpora za brezdomne osebe. Nudi jim vse osnovne dobrine, da zadovoljijo njihove potrebe v stiski. Tam veljajo določena pravila in hišni red, ki ga morajo upoštevati. Do sedaj je bilo v ta program vključenih okoli 56 uporabnikov. Trenutno je v Kamri možno nastaniti 6 ljudi, pred tem pa je služila bolj kot zavetišče odprtega tipa. Izvedele

smo, da so najpogostejši razlogi za brezdomnost odvisnost od alkohola in raznih drog, podrt sistem vlog v družini, nasilje ... Ob našem obisku je bila najmlajša oseba v Kamri najstnik, star 18 let, ki so mu nudili pomoč in ga ponovno »postavili na noge« ter mu omogočili vrnitev v dijaški dom. Uporabniki skozi vse leto prejemajo različne materialne dobrine, kot so konzervirana hrana, rjuhe ipd. Gospod Gregor Hrnčič, ki je tudi vodja programa, je z nami delil zgodbo stanovalca, ki se ga je precej dotaknila. Ta gospod se je ponesrečil na delovnem mestu in si poškodoval nogo. Posledično je zaradi tega imel manj sredstev, kar ga je prisililo, da se je moral izseliti iz najemniškega stanovanja. Zato se je znašel in prišel k njim v kamro. Uvedli so dnevno dežurstvo, vsak četrtek imajo čistilno akcijo, ko počistijo celotno kamro. Dvakrat na teden pa se odpravijo po donirano hrano, ki bi po vsej verjetnosti končala v smeteh.

Stanovalci iz mestne občine Ptuj imajo 120 € prispevka na mesec, uporabniki drugih občin pa 240 €, saj je v prenovi Kamre sodelovala le Občina Ptuj. Večina njihovih zdajšnjih stanovalcev je zaposlenih, nekateri pa dobivajo socialno pomoč. Če povzamem, je cilj Kamre ljudem pomagati in jih postaviti nazaj na noge. Z večino uporabnikov po odhodu ohranijo stike, da se med sabo obveščajo, kako jim gre v nadaljnjem življenju. Seveda pa se med njimi prav tako pojavijo trdne prijateljske vezi, ki se ohranijo.

REGIJSKO TEKMOVANJE Z MOBILNIMI ROBOTI ROBOCUP JUNIOR

Andraž Korošec, 6. a

V torek, 25. aprila 2023, je v prostorih ŠC Ptuj na Volkmerjevi cesti potekalo regijsko tekmovanje z mobilnimi roboti RoboCUP Junior. Organizator tekmovanja je bila Elektro in računalniška šola Ptuj.

Tudi na Olgici smo se pripravljali za sodelovanje na tekmovanju. Cilj tekmovanja je bil, da učenci sestavimo in programiramo robota, ki sledi črti, zazna oviro in zavije okoli nje, zapelje čez oviro in to v najkrajšem možnem času. V drugem delu proge poišče kroglice, ki predstavljajo ranjence, in jih prenese v vnaprej določen kot ter jih reši.

Iz naše šole sta na tekmovanju sodelovali dve ekipi. V prvi ekipi sta bila Andraž Mršek in Matej Mlakar Belšak. V drugi ekipi pa smo bili Andraž Korošec, Jure Šajtegela, Matic Šuler in Bor Mlakar Belšak. Vsi smo se zelo potrudili. V sestavljanje in programiranje smo vložili veliko časa in truda, pridobili smo veliko novega znanja. Naš trud je bil plačan, saj smo bili na tekmovanju zelo uspešni. Matej Mlakar Belšak in Andraž Mršek sta osvojila 2. mesto, Andraž Korošec, Jure Šajtegela, Matic Šuler in Bor Mlakar Belšak pa smo osvojili 3. mesto. Vsi smo se uvrstili na državno tekmovanje, na kar smo zelo ponosni.

SPOZNAVAJMO DRŽAVE EVROPSKE UNIJE

Timotej in Tiana Mlakar, 8. b

V petek, 5. maja 2023, smo se udeležili prireditve "Spoznavajmo države Evropske unije", ki je letos obeležila 19. obletnico vstopa Slovenije v EU. Prireditev je potekala v prekrasnem sončnem in toplem vremenu na Mestnem trgu na Ptuj.

Učenci OŠ Olge Meglič smo se tako kot predstavniki drugih osnovnih in srednjih šol ter vrtca predstavili s poljubno temo izbrane države članice EU. Naša šola je letos prvič predstavljala našo sosednjo državo Italijo.

Pred odhodom smo se v šoli oblekli v oblačila starih Rimljanov, nato pa se ob 9.30 z mentoricama, Ksenijo Kovačič Žižek in Matejo Simonič, odpravili na Mestni trg. Ob prihodu smo najprej uredili našo stojnico, ki jo je krasil naslov "Bella Italia". Zastajala je v znamenju barv italijanske zastave. Stojnica je s čudovitimi likovnimi izdelki učencev naše šole kar vabila na potovanje po Italiji, številne obiskovalce pa so privabljali še pica, ki smo jo spekli v šoli, slastna panna cotta, ki jo je pripravila učiteljica Darja Brlek, pica grisini in seveda sladki bonboni. Na odlične italijanske dobrote je opozarjal tudi naš italijanski kuhar Luigi, narejen iz kartona. Obiskovalce smo na stojnici pozdravili Pia Peršuh, Ajda Rojs, Ammar Vertič in Timotej Mlakar, ki smo jim postregli ne samo z odličnimi italijanskimi dobrotami, ampak tudi s številnimi koristnimi informacijami in zanimivostmi o Italiji. V kulturnem programu, ki je potekal pred Mestno hišo, pa je Olgico odlično zastopala Livia Sartor, ki je "stopila v čevlje" priljubljenega italijanskega pevca po imenu Mr Rain in s svojim čudovitim glasom v italijanščini brezhibno zapela pesem »Supereroi«.

Po zaključenem programu na Me-

stnem trgu smo se odpravili v ptujski »Evro park« na dvig zastave EU. Dvig le-te sta opravila poslanec Evropskega parlamenta, g. Franc Bogovič, in predsednik Turističnega društva Ptuj, g. Peter Pribožič, s katerima smo se »Rimljani« v družbi naše ravnateljice, ge. Helene Ocvirk, ob italijanski zastavi tudi fotografirali.

NEMŠKA JEZIKOVNA EKSURZIJA V STYRASSIC PARK IN GRADEC

Zarja Šuler in Lejla Mlakar, 4. b

V petek, 5. maja 2023, smo se učenci 3. in 4. razreda, ki obiskujemo pouk nemščine, odpravili na ekskurzijo v Avstrijo.

Ob 7.45 smo se zbrali na parkirišču pod gradom na Ptuj. Ob 8.00 smo se z avtobusom odpravili do naše prve postojanke v Avstriji, v park dinozavrov ali Styrassic Park. Ko smo prispeli, smo se najprej okrepčali z

malico. Po malici nam je vodnica Valentina razdelila zemljevid, ki nas je vodil po parku. Dinopark nas je vse navdušil. Tam »domuje« 90 dinozavrov. Dinozavri so v naravni velikosti,

nekateri se tudi premikajo in oglašajo. Videli smo tiranozavra, diplo-doka, stegozavra, triceratopa, brahi-ozavra, stegozavra. Videli smo tudi mamuta in jamske ljudi. Ogledali smo si šov, v katerem je nastopal tireks in mikroraptor. Razburljiva dogodivščina med dinozavri se je zaključila z nakupom spominkov. Sledila je vožnja do Gradca, drugega največjega mesta v Avstriji. V starem delu mesta smo se z vzpenjačo odpeljali do vrha grajskega hriba. Videli smo tudi znamenito uro ali po nemško »Grazer Uhrturm«. Razgled je bil čudovit. Vodička nas je seznanila z zanimivostmi o gradu. Sledil je sprehod po mestu in osvežitev s sladoledom, ki smo si ga naročili v nemškem jeziku. V popoldanskih urah se je naša dogodivščina končala. Domov smo se odpravili srečni, malo tudi utrujeni, predvsem pa polni vtisov. Na parkirišču pod gradom so nas pričakali starši. To je bil odličen dan, ki nam bo za vedno ostal v spominu.

SKUPAJ POBARVAJ-MO DAN

Četrtošolci

V petek, 5. maja 2023, smo se učenci in učenci 4. razreda skupaj z učiteljico Barbaro Terbut odzvali povabilu OŠ Ljudevita Pivka in društva Sožitje na medgeneracijsko druženje na Mestni tržnici. Tema srečanja je bila Mozaik skupnih zgodb.

Na dogodek smo se pripravili tako, da smo napisali zgodbo o tem, kaj nas povezuje in katere dogodke smo učenci doživeli skupaj. Nato smo pripravili tudi svoj kos sestavljanke, kjer smo napisali deset besed o tem, kaj nas povezuje.

Na sam dan dogodka smo skupno sestavljali sestavljanke, veliko smo plesali, se družili, skupaj ustvarjali in se igrali.

Bil je lep, sproščen, srčen in sončen dan, ki nam bo še dolgo ostal v zelo lepem spominu.

ČISTILNA AKCIJA "OČISTIMO NAŠE MESTO"

Staša Kovačič, 8. b

V soboto, 6. maja 2023, je v našem čudovitem mestu Ptuj potekala čistilna akcija "Očistimo naše mesto 2023". Ker je tudi nam, Olgičarjem,

zelo pomembno, da živimo v lepo urejenem mestu, so se akcije udeležili naši učenci, in sicer že dan prej, to je v petek, 5. maja 2023.

Lotili so se čiščenja bližnje okolice šole. Četrtošolci so očistili pot na grad in spodnje ter zgornje dvorišče gradu. Tudi petošolci so zavihali rokave, nadeli rokavice in s seboj vzeli vreče, ki so jih do vrha napolnili s smetmi. Učenke in učenci 5. a so očistili Sončni park, učenke in učenci 5. b pa šolsko dvorišče.

Po zaključku čiščenja so se zadovoljni, da so tudi sami prispevali k lepo urejenemu mestu, vrnili nazaj v šolo.

PRIPRAVE NA KOLESARSKI IZPIT ZA PETOŠOLCE

Ula Čeh, 8. b

V torek, 9. maja 2023, so petošolci v okviru tehniškega dne izvedli priprave na kolesarski izpit. Učenci so se zbrali ob 8.20 na igrišču na Vičavi. Najprej jim je policistka preverila kolesa, in sicer zavore, odsevnike, zvonec; torej, če so tehnično brezhibna.

Učenci so se nato razdelili v tri skupine in se preizkusili v vožnji s kolesom. Prevozili so različne poligone, na katerih so se preizkusili v vožnji

v osmici, slalomu in zavijanju v levo in desno stran. Vmes so si privoščili malico, ki jim je po 'naporni' vožnji res teknila. Po razgibanem dnevu so se v šolo vrnili ob 12.55.

Petošolci so mi zaupali, da so se na pripravah imeli zelo lepo in da že komaj čakajo, da se bodo lahko preizkusili v izpitni vožnji.

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

Eva Ritonja, 8. b

Tudi letos smo se Olgičarji udeležili Otroške varnostne olimpijade, ki je tokrat potekala v telovadnici OŠ Kidričevo, in sicer 11. maja 2023.

Otroška varnostna olimpijada je tekmovanje, ki je namenjeno četrtošolcem, v okviru katerega učenci spoznajo pravila za preprečevanje negativnih varnostnih pojavov ter se naučijo prvega odpravljanja vzrokov in posledic le-teh.

Letošnje, 15. Otroške varnostne olimpijade, se je udeležilo devet učencev 4. a pod mentorstvom učiteljice Barbare Terbut. Pred pričetkom tekmovanja so potekale krajše priprave in druge formalnosti. Učenci so se pomerili v štirih igrah, najprej v gradnji piramid "Človek ne jezi se" in sestavljanju logotipov in-

terventnih služb Otroške varnostne olimpijade, ki ju je spremljalo glasno športno navijanje. Nato so nadaljevali z vožnjo s kolesom, zaključili pa s tekmovanjem in igrami z vodo.

Na koncu je sledila razglasitev rezultatov in podelitev priznanj. V skupnem seštevku so naši učenci zasedli sedmo mesto, kar je zelo lep dosežek.

GOSTILI SMO 23. MEDOBČINSKO TEKMOVANJE 'KAJ VEŠ O PROMETU?'

Gaja Urek, 8. a

V torek, 16. maja 2023, je naša šola gostila 23. medobčinsko tekmovanje 'Kaj veš o prometu?' za učence od 6. do 9. razreda osnovnih šol iz območja Upravne enote Ptuj. S praktičnimi darilci, ki so jih darovali iz podjetja Butan plin, zavarovalnice Triglav in Kolesarskega društva Perutnine Ptuj, so naši učenci prisrčno sprejeli in pogostili 40 učencev in njihovih mentorjev iz desetih osnovnih šol. Tekmovanje smo otvorili s kratkim kulturnim programom, na katerem je tekmovalce pozdravila tudi naša županja Nuška Gajšek in jim zaželela uspešno tekmovanje.

Zaradi dežja je bilo tekmovanje nekoliko prilagojeno, saj je bila, zaradi varnosti tekmovalcev, odpovedana praktična vožnja po ulicah Ptuja. Učenci so se zato preizkusili le v spletnem teoretičnem znanju o poznavanju prometnih predpisov v računalniški učilnici in spretnostni vožnji na poligonu z ovirami, ki smo ga pripravili v veliki telovadnici naše šole.

Po vseh opravljenih nalogah je sledilo kosilo in čakanje na rezultate. Gospa ravnateljica, predsednik organizacijskega odbora in predsednik SPVCP MO Ptuj so podelili diplome, medalje in pokale najboljšim tekmovalcem.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo, najboljšim pa želimo veliko znanja in uspeha na državnem tekmovanju.

DRŽAVNO TEKMOVANJE ROBOCUP JUNIOR

Andraž Korošec, 6. a

V torek, 16. maja 2023, sta se dve ekipi z Olgice udeležili državnega

tekmovanja iz robotike. Tekmovanje je potekalo na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko Maribor. Cilj tekmovanja je bilo sestaviti robota, ki sledi črni črti, zazna oviro in zapelje okoli nje, zapelje čez rampo ter žogice pripelje v določen kot. Koti so bili označeni z rdečo in zeleno barvo. Robot je moral v največ osmih minutah prevoziti progo.

Prvo ekipo sta sestavljala Andraž Mršek in Matej Mlakar Belšak iz 9. a, drugo ekipo pa smo sestavljali Andraž Korošec, Matic Šuler, Jure Šajteg, 6. a, in Bor Mlakar Belšak, 7. b. Za razliko od ekipe "Burek mobil", ki sta jo sestavljala Andraž in Matej, je naša ekipa "Milka Team" prvič preizkusila svoje sposobnosti na državni ravni.

Ob 7.30 smo se dobili v učilnici za tehniko in pripravili vse potrebno za tekmovanje ter ob 7.50 odšli iz šole na parkirišče pod grad. Tam nas je že čakal prevoz do Maribora, kamor smo prispeli okrog 8.30.

V prvem krogu je prvi robot, ki je zapeljal po progi, bil robot ekipe "Burek mobil". Takoj za njim smo bili na vrsti "Team Milka". Drugi krog sta prav tako začela Andraž in Matej, takoj za njima pa znova naša ekipa. Med posameznimi "nastopi" smo imeli čas za reprogramiranje in popraviljanje robota ter programa in ta čas smo maksimalno izkoristili.

S končnim rezultatom na državnem tekmovanju smo zelo zadovoljni, čeprav nam ni uspelo doseči najvišjih mest. Odločili smo se, da bomo tudi naslednje šolsko leto s tem projektom nadaljevali, saj smo pridobili veliko novega znanja in izkušenj.

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Ula Čeh, 8. b

V sredo, 10. maja 2023, so imeli učenci 2. in 3. razreda tehniški dan,

učenci 1. razreda pa teden kasneje. Tehniški dan je bil vsebinsko zelo bogat, saj so obiskali Tehnološki park, izvedli Lego delavnice in izvedli več o projektu Varno s soncem. Drugošolci so pričeli tehniški dan s projektom Varno s soncem, nato so pojedli malico in se ob 8.50 odpravili v Tehnološki park, kjer so jih zaposleni prijazno sprejeli. Pogovarjali so se o telefonih in računalnikih, izvedeli pa so tudi, kaj v Tehnološkem parku sploh počnejo. Učenci so si ogledali njihove delovne prostore. Zaupali so mi, da so najbolj uživali, ko so se lahko spustili po toboganu, ki »kraljuje« sredi Tehnološkega parka. Prav tako so se preizkusili v igri namiznega tenisa. Po končanem ogledu so jim gostitelji ponudili sadje, sok in oreščke.

Po prihodu v šolo je sledila Lego delavnica, za katero so se morali razdeliti v skupine. Vsaka skupina se je dogovorila, katero konstrukcijo bo izdelala. Vsi člani skupine so zatem morali skupaj načrtovati, ustvarjati in reševati probleme gradnje. S takim načinom dela se niso naučili zgolj ustvarjanja Lego konstrukcij, temveč tudi, kako sodelovati v sku-

pini in sprejemati predloge vsakega posameznika. Svoje izdelke so ob koncu dneva predstavili sošolcem.

Tretješolci so imeli enak program, a v drugačnem časovnem zaporedju. Tudi tehniški dan prvošolcev je imel enako bogato vsebino, le da so ga izvedli teden dni kasneje.

Učenci so na tehniškem dnevu izjemno uživali in s ponosom pokazali svoje čudovite izdelke.

ČETRTOŠOLCI NA OBISKU PRI ŽUPANJI

Tisa Julija Golob, 8. a, in Ula Čeh, 8. b

Tako kot že vrsto let so bili v sredo, 10. maja 2023, učenci četrtega razreda povabljeni na enourni ogled mesta z vodičko in sprejem v Mestni hiši.

Na sprehodu po starem mestnem jedru so si ogledali različne ptujske znamenitosti kot so Florijanov spomenik, ki je zaščitnik gasilcev, Orfejev spomenik iz 2. stoletja, Mestno gledališče Ptuj, novo mestno tržnico in Minoritski samostan.

Po ogledu jih je v poročni dvorani Mestne hiše sprejela županja Nuška Gajšek. Učenci so zanj pripravili krajši glasbeni nastop. V spomin na obisk pa so županji podarili knjižico "24 razlogov zakaj ste super županja" in majhno sliko Ptuja, ki so ju ustvarili v šoli. Četrtošolci so to posebno priložnost izkoristili tudi za pogovor z županjo. Da je bil obisk še toliko bolj sladek, je poskrbela županja, ki je četrtošolce pogostila s sladoledom.

Učenci so nama povedali, da so med ogledom še bolj spoznali svoje mesto in njegove znamenitosti, še posebej pa so bili veseli obiska pri županji. Mestno hišo so zapustili veseli in polni novih izkušenj ter novega znanja o Ptuj.

TISA S SVOJIM PLAKATOM MIRU ZNOVA MED FINALISTI

Eva Ritonja in Staša Kovačič, 8. b

Lions Klub Slovenija je letos pripravil že 34. natečaj Plakat miru – Peace Poster, tokrat s sloganom »Naj te vodi sočutje«. Udeležila se ga je tudi učenka naše šole, in sicer Tisa Julija Golob, ki je s svojim čudovitim likovnim delom postala ena od dveh finalistk Lions kluba Ptuj Primus in ena od 24 slovenskih finalistov.

V soboto, 13. maja 2023, je bila objavljena na zaključno prireditev v Manziolijevo palačo v Izoli, ki se je je udeležila skupaj z mamo. Po prijaznem sprejemu vseh nagrajencev je sledil kratek kulturni program, nato pa podelitev priznanj vsem 24 finalistom iz vse Slovenije. Po pogostitvi so mlade umetnike popeljali na kratek ogled mesta.

Tisin plakat pa ni dolgo kraljeval v Izoli, saj je že v ponedeljek, 15. maja 2023, v Galeriji Magistrat v Mestni hiši Ptuj potekala otvoritev razstave Plakat miru 2022/23, v okviru katere si lahko ogledamo Tisino umetniško delo. Prisotne je nagovorila tudi županja Mestne občine Ptuj, Nuška Gajšek.

Iskrene čestitke naši Tisi za izjemen uspeh.

NAGRADNI IZLET NA VRANSKO

Gaja Urek, 8. a

V sredo, 17. maja 2023, smo se učenci osmega in devetega razreda, ki smo na različnih tekmovanjih in nekaterih drugih šolskih dejavnostih dosegli vidnejše rezultate, odpravili na nagradni izlet v Center varne vožnje Vransko.

Na parkirišču pod gradom smo se zbrali ob sedmi uri, od koder smo se z avtobusom odpravili proti Vranskemu. Tja smo prispeli okoli pol devete ure, najprej pojedli malico, nato pa se odpravili v prostore Centra varne vožnje. Razdelili smo se v dve skupini. Prva skupina je najprej odšla na simulator, ki nam je prikazal, kaj se zgodi v primeru nesreče, če se avto kotali in pristane na strehi ali boku. Druga skupina pa se je najprej pre-

izkusila v simulatorju varne vožnje avtomatika. Na koncu nas je inštruktor varne vožnje zapeljal en krog po poligonu in nam pokazal, kako v nekaterih situacijah na cesti odreagirati. Ko sta obe skupini preizkusili obe dejavnosti, nas je čakalo sestavljanje avtomobila iz Lego kock. Za sestavo smo imeli na voljo eno uro. Ko smo zaključili s sestavljanjem, pa smo ga lahko s pomočjo aplikacije vozili. Ker smo bili tam že od jutra, so v Centru poskrbeli tudi za naša lačna usta in nam pripravili kosilo. Dan smo zaključili z ogledom tamkajšnjih avtomobilov, nato pa smo se z avtobusom, polni novih in zanimivih izkušenj ter veseli, da smo se lahko udeležili nagradnega izleta, vrnili nazaj na Ptuj.

34. FESTIVAL DOBROTE SLOVENSKIH KMETIJ

Gaja Urek, 8. a

Na Ptujju smo v vikendu med 19. in 21. majem 2023 obeležili 34. festival Dobrot slovenskih kmetij. Ob tej priložnosti je v petek dopoldne na dvorišču Minoritskega samostana potekala tudi slovesna prireditev ob 70-letnici Šolskega centra Ptuj. Učenke sedmega (Ema Ganzer, Eli Tement in Iva Kustor) in osmega (Maja Magdič, Tisa Julija Golob in Gaja Urek) razreda smo se v petek zjutraj ob 8. uri zbrale pred Minoritskim samostanom in skupaj z učiteljico Danielo Štumberger pričele pripravljati svojo stojnico, na kate-

ri smo obiskovalcem predstavljale med drugim tudi našo Olgico. Na naši stojnici smo tako mimoidočim ponujale doma pripravljeno granolo z dodanimi oreščki in suhim sadjem ter navadnim jogurtom. V šoli pa smo pripravili tudi pecivo imenovano domači prijatelj. Festival so organizatorji otvorili z uvodno prireditvijo, na kateri so nastopili dijaki Šolskega centra Ptuj. V okviru prireditve je najprej ena od dijakinj zapela himno, prisluhnili pa smo tudi zvokom različnih glasbil in petju. Zbrane sta med drugimi nagovorili ravnateljica Šolskega centra, ga. Darja Harb, in županja, ga. Nuška Gajšek. Našo stojnico so obiskali tudi naši tretješolci z učiteljicami, ki smo jih z veseljem pogostile. Festival so namreč obiskali, ker je eden od učencev prejel nagrado za likovno delo v okviru razpisanega likovnega natečaja na temo »Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga.« Pozdravit nas je prišla tudi naša ravnateljica, ki nas je še posebej pohvalila za gostoljubnost in komunikativnost ter inovativnost. Veliko obiskovalcev je poskusilo naše dobrote in nas pohvalilo. Posebej so pohvalili tudi dekoracijo. Kljub mrazu smo se na stojnici zelo zabavale in upamo, da se bomo festivala udeležile tudi v prihodnjih letih.

LIKOVNA KOLONIJA

Anastasiia Petrova, 9. a

V petek, 19. maja 2023, smo se jaz, sošolka Nika Vidovič in najina učiteljica likovne umetnosti, Doroteja

Širovnik, udeležile likovne kolonije, ki je letos potekala na Vidmu pri Ptujju. Naprej smo se sprehodile po Vidmu in fotografirale najlepše motive, ki smo jih odkrile, za najini slike. Nato smo se odpravile v dvorano in skupaj z ostalimi učenci iz drugih šol slikali na platno motive, ki sva si jih izbrali. V dvorani smo slikali zaradi slabih vremenskih razmer (v lepem vremenu bi imeli možnost slikati na terenu), vendar je bilo vzdušje zelo prijetno in z Niko sva se popolnoma potopili v slikanje. Zelo sva uživali in pod najinimi čopiči sta nastali živi slike lepe haloške pokrajine. Ti dve slike, skupaj s slikami učencev iz drugih šol, sta bili razstavljeni 13. junija 2023 v Drvarnici na Vidmu.

NAGRADNI IZLET V GARDALAND

Nuša Arnuš in Eli Tement, 7. a

Tudi v letošnjem šolskem letu smo sedmošolci sodelovali v programu "Življenje je lepo – skrbim za svoje zdravje" Zveze slovenskih društev za boj proti raku.

Zveza pripravlja program skupaj z Zavodom RS za šolstvo že več kot 20 let. Novembra smo se tudi mi na razredni uri z razredničarko pogovarjali o nevarnostih kajenja in o zdravem življenjskem slogu, nato pa se s podpisom na posebni izjavi, ki nam jih je posredovala Zveza SD BPR, zavezali, da v tekočem šolskem letu ne bomo prižgali cigarete. Prejeli smo še zgibanko z naslovom

Življenje je lepo – skrbim za svoje zdravje, v kateri so bili nasveti za zdravje in anketa, ki smo jo izpolnili in vrnili Zvezji. Med vsemi vrnjenimi anketami so v Tednu boja proti raku na posebni prireditvi izžrebali 85 učencev, ki so jih v maju z dvema avtobusoma odpeljali na nagradni izlet v Gardaland.

Letos je bila med 3500 izpolnjenimi anketami sreča namenjena tudi nama, Nuši Arnuš in Eli Tement iz 7. a, ki sva za nagrado prejeli brezplačen celodnevni izlet v Gardaland. V soboto, 20. maja 2023, sva se zjutraj ob 4.45, na parkirišču Gimnazije Ivana Cankarja zbrali s še drugimi izžrebanimi učenci in najino razredničarko Dorotejo Širovnik. Ob 5.00 smo se vkrcali na avtobus in se napotili v Gardaland. Pot je bila dolga, zato smo imeli nekaj postankov. Na avtobusu smo dobili vse podatke o tem, kako bo potekal naš dan. Ob 10.30 smo končno prispeli na cilj. Ker je deževalo, smo si vse tri z učiteljico kupile pelerine. Vsi nagrajenci smo se razdelili v skupine in imeli prosto raziskovanje po Gardalandu do kosila. Obiskale smo številne atrakcije, kot so Blue Tornado, Mammut, Space Vertigo in Fuga da Atlantide. Ob 13.00 smo se vse skupine zbrale pred restavracijo Aladino, kjer smo si privoščili kosilo. Ko

smo se najedle, smo se odpravile na nadaljnje raziskovanje Gardaland, in sicer Jumanji labirinta, Magic House, vlakcev smrti Shaman, Raptor, Jungle Rapids na vodi, Mr Ping's Noodle Surprise.

Po obisku vseh atrakcij smo si privoščile zaslužene vafle in slushi, kupile smo spominke in se ob 18.00 napotile do parkirišča z našim avtobusom. Gardaland smo zapustili ob 19.30. Pot domov se je zavlekla, saj smo imeli kar nekaj postankov. Na parkirišče Gimnazije Ivana Cankarja smo prispeli ob 1.00 zjutraj. Preživele smo prekrasen dan, res prelepo doživetje.

ŠOLA V NARAVI ZA PRVOŠOLCE

Prvošolci z učiteljicami

Tudi prvošolci smo dočakali svojo prvo tridnevno šolo v naravi, ki smo jo preživel v ČŠOD Škorpion, Sv. Duh na Ostrem Vrhu.

Po zanimivi vožnji smo se prvi dan namestili v čudovitih, velikih in svetlih sobah. S skupnimi močmi smo oblekli posteljnino in se zraven pošteno nasmejali. Po kosilu smo se odpravili do Žavcarjevega doma. Na poti smo videli veliko lišajev, kar pomeni, da je zrak zelo čist. Vreme nam je bilo res naklonjeno. Razgled od tam nam je omogočal, da smo videli vse do Ptuja in celo do Hrvaške. Iz našega doma Škorpion pa smo lahko gledali sosednjo Avstrijo.

Po večerji smo zakurili ogenj in si na palicah spekli slastne kruhke. Igrali

smo badminton, namizni tenis, košarko, metali frizbi, se lovili, skakali gumitvist in še in še.

Po večernem umivanju smo prebrali pravljico in se po dnevu polnem dogodivščin utrujeni odpravili spat. Po prespani noči smo se drugi dan spočiti zbudili v super sončno jutro. Dopoldne smo preživeli ob raziskovanju potoka. Čisto vsi prvošolci smo uživali tudi v jahanju konjičkov, ki smo jih tudi skrtačili. Imeli smo se super in bili pohvaljeni, kako pridni smo. Po kosilu nam je toča s hudim nalivom spremenila načrte. Ostali smo v domu in si izdelali knjižne kazalke ter mikroskopirali. Po večerji smo se odpravili na sprehod do Avstrije. Ogledali smo si mejne kamne med Republiko Slovenijo in Avstrijo. Nismo se mogli načuditi gozdnim tloom, ki so bila prekrita z zrnji toče. Videli smo gozdno opazovalnico, se seznanili z gozdnim bontonom in preskakovali potoke vode.

Sledilo je tuširanje, umivanje zob in pravljičica. Po mirno prespani noči, pospravljenih potovalkah in sobah smo zadnji dan pozajtrkovali, potem pa se razdelili v dve skupini. Eni smo uživali v Škorpionovih igrah, drugi pa postali lokostrelci. Po malici smo se zamenjali.

Prijazni delavci doma Škorpion so nam med našimi igrami v avtobus odnesli prtljago. Sledilo je kosilo in slovo. Učitelji doma Škorpion so nas izredno pohvalili, da smo bili pridni, prijetni in smo odlično sodelovali.

SLOVESNI DAN PROSTOVOLJSTVA – 'JUNAKI NAŠEGA ČASA 2023'

Maja Magdič, 8. a, in Nina Hodnik, 8. b

Slovenska filantropija je koordinatorka Slovenske mreže prostovoljskih organizacij, v katero je vključenih več kot 1.800 prostovoljskih organizacij in organizacij s prostovoljskim programom. Prostovoljstvo promovirajo preko podelitve različnih nazivov, kot so tudi Junaki našega časa (prostovoljstvo med šolarji in dijaki). Že tretje leto smo prostovoljci naše šole prejeli naziv „Junaki našega časa“. V torek, 23. maja 2023, smo se zato odpravili na slavnostno podelitev v Dom II. slovenskega tabora v Žalec. Ob 10. uri smo se prostovoljke 6. in 8. razreda, skupaj z mentorico Tonjo Kolar odpravile proti Žalcu. Ko smo prispele, smo najprej pomalicale in se odpravile v Savinov likovni salon. Tam nam je gospa na kratko predstavila življenje in delo Širčeve družine. Na koncu smo si ogledali razstavo likovnih del osnovnih šol. Po ogledu smo se peš odpravile do doma II. slovenskega tabora, kjer je potekala proslava in slavnostna podelitev. Na začetku nam je njihova glasbena šola zaigrala kratko skladbo. Po kratkem govoru je potekala podelitev za junake, ki so celo leto pridno sodelovali v različnih prostovoljskih akcijah in projektih širom Slovenije. Dogodka se je udeležilo veliko šol in organizacij. Po končani proslavi smo ime-

li še manjšo pogostitev, nato pa se počasi odpravili domov proti Ptuj. Na Ptuj smo prispeli okoli 16. ure. Olgičarji smo izredno ponosni in veseli, da smo sodelovali v številnih prostovoljskih aktivnostih, v katere smo vložili veliko truda.

ZAKLJUČNO SREČANJE PROJEKTA 'GO-CAR-GO, BO KAR BO!'

Teo Potočnik, 9. a

V sredo, 24. maja 2023, se je na igrišču za Srednješolskim centrom na Ptuj odvijalo zaključno srečanje "GO-CAR-GO, bo kar bo", to je tekmovanje z vozili na električni pogon. Učenci smo se v šoli zbrali ob 7.30 uri, vzeli malico in se odpravili proti Srednješolskemu centru. Tja smo prispeli ob 8. uri. Najprej smo svoj »Olga Boat« postavili na razstavo, saj je med 8.30 in 9.00 uro potekalo ocenjevanje avtomobilčkov. Ob 9.30 uri se je začelo tekmovanje GO-

-CAR-GO, ki je bilo razdeljeno na šest voženj in tri poligone. Prvi poligon je bila vožnja naravnost, drugi premagovanje ovir in tretji vožnja skozi "dirkališče". V vseh vožnjah smo se pomerili z nasprotnikom na drugi progi in merili čas. Prvi dve vožnji smo uspešno opravili. Pri pripravi na tretjo vožnjo pa je prišlo do težav z elektromotorjem in smo žal morali predčasno zaključiti tekmovanje. Kljub tej nezgodi smo prejeli priznanje za najbolj estetsko

dovršen avtomobilček oz. go-car. Še posebej smo ponosni na doseženo 1. mesto v kategoriji po glasovanju sodelujočih ekip.

Priprave na to tekmovanje so potekale dlje časa pod mentorstvom ge. Vide Lačen in g. Davorina Tikviča. Kljub nezgodi, ki se nam je pripetila, smo zadovoljni s svojim izdelkom, saj smo se med izdelovanjem avtomobilčka in tekmovanjem veliko naučili in zelo zabavali.

EKO TABOR ZA DRUGOŠOLCE

Drugošolci z učiteljicami

V sredo, 24. maja 2023, je končno napočil dan, ko smo se tudi drugošolci odpravili na Eko tabor. Ko smo prispeli, smo se najprej namestili v sobe in se kmalu odpravili na raziskovanje. Odpravili smo se v gozd, kjer smo spoznali rastlinski in žival-

ski svet, naučili pa smo se tudi, kako se orientirati v naravi. Odpravili smo se celo do sosednje Avstrije.

Po napornem dnevu nam je večerja zelo teknila. Po večerji pa smo se pripravili na spanje.

Po prvi prespani noči nas je razveselilo sonce in tradicionalni slovenski zajtrk. Nato smo se odpravili novim dogodivščinam naproti.

Na kmetiji smo najprej poskrbeli za konje, jih skrtlačili in pripravili za jahanje. Občudovali smo tudi ostale živali na kmetiji (pujse, goske, purane, ovce, koze ...).

Preizkusili smo se tudi v spretnosti natančnega zadevanja cilja z žogico. Da smo razgibali možgane, smo sestavljali uganke na temo domačih živali. Sledilo je ustvarjanje v gozdu. Ustvarjali smo različne živali iz naravnih materialov. Popoldan je bil športno obarvan, saj smo preizkušali in urili športne veščine na poligonu in se naučili osnov preživetja v naravi. Večer smo zaključili s prijetnim druženjem ob tabornem ognju.

Zadnji dan smo dan začeli s pospravljanjem in pakiranjem za domov. Nismo bili nič kaj veseli, saj smo vedeli, da se naš čudovit tabor bliža koncu. Po zajtrku smo sami sebe presenetili z odličnimi uspehi pri lokostrelstvu. Nadaljevali smo z dejavnostmi, ki spodbujajo medsebojno sodelovanje (teambuilding) in prijateljstvo. Tako smo domov odšli s krasnimi novimi izkušnjami in še bolj povezani med seboj.

OLGIČARJI NA FESTIVALU "FIRST LEGO LIGA RAZISKOVALCI SLOVENIJA"

Lea Kranjc, 8. a, in Ula Čeh, 8. b

V soboto, 27. maja 2023, je v Kaptolu v Trbovljah potekal festival "FIRST LEGO Liga Raziskovalci Slovenija", na katerem je sodelovalo 80 slovenskih šol, med drugim tudi ekipa naše šole.

Našo ekipo z naslovom 'Kratkohlavniki z Olge' so sestavljali petošolci Bernard Ladič, Gašper David, Jurij Golob, Klemen Kelnerič in Matija Mahorič. Učenci so pod mentorstvom Darka Zupanca izdelali model lunaparka, ki deluje na sončne celice. Svoj model so izdelovali celo šolsko leto, z njim pa so prikazali ustvarjalni primer pridobivanja zelene energije. Izdelek so na srečanju predstavili na svoji stojnici, prav tako pa so

ga predstavili pred komisijo.

Cilji projekta so bili spodbuditi učence k raziskovanju, inženirstvu in uporabi sodobne energije v koristne namene. Projekt je spodbujal timsko delo, samoiniciativo, podjetništvo, ustvarjalnost in povezovanje.

Petošolci so na srečanju zelo uživali, spoznali so nove prijatelje in se tudi naučili veliko novega.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA UČENCE 5. RAZREDA

Karla Dovšak in Vita Skuber, 5. a

Na končno ekskurzijo v Prekmurje smo se odpravili 2. junija 2023, v petek. Zbrali smo se na parkirišču pod gradom, ob 8.45 zjutraj. Najprej smo se odpravili na Otok ljubezni, ki leži v Ižakovcih. Ko smo prispeli, smo se sprehodili do lesene hiške, pred katero nas je pričakala gospa, ki nam je razložila, kako je potekalo burjaštvo na reki Muri. Ta običaj je bil prikazan tudi s pomočjo kratkega filmčka. Kmalu smo se s splavom odpeljali na drugo stran Mure. Ko smo sestopili s splava, smo pojedli svojo malico in si razdelili sladkarije. Ker smo se nahajali ob vodi, je bilo prisotno tudi veliko komarjev. S polnimi trebui smo se sprehodili do avtobusa, ki nas je odpeljal do kraja Razkrižje. Tam smo si lahko kupili domače izdelke. Do najdbišča nas je pospremil vodič. Ogledali smo

si, kako so praljudje živeli. Domačini so nam skozi igro prikazali del vsakdana praljudi. Bilo je poučno in zabavno hkrati, saj smo v igri lahko sodelovali. Od tam nas je pot vodila naprej do kovačnice Horvat. Pričalkal nas je kovač, ki nam je zaupal svojo poklicno pot. Ogledali smo si kovačijo. Pokazal nam je tudi, kako se izdelava žebelj. Lahko smo si kupili spominke, ki jih je g. Horvat sam izdelal. Po ogledu smo imeli kratek odmor za druženje in malico. Na Ptuj smo prispeli ob 14.10. Izlet je bil zanimiv in zabaven.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA UČENCE 6. RAZREDA

Neža Lah-Mršek in Tjaša Kranjc 6. a

V petek, 2. junija 2023, smo se ob 7.45 zbrali na parkirišču pod gradom. Na avtobus smo odložili na-

hrbtnike in se posedli na sedeže. Do Celja smo se peljali kakšno uro. Naša prva postaja je bila Tehnopark. Ko smo prispeli, so nam najprej predstavili, kaj bomo počeli, in nas razdelili v štiri skupine. Imeli smo štiri postaje in vsaka skupina je bila prisotna na eni postaji. Prva postaja je prikazovala veselje in energijo, na drugi postaji smo se učili o valovanju, tretja postaja je bila na temo legorobotike, kjer smo v parih izdelali svojega legorobota. Na zadnji postaji smo lahko samostojno raziskovali Tehnopark. Po ogledu Tehnoparka smo se sprehodili skozi stari del mesta. Med sprehodom smo opazili veliko stojnic in reko Savinjo. Ko smo prispeli do avtobusne postaje, nas je pobral avtobus, ki nas je odpeljal v McDonald's, kjer smo si, kot tudi nekaj drugih šol, privoščili kosilo. Po prijetnem okrepčilu smo se odpravili do naše zadnje destinacije, starega celjskega gradu. Pred gradom so

nas razdelili v dve skupini in vsaka skupina je dobila svojega vodiča. Najprej smo odšli v grajsko klet, kjer so nam med pripovedovanjem zgodbe o Frideriku razkazali mučilne naprave, ki so jih nekoč uporabljali. Na koncu smo prispeli na vrh grajskega stolpa, kjer smo si privoščili čudovit razgled mesta Celja. Zatem smo se odpravili v drugi del gradu, kjer smo si ogledali še bivalne prostore starih celjskih grofov. V istem prostoru smo si lahko ogledali tudi, kako so bili med boji opremljeni vitezi in njihova vsakdanja oblačila. Na koncu smo se odpravili v trgovino s spominki. Vodičema smo se zahvalili za zanimivo vodenje po gradu in se še zadnjič fotografirali. Svoje nahrbtnike smo zložili nazaj na avtobus, se posedli in se odpravili nazaj proti Ptujju. Tako se je naša zaključna ekskurzija končala.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA UČENCE 7. RAZREDA

Pia Peršuh, 7. b

V petek, 2. junija 2023, smo se učenci 7. razreda v okviru zadnjega tehniškega dne odpravili na zaključno ekskurzijo v Ribnico.

Zjutraj smo se že ob pol sedmi uri zbrali na parkirišču pod gradom in se petnajst minut kasneje odpravili proti Ribnici. Pot je bila res dolga, a smo po približno treh urah vožnje z vmesnim postankom prispeli na cilj. Najprej smo se sprehodili po dvorišču gradu Ribnica in se fotografirali ob znamenitem francoskem mostu, nato pa se odpravili v Rokodelski center Ribnica. Tam so nas pričakale gospe, ki so nam povedale nekaj zanimivosti o Rokodelskem centru. Razdelili smo se v dve skupini, nato pa se odpravili na delavnice pletenja košar iz vrbovega šibja in leskovih viter. Nastale so res lepe, kvalitetne in uporabne košarice, ki smo jih lahko odnesli domov. Po končanih delavnicah smo raziskali trgovino s spominki in suho robo, kjer je vsak zase našel kaj uporabnega.

Sledil je ogled razstave raznih rokodelskih pripomočkov, nekaj besed pa smo posvetili tudi lončarstvu. Razstava je bila zelo zanimivo pripravlje-

na in je zbudila naše zanimanje. Sledil je voden sprehod do gradu. Odpravili smo se mimo grajskega, francoskega in šušarskega mostu. Med potjo je gospa vodička povedala nekaj besed o zgodovini gradu in same Ribice. Omenila je, da je bil v preteklosti grad zavarovan z vodo oz. vodnim jarkom, ki je še danes na istem mestu. V preteklosti je grad tudi zagorel in ostal je le grajski stolp, ostali del pa so morali obnoviti. Slišali smo tudi legendo o tem, kako je nastala Ribnica. Sedanja Ribniška dolina je bila nekoč ogromno jezero. V njem je bilo veliko rib, velikih in majhnih. Med njimi je živel tudi zlata ribica, ki je bila prava krasotica. V Veliki gori je takrat živel velikan, ki je podnevi je spal, ponoči pa hodil lovit ribe na jezero. Zlata ribica mu je pri lovu pomagala, s tem da je svetica. Ker v Suhi krajini ni bilo tekoče vode, so ljudje hodili k jezeru ponjo. Nekoč, ko so prišli vodo zajemat, so z njo zajeli tudi zlato ribico in jo vrgli med kamenje, kjer je okamenela. Ko se je velikan zbudil in šel lovit, pa zlate ribice ni bilo. Poskušal jo je najti, a ker mu ni uspelo, se je zelo razjezil, začel lomiti kamenje in jih metal v jezero. Izruval je vse, kar mu je prišlo pod roke. V jezeru so nastale velike luknje, kamor je odtekla voda, jezero je izginilo, na dnu pa je ostalo mnogo rib, po katere so

hodili ljudje iz vseh krajev, zato je ta kraj dobil ime Ribnica. V spomin na ta dogodek ima Ribnica še danes v svojem grbu ribo.

Ekskurzijo je nato »začarala« razstava čarovnic, ki se nahaja v grajskem stolpu. Bila je zelo zanimiva in kar malo srhljiva. Pred ogledom nam je gospa povedala tudi nekaj o ribniških čarovniških procesih in sežiganju čarovnic na grmadi. Med ogledom razstave smo lahko čutili »duha čarovnije«, saj smo lahko videli replike mučilnih naprav in originalnega zapisnika čarovniškega procesa iz leta 1701. Prislunili smo lahko celo zvočnemu posnetku procesa, ki so ga pripravili pred nekaj leti.

Sama moram reči, da so me navdušili tudi vrtovi za in pred gradom, ker so bili pravljico cvetoči in zeleni. Po ogledu razstav in delavnic nam je že vsem pošteno zakrutilo v želodcih, zato smo se počasi odpravili na avtobus, ki nas je popeljal do Ljubljane, kjer smo se ustavili na kosilu.

Po odličnem kosilu smo se počasi odpravili proti domu in okoli pete ure prispeli na Ptuj. Ribnica je mogoče res majhen kraj, ampak se ga splača ogledati, saj je poln čudovitih znamenitosti in pa doživetij ... Imeli smo se res lepo in že komaj čakamo na naslednjo ekskurzijo.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA UČENCE 8. RAZREDA

Tisa Julija Golob, 8. a

V petek, 2. junija 2023, je napočil za vse učence osmih razredov težko pričakovan dan, in sicer dan zaključne ekskurzije na Bled.

Učenci in učitelji smo se deset minut do sedmih zjutraj zbrali na parkirišču pod Ptujskim gradom. Tam nas je že čakal avtobus, na katerega smo se polni pričakanj vkrcali in že smo bili na poti na Gorenjsko. Med potjo smo na bencinski črpalki blizu naše prve postojanke opravili krajši postanek, kjer smo se lahko okrepčali. Nato smo še za nekaj časa nazaj zasedli svoja mesta na avtobusu in nadaljevali pot proti Vrbi, rojstni vasi največjega slovenskega pesnika, Franceta Prešerna. Takoj ko smo stopili z avtobusa, smo na majhnem hribčku zagledali cerkev sv. Marka, levo nedaleč v stran od nje pa Prešernovo rojstno hišo, ki je zelo značilna za Gorenjsko v tistem času. Na domačiji nas je pričakal g. Janez, ki nam je zelo na hitro in hkrati izjemno zanimivo predstavil hišo, njene dele, zgodovino in predmete v njej. Nato smo se lahko na kratko tudi sami sprehodili po hiši. V eni od sob v prenovljenem delu hiše je bil na ogled tudi kratek filmček o Prešernovem življenju. Na vrtu za hišo smo imeli na voljo nekaj

minut za okrepčilo, zatem pa je prišel čas, da nadaljujemo pot do Blejskega jezera. Ko smo prispeli do jezera, sta nas pričakala dva gospoda. Z njuno pomočjo smo se pravilno (da je bilo ravnotežje enakomerno razporejeno) vkrcali na dve pletni, tradicionalna blejska čolna, s katerima smo odveslali do »otočka sredi jezera«. Najprej smo se sprehodili po otoku, nato pa smo imeli nekaj časa za samostojni sprehod ali uživanje ob vodi. Ker je bilo kopanje na otoku prepovedano, smo se z učitelji odločili, da se bomo lahko kopali na za to predvidenih območjih ob jezeru. Ko smo se s pletnama vrnili k brežini, se nas je nekaj preoblekle v kopalke in razigrano smo se pognali v mrzlo jezersko vodo. Po kratkem kopanju smo se preoblekli nazaj v suha oblačila in že smo bili na poti v najbližji McDonald's na kosilo. Ko smo se vsi dodobra najedli, smo zasedli svoja mesta na avtobusu, ki nas je zapeljal proti domu. Na parkirišče pod gradom smo prispeli izmučeni od dolge vožnje, vendar veseli in polni novih izkušenj ter lepih spominov, ki smo jih ustvarili s sošolci.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA UČENCE 9. RAZREDA

Alja Sedič, 9. b

V petek, 2. junija 2023, smo se deve-

tošolci odpravili na svojo še zadnjo zaključno ekskurzijo v osnovni šoli. Šli smo v Piran.

Zjutraj ob sedmih smo se zbrali na parkirišču pod gradom, od koder smo se podali na pot proti Trubarjevi domačiji. Pot do Trubarjeve domačije je bila dolga in naporna. Na Trubarjevi domačiji smo v sobi s popisanimi stenami s Trubarjevimi zapisi in okrašenimi okni, na katerih so bile prikazane pomembne osebe Trubarjevega življenja, poslušali o Trubarju in njegovem življenju. To je snov, ki smo se jo učili pri letošnjih urah slovenščine, zato smo imeli možnost to znanje ponoviti, prav tako pa smo izvedeli tudi nekaj novega.

Pot smo nadaljevali do Pirana, natančneje do Tartinijevega trga, kjer nam je naš vodič povedal nekaj o samem trgu. Nato smo imeli eno uro prostega časa, da si kupimo kakšen spominek, se sprehodimo ob morju ali posladkamo s sladoledom. Potem smo se vkrcali na ladjo in si ogledali Piran z druge perspektive. Spodnji del ladje je bil iz stekla, zato smo si imeli možnost ogledati globine morja in življenje v njem. Ekskurzijo smo zaključili s kopanjem v morju, česar smo se vsi najbolj veselili. Kljub temu da je bila voda mrzla, smo skoraj vsi skočili v morje in se imeli odlično.

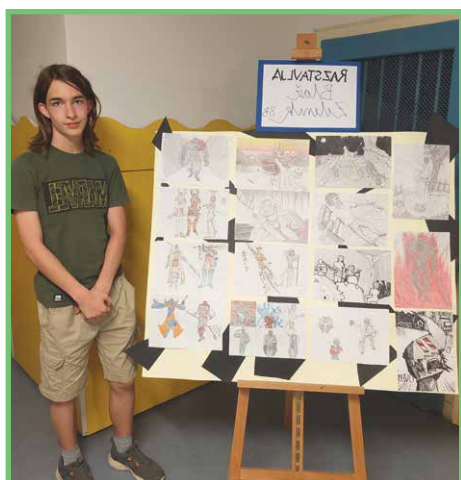
Nato smo se posušili, preoblekli v suha oblačila in se z avtobusom odpravili nazaj proti Ptujju. Ker je bila vožnja dolga, smo si čas krajšali s pe-

tjem in obujanjem spominov na vseh devet let, ki jih bomo neizmerno pogrešali. Na Ptuj smo prišli okrog desete ure zvečer in bili zelo žalostni, saj je tako lep dan prehitro minil.

RAZSTAVA LIKOVNIH DEL BLAŽA ZELENIKA

Šolski novinarji

V šoli smo na ogled postavili likovne izdelke učenca Blaža Zelenika iz 8. b. Povprašali smo ga o njegovih izdelkih in povedal nam je naslednje: "S svojimi risbami sem želel prikazati dve stvari. Z risbama, ki prikazujeta čebelarico in učenca, sem želel izkazati svoje risarske sposobnosti. Želel sem dokazati, da čeprav nisem obiskoval nobenega tečaja, sem lahko narisal nekaj mogočnega. Pomembno se mi zdi, da za dobro risbo ne rabiš nujno šolanja ali tečaja. Vse kar potrebuješ, so svinčnik, roka in želja

po izboljšavi. S pomočjo svetovnega spleta se lahko naučiš vse, brez da bi plačal en cent. Z vsemi drugimi risbami pa prikazujem zgodbo, ki jo trenutno načrtujem, pišem in ilustriram. Zgodba je na površju samo še en akcijski strip, poln vesoljskih ladij, bogov in čarovnije, a v resnici poskušam v tem ustvariti svet z lastnimi kulturami, skupinami, liki, ki niso samo pomoč za nadaljevanje zgodbe, ampak so prave osebe. Narisal bom svet, poln grozot, vojne in teme, zato da bo luč upanja in človeštva v likih svetila močnejše kot katera koli druga."

ZAKLJUČNO DRUŽENJE ČLANOV OTROŠKEGA MESTNEGA SVETA Z ŽUPANJO

Nina Hodnik, 8. b

V četrtek, 1. junija 2023, smo se člani otroškega mestnega sveta vseh ptujskih osnovnih šol udeležili zaključnega druženja z županjo. Druženja smo se z mentorico Matejo Simonič udeležili Oskar Hodnik, Alja Sedič, Zaja Postružnik, Hana Kmetec in Nina Hodnik.

Ob 12.45 smo se zbrali v avli šole in se peš odpravili proti mestni hiši, kjer nas je dobre volje pričakala županja, ga. Nuška Gajšek. Skupaj z ostalimi šolami smo se odpravili proti McDonald'su, kjer smo se okrepčali in se v sproščenem vzdušju pogovarjali in družili.

Ob koncu prijetnega druženja nam je županja zaželela uspešen zaključek šolskega leta in lepe počitnice.

NOČ POD ZVEZDAMI

David Kolarič, 4. a

V četrtek, 1. junija 2023, smo se ob 17. uri zbrali v šoli. V telovadnici smo odložili svoje stvari za spanje in se odpravili na igrišče. Na igrišču smo imeli štafetne igre. Po štafetnih igrah smo imeli večerjo. Okrepčali smo se s hot dogi in palačinkami. Ko je bilo večerje konec, smo si pripravili vse potrebno za spanje. Nato smo šli na igrišče, kjer smo imeli dejavnost »Pokaži, kaj znaš«. Po končani dejavnosti smo odšli na Panoramo. Gledali smo mesto in občudovali zvezde. Prišli smo nazaj v šolo, si umili zobe in se odpravili v disko! Vsi smo »žurali« preko polnoči. Po vrnitvi iz diska smo se umili in odšli spat. Naslednje jutro smo se zbudili in šli na zajtrk. Po zajtrku smo imeli tehniški dan. To spanje v šoli si bomo vsi zapomnili.

OGLED BIBLIOBUSA

Eva Ritonja, Staša Kovačič, 8. b

V petek, 2. junija 2023, so se učenci od 1. do 3. razreda odpravili v Knjižnico Ivana Potrča, kjer so si ob 20-letnici delovanja ogledali Bibliobus. Da ne bi bilo prevelike gneče, so ga posamezni razredi obiskali izmenično. Pot ni bila ravno dolga, saj je ptujska knjižnica tik ob naši šoli, česar smo Olgičarji zelo veseli. Po uvodnem pozdravu so si učenci z zanimanjem Bibliobus ogledali. Verjetno ni Ptujčana, ki ne bi prepoznal Bibliobusa, saj je s čudovitimi ptujskimi motivi, ki ga krasijo, najverjetneje najlepši Bibliobus v Sloveniji. Naši učenci pa so tokrat dobili

priložnost, da si ga ogledajo tudi od znotraj. Izvedeli so veliko zanimivosti o delovanju Bibliobusa, nad katerim so bili vsi navdušeni. Najbolj so bili presenečeni nad številom knjig, ki jih Bibliobus ponuja v izposajo, in nad dejstvom, kako lepo so v njem urejene police s knjigami.

Po ogledu sta jih v atriju knjižnice zabavala brata Malek, ki sta jim pokazala zanimive in zabavne trike, v katerih so se lahko preizkusili tudi sami. Da pa je bil dan popoln, so si pripravili pokovko in se posladkali z bonboni.

TABOR ZA NADARJENE

Tisa Julija Golob, 8. a

V petek, 9. junija 2023, se nas je 15 Olgičarjev od petega do devetega razreda, ki imamo izdelan individualizirani program za nadarjene učence, ob 7.30 zbralo na ptujski železniški postaji, od koder nas je vlak popeljal proti Osluševcem. Tam smo izstopili in začeli pešačiti proti gasilskemu domu na Forminu, kjer smo se nastanili. Najprej smo razpakirali svoje spalne vreče in drugo prtljago, nato pa začeli raziskovati okolico.

Nekateri so takoj začeli igrati košarko, drugi pa smo razprostrli odeje na travi in uživali v naravi. Po krajšem odmoru smo vzeli vsak svojo malico in se peš odpravili proti hidroelektrarni Formin. Tam nas je pričakal gospod Darko, ki nam je razkazal nekatere stroje in prostore v elektrarni. Po končanem ogledu zadnje hidroelektrarne na reki Dravi smo se napotili proti Sokovemu mlinu. Bili smo eni izmed njegovih prvih obiskovalcev. Gospa Lea nam je razkazala mlin, nam predstavila predmete v njem in povedala, čemu so služili. Med drugim smo si ogledali maketo mlinskega kolesa in različne vrste zrnja, ki so ga svojčas mleli v mlinu. Ob koncu ogleda smo v dar dobili majhne lesene magnetke, izdelane posebej za nas. Na poti nazaj proti gasilskemu domu smo se ustavili še na kmetiji Kelenc, po domače Lesar, kjer smo spoznali postopek pridelave korenja in druge zelenjave ter njihovo pot do trgovskih polic. Ogledali smo si tudi nekaj kmetijskih strojev, ki jih na kmetiji uporabljajo. Dočakali smo celo okrepčilo, in sicer sok kot poslovilno darilo,

vsak od nas pa je dobil še zavitek domačega fižola lokalne znamke Zelenjava Forminka, s katero kmetija Kelenc sodeluje. Nato je prišel čas, da se odpravimo na kosilo. K sami pripravi kosila smo prispevali vsi. Ko smo se najedli, smo imeli nekaj prostega časa, nato pa smo se razgibali ob različnih športnih igrah, katerim so sledile nadvse zanimive karaoke. Proti večeru smo se še enkrat zbrali v dvorani gasilskega doma na kvizu o dnevu, ki se je bližal koncu. Za večerjo smo se pogostili s palačinkami, ki smo jih spekla dekleta. Čeprav je bil dan dolg in naporen, smo si po večerji ogledali še film Transilvanija, nato pa se pogovarjali še dolgo v noč.

Naslednji dan smo po zajtrku naredili evalvacijo našega tabora, zatem pa se napotili nazaj proti železniški postaji. Tam smo si ogledali majhen muzej društva Prleški železničar, nato pa je že pripeljal vlak, ki nas je zapeljal nazaj proti Ptuj. Ko smo se okoli pol dveh vrnili na ptujsko železniško postajo, so nas tam že čakali naši starši. Čeprav smo bili rahlo utrujeni, smo komaj čakali, da jim povemo o vsem, kar se je dogajalo na našem taboru.

DELAVNICE »5X STOP je KUL«

Klara Gabrovec, 9. b

V petek, 9. junija 2023, smo devetošolci prve štiri ure preživeli v knjižnici in računalniški učilnici, kjer smo imeli delavnice o prometu in prometni varnosti, ki so jih poimenovali 5X STOP je KUL. Obiskali sta nas ambasadorki programa »Živimo vizijo nič« Zavoda Varna pot. Predelali smo nekaj tem, kot so prevelika hitrost, kako pomembna sta zbranost in treznost v prometu ... Po vsaki temi smo igrali tudi kakšno igro, kjer smo preizkusili svojo zbranost med motečimi dejavniki, reakcijski čas ... Nadelo smo si tudi

»pijana očala«, kjer smo lahko preizkusili, kako človek vidi pod vplivom alkohola in drog. Pogledali smo si tudi nekaj posnetkov prometnih nesreč, za konec pa smo prisluhnili zgodbi žrtve prometne nesreče, naši ambasadorki, ki je v nesreči zgubila svojo najboljšo prijateljico.

Naučili smo se, da v prometni nesreči ni žrtev samo udeleženec, ampak tudi njegova družina in prijatelji.

ŠPORTNI DAN ZA TRETJEŠOLCE

Eva Ritonja in Staša Kovačič, 8. b

V torek, 13. junija 2023, so imeli učenci 3. razreda športni dan. V šoli so se zbrali ob 8.20, se naprej okrepčali z okusno malico, nato pa so se približno ob 9. uri odpravili na pohod do Hajdoš. Ker je bila pot dolga, so se med potjo večkrat ustavili, da so si malo spočili. Ustavili so se tudi pri igralih v parku, potem pa se počasi vračali po isti poti nazaj v šolo. Hodili so po poti ob reki Dravi, tako da so lahko opazovali tudi lepote Ptuj, uživali v naravi, prisluhnili žvrgolenju ptic in se predvsem

imeli lepo. Njihov zadnji postanek je bil na klopcah pri toplicah, kjer so se posladkali in okrepčali.

Ko so se vrnili v šolo, so naredili analizo, kjer so vsi navdušeno sodelovali in ugotovili, da so se, kljub temu da je bila pot dolga, imeli super. Povedali so še, da jim je bilo med pohodom zelo všeč opazovanje narave in živali.

Po zaključenem športnem dnevu so se učenci odpravili na kosilo, potem pa kar rahlo izmučeni domov.

S »SONČKOM« V MESTO

Tiana Mlakar in Nina Hodnik, 8. b

V šolskem letu 2022/23 je naša šola že tretje leto zapored pristopila k projektu Korak k Sončku. Naše peto in zadnje srečanje smo zaključili v torek, 13. junija 2023. Učenci prostovoljci smo se ob 11.15 zbrali v šolski avli, kjer so nas pred šolo že čakali uporabniki VDC Sonček Ptuj. Najprej smo si razdelili majice, da smo izgledali vsi enako. Majice so nam podarili naši prijatelji »Sončki«. Naše druženje je potekalo malo drugače, saj smo se skupaj podali na sprehod po mestu. Želeli smo spoznati s kakšnimi arhitektonskimi ovirami se vsak dan srečujejo osebe s posebnimi potrebami. Pot nas je ponesla po Prešernovi ulici do Mestne hiše in od tam na most čez reko Dravo, kjer smo se na razgledni točki ustavili in slikali. Na poti smo poklepetali in izmenjali izkušnje. Ob koncu našega druženja smo se še posladkali in se nato sprehodili

nazaj proti šoli. Bilo je zelo poučno in imeli smo se res lepo. Učenci smo veseli, da smo lahko preživeli en čudovit dopoldan v dobri družbi.

NARAVOSLOVNI DAN ZA TRETJEŠOLCE

Eva Ritonja in Staša Kovačič, 8. b

V sredo, 14. junija 2023, so imeli učenci 3. razreda naravoslovni dan. Zjutraj so se zbrali v matični učilnici ob 8.20 in najprej odšli na malico. Ob 9.00 uri so se odpravili proti Panorami na Ptuj, kjer so učenci morali prepoznati in poimenovati čim več travniških rastlin in živali. Za lažje raziskovanje so s seboj vzeli povečevalna stekla. V šolski knjižnici so si izposodili tudi nekaj knjig o travniških rastlinah in živalih, ki so jim bile v veliko pomoč. Na Panorami so še izvedli nekaj dejavnosti, pri katerih so morali uporabiti vsa svoja čutila.

Zadnjo uro naravoslovnega dne so se vrnili v šolo in pripravili herbarij. Za tem so si ogledali nekaj poučnih filmčkov o travniških rastlinah. Na koncu je vsak učenec v svoj zvezek še narisal miselni vzorec.

VALETA 2023

Zaja Postružnik, 9. b

Pa je prišel ta dan. Ta, ki smo ga po eni strani nestrpno čakali in ki nam je prinesel konec najdaljšega obdobja v našem življenju. Prišel je dan valete.

V sredo, 14. julija 2023, smo se devetošolci ob 16. uri še zadnjič zbrali v naši telovadnici in opravili še zadnje priprave na valeto, ki se je začela uro kasneje. Na začetku je naša plesna učiteljica, ga. Rebeka Ostroško, nagovorila vse prisotne ter prebila led z zabavnim nagovorom in nas nato vodila skozi vse plese. Naš plesni nastop, na kate-

rega smo se pripravljali zelo intenzivno, smo začeli s četvorko in nadaljevali z dunajskim in angleškim valčkom, cha-cha-chajem, disco swingom, bluesom in kavbojsko polko. Na koncu smo zaplesali ob znanih ritmičnih pesmi »YMCA« in »Račke«.

Plesom je sledil del, v katerega smo vložili največ truda. Celo leto samo se z našima razredničarkama, go. Renato Debeljak in go. Vido Lačen, pripravljali na ta velik zalogaj, pripraviti in voditi valeto, ki je potekala po vzoru oddaje »24ur«, le da smo jo mi poimenovali »78.864 ur«, kar predstavlja 9 let, ki smo jih preživeli skupaj. Naša oddaja se je začela s predstavitvenim videom vseh učencev. Nato smo na oder stopili voditelji Zaja Postružnik, Zoja Zemljarič, Andraž Mršek in Taj Sledič. V prvem prispevku, v katerem smo v naš studio povabili tudi našo plesno učiteljico, smo predstavili posnetke »nadzornih kamer« z naših plesnih vaj. Oddajo smo nadaljevali z novico o najdenih slikah generacije, v katerem smo v studio povabili »arheologinjo« Niko Vidovič. V naslednjem prispevku o burekih v Sloveniji sta se nam oglasili »dopisnici iz Bosne« Ajla Nočajević in Lajla Poturovič. Sledil je prispevek o zdravstvu, v katerem sta »doktorici« Anemarie Fladung in Minea Leva odgovarjali na največkrat zastavljena vprašanja o Covidu 19. Vodenje športnega dela oddaje sta prevzela Oskar Hodnik in Fabian Pšajd. »Športni novinarki« Kaja Predikalka in Ela Vidovič sta se javili v živo s tekmovanja v »podvodnem kičkanju«, pokukali pa smo tudi v zakulisje priprav na »koruzno ligo«, kjer sta nas pozdravili »novinarki« Živa Žnidarič in Maša Salemovič. Obudili smo tudi spomine na 3. razred in na snemanje oddaje »Ri-

bič Pepe«, v katerem smo odplesali na pesem »Foksner«. Alja Sedič in Selina Murko sta nas popeljali v svet slave in blišča, a je že v začetku prišlo do manjše zmede z gosti, saj je namesto napovedane gostje v studio uletel »Lepi Dasa«, ki ga je odlično odigrala Nina Kekec. Po »zmedi« nas je že prej napovedana gostja Ajda Brodnjak Ritoša navdušila s svojim igranjem saksofona. V studiu nas je obiskal tudi Teo Potočnik, ki nam je premierno predstavil svoj nov videospot za pesem »V dolini tihi«.

Luka Sarić in Teo Vidovič sta nam skozi »vreme« predstavila našo osnovnošolsko pot. Kot sta povedala, je na le-tej pomembno vlogo odigrala naša ravnateljica, ga. Helena Ocvirk, ki smo ji zato namenili posebno zahvalo.

Po vremenu je sledil »Fokus«, v okviru katerega sta Alem Alagić in Klara Gabrovec pod lupo postavila 9. a in 9. b. Skozi leta smo se vedno bolj zavedali, kako pomembno vlogo imajo pri odraščanju naši starši, zato je sledila zahvala njim. Nagovoril pa nas je tudi predstavnik staršev, g. Andrej Mršek. V šoli sta v zadnjih štirih letih vlogo naših staršev pogosto prevzeli naši razredničarki, ga. Vida Lačen in

ga. Renata Debeljak, ki sta v veliki meri pripomogli, da smo danes to, kar smo, zato smo se jima posebej zahvalili. Nato je na oder stopila še naša ravnateljica, ki nam je namenila nekaj spodbudnih besed, ki si jih bomo zapomnili za zmeraj. Sledil je »uradni del« valete, v okviru katerega so bila podeljena priznanja. Najprej smo priznanje prejeli zlati odličnjaki, to smo učenci, ki smo vseh devet let imeli povprečje zaključnih ocen 4,6 ali več. Vsak od nas se je vpisal tudi v Zlato knjigo odličnjakov. Sledila je podelitev priznanj in knjižnih nagrad zlatim bralcem, ki smo uspešno opravili bralno značko vseh devet let. Knjižne nagrade in priznanja smo prejeli tudi učenci, ki smo dosegli srebrna in zlata priznanja na državnem nivoju. Nato pa je sledil najrazburljivejši del večera, podelitev posebnih priznanj in razglasitev »naj učencev«. »Naj kulturnica« sem postala Zaja Postružnik, »naj športnik« pa Lan Milošič, ki je hkrati tudi »naj športnik« Mestne občine Ptuj. »Naj učenki« generacije sva postali Anastasiia Petrova in Zaja Postružnik. Nato nam je gospa ravnateljica zaupala, da je znan tudi že »naj učenec oz. učenka« Mestne občine Ptuj.

Ta laskav naslov je letos pripadel meni, torej Zaji Postružnik, česar sem bila neizmerno vesela.

Po končanem uradnem delu so v studio sporočili izredno novico, da se devetošolci z Olgice poslavljajo. Za konec smo zato skupaj zapeli našo himno generacije 2014-2023 »Danes je moj dan«. Po uradnem delu valete smo se odpravili v hotel Primus, kjer smo konec osnovne šole proslavljali dolgo v noč.

Draga Olgica, še naprej vzgajaj generacije otrok, ki bodo od tebe prejele isto mero ljubezni, znanja in izkušenj, kot smo jih zadnjih 9 let prejemale mi. Za to smo ti izjemno hvaležni. Pogrešali bomo učitelje, učilnice, tvoje hodnike, prireditve, tekmovanja in še bi lahko naštevale. Dala si nam ogromno, dala si nam košček sebe, ki ga bo vsak od nas zvesto in ponosno nosil, kamor koli ga bo življenjska pot ponesla. Med tvojimi štirimi stenami smo prvič čutili prijateljstvo, srečo, ljubezen, včasih tudi razočaranje. Začeli smo verjeti, verjeti vase, drug v drugega in nazadnje 14. junija 2023 spoznali, da na koncu ne štejejo leta, ki smo jih preživeli skupaj, ampak to, kako smo jih preživeli. Pogrešali te bomo, draga Olgica!

INTERVJU Z ZAJO POSTRUŽNIK

Zala Merc, 7. b, Tiana Mlakar, 8. b

Našo Olgičarko Zajō Postružnik, učenko 9. b, vsi dobro poznamo kot izjemno pevko, ki nam je svoj pevski talent dokazala kot pevka v šolskem bendu Glasbene mašine, igrala in pela je v muzikalu »Poetovio«, pogosto pa smo jo lahko videli kot voditeljico različnih prireditev na šoli. Da je izjemna glasbenica, je dokazala tudi s 1. mestom na največjem mednarodnem glasbenem festivalu v Sloveniji, Festivalu FeNS (ali Festival novih skladb), kjer je s pesmijo Maybe Someday, za katero je sama napisala besedilo in glasbo, lani junija prepričala žirijo.

Zaja. Vemo, da nisi zgolj pevka, temveč igraš tudi flavto. Najprej me zanima, kdaj si se sploh začela ukvarjati z glasbo oz. igranjem flavte?

Glasba me spremlja že od malih nog v obliki petja. Ko sem bila še majhna, sem zelo rada prepevala otroške pesmice, prepevala pa mi jih je tudi prababica. Flavta je v moje življenje vstopila pri osmih letih. Naredila sem sprejemni izpit na Glasbeni šoli Karol Pahor in izmed vseh instrumentov sem izbrala ravno flavto. Isto leto sem se petja lotila tudi bolj »profesionalno«, saj sem se petja pričela učiti v Vokalni šoli Arsana. Od takrat dalje sem začela svojo ljubezen do flavte in petja prepletati.

Če se ne motim, imaš tudi na tem področju cel kup odličnih uspehov. Bi delila z nami vsaj nekaj le-teh in nam zaupala, kateri ti morda največ pomeni in zakaj?

Na flavti sem prejela kar tri zlate in eno srebrno priznanje na mednarodnih in državnem tekmovanju. Svojega prvega tekmovanja sem se udeležila že v 2. razredu osnovne šole. Naslov tekmovanja se je glasil Svirel, potekalo pa je v Goriških brdih. Na doseženih 96 točk sem bila zelo ponosna. Udeležila sem se tudi mednarodnega tekmovanja Woodwind

& Brass, tekmovanja International music competition 2018 in državnega tekmovanja TEMSIG, kjer sem s triom prejela zlato plaketo. Na svoje prvo tekmovanje sem zelo ponosna, v izjemo lepem spominu pa mi bo ostal tudi TEMSIG, saj sem imela zraven sebe dve dobri prijateljici, s katerima mi na vajah nikoli ni bilo dolgčas.

Res pa je, da te najboljše poznamo predvsem po odličnih pevskih uspehih. Nam zaupaš, kdaj si odkrila svoj pevski talent? Te je kdo posebej navdušil za petje?

Svojega pevskega talenta pravzaprav nisem ravno odkrila, vendar so me stvari, kot so petje, glasba in ples, ves čas privlačile. Mislim, da so moj talent počasi odkrivali starši. Kot že omenjeno, so me vpisali v vokalno šolo, kjer sem lahko svoj talent in zanimanje nadgrajevala. Začela sem se tudi udeleževati vaj šolskega zbora, ki mi je prvo leto dal ogromno izkušenj. Za petje me je navdušila učiteljica v zboru, ga. Marija Feguš Fridl, in moja zdajšnja učiteljica petja, Ana Delin. Ko sem bila mlajša, je bila moja velika, lahko rečem kar

največja, vzornica Tinkara Kovač. Zgledovala sem se tudi po ostalih pevkah iz vokalne šole.

Številni pevci se pogosto zgledujejo po drugih pevcih ali pevkah. Imaš tudi ti svojega vzornika ali vzornico?

Kot že omenjeno, je bila moja vzornica najprej Tinkara Kovač, saj je igrala flavto in ob igranju pela. Sčasoma me je fascinirala Adele. Rada sem poslušala tudi Amy Winehouse, Dusty Springfield in Joss Stone. Za avtorske pesmi me je navdušila Taylor Swift, saj mi je všeč njen način pisanja.

Vendar pa ne poješ zgolj tujih pesmi, temveč jih tudi sama ustvarjaš.

Kot sem že omenila, si za svojo pesem Maybe Someday sama napisala glasbo in besedilo. Nam zaupaš, kako sploh nastane pesem? Ali prej ustvariš besedilo ali glasbo? Kaj se ti zdi težje in zakaj?

Če hoče biti pesem dobra, mora nastati spontano in brez nekega pritiska. Tako je bilo tudi pri meni. Porodila se mi je ideja in napisala sem besedilo. Ko pa sem ga prebirala, je iz mene kar puhtelo idej za melodijo le-te. Večino pesmi sem napisala sama, pri zgradbi pa sta mi pomagala moja mentorica na vokalni šoli, Ana Delin, in njen mož, Mladen Delin. Mladen je nato posnel tudi matrico, ki sem jo potrebovala za nastop na FeNS-u.

Osebnost se mi zdi, da je težje napisati melodijo pesmi, saj besedila pišem že več let. Slednje mi gre nekako bolj od rok, saj ustvarjam tudi drugo poezijo.

Kako si se pripravljala na tekmovanje FeNS? So bile priprave zahtevne?

Priprave so bile kar zahtevne, ne glede na to, da sem si besedilo in melodijo hitro zapomnila, pesem sem nenazadnje napisala sama. Veliko je bilo priprav z učiteljico petja, saj je pesem dokaj težka in si z njo nisem zadala lahke naloge. Tudi flavto sem morala vaditi, saj je v pesem vključena kot solo.

Kakšni so občutki, ko stojiš na odru? Ali imaš kdaj tremo?

Ko sem bila mlajša, sem imela veliko tremo. Z nastopi pa je postopoma pojenjala. Seveda imam pred vsakim nastopom tisto, zdravo tremo, a ta mora biti vedno prisotna. Zdi se mi, da če je ne bi bilo, bi nastope lahko vzeli kot nekaj vsakdanjega, kar pa ni res. Ko stopim na oder, trema izpuhti, ostanem samo jaz in moje petje ali igranje. Takrat se povsem prepustim, le tako lahko nastop izvedem po svojih najboljših močeh.

A ti je kateri od številnih nastopov, ki jih imaš za seboj, ostal posebej v spominu? Zakaj ravno ta?

Vsak nastop je nekaj posebnega, a za vedno bo imel v mojem srcu posebno mesto nastop na Arsana festivalu. Takrat sem nastopala s svojo pesmijo in med publiko je bila tudi moja mala sestrična Ula. Ta je med mojo pesmijo začela prepevati z mano in to je bil res čudovit in poseben trenutek. Veliko mi je pomenila tudi glavna ženska vloga v muzikalu Poetovio, saj obožujem to zvrst, torej ko povezuješ igranje in petje.

Si si zadala kakšne cilje, kar se tiče tvoje glasbene poti? Bi se želela z njo profesionalno ukvarjati?

Posebnih ciljev, ki si bi jih sproti zadajala, nimam, rada pravim: »Go with the flow ...« Mislim, da če mi je neka stvar namenjena, se mi bo zgodila. Sanje o profesionalnem petju, koncertih in karieri v tej smeri, se prepletajo z mojimi še drugimi zanimanji, ki jih je ogromno. Od igranja do kemije, medicine, pisanja proze in poezije ter organiziranja dogodkov, vendar je petje zdaj moja prioriteta in če bi se morala danes odločiti, kaj bom po poklicu, bi rekla, da bom pevka. Skratka, zanima me res veliko stvari. Letos se mi je uresničila tudi dolgoletna želja, saj sem bila sprejeta na EST (Englih Student Theatre), ki poteka pod okriljem II. gimnazije Maribor. S flavto se bom ukvarjala še samo

občasno, za lastno veselje.

Nisi pa zgolj odlična glasbenica, temveč tudi odlična učenka. Je težko usklajevati šolsko delo z vsemi izvenšolskimi obveznostmi?

Meni organizacija in razpored časa sploh ne predstavljata velike ovire, malo težje je vse, kar si zadam, ureničiti, čeprav mi je do zdaj še vedno uspelo. Med tednom imam ogromno vaj, tako pevskih kot s flavto, zraven pa pridejo še nastopi čez vikend. Takrat je težko najti čas za učenje, vendar pa so mi pri usklajevanju vedno pomagali učitelji. Ti so mi dali možnost, da si sama izberem termine, ki so mi glede na moj urnik najbolj ustrezali.

Izjemno si se izkazala na Cankarjevem tekmovanju, kjer si zlato priznanje prejela kar dve leti zapored.

Rada bereš in pišeš? Bi rekla, da je slovenščina tvoj najljubši predmet?

Cankarjevo tekmovanje je eno izmed mojih ljubših, tako tudi predmet slovenščina. Na dosežke na tem področju sem izjemno ponosna, saj sem napisala tudi več pesmi, ki so prejele odlične nagrade. To enostavno rada počnem in mi gre od rok. Branje je moj hobi, vendar ga zdaj, ko imam veliko drugi stvari, malo postavljam v kot. Spet bo prišlo na vrsto čez poletje, ko bo malo več časa. Pisanje meni pomeni nek odklop od realnosti in svobodo besed. Lahko napišem, kar mi pade na misel.

Kakšni so tvoji načrti za v prihodnje?

Drugo leto se bom iz Olgice preselila na ptujsko gimnazijo. Kot sem že povedala, me zanima ogromno stvari, zato moja pot po srednji šoli, in tudi med njo, še ni dokončno začrtana. Nerada se omejujem z nekimi plani za prihodnost.

Kaj bi svetovala vsem tistim učencem in učenkam, ki si želijo postati tako uspešni pevci in učenci kot si ti?

Poslušajte svoje srce, delajte, kar vas veseli, pa čeprav starši nad našimi idejami včasih niso ravno navduše-

ni. Moramo ostati zvesti sebi. Vztrajajte, s trdim delom se poplača ves trud. Zraven vseh obveznosti, seveda pridejo tudi psihični napori, zato moraš vedeti, kdaj reči stop in si pustiti zadihati. Včasih morate neko delo prepustiti tudi drugim, saj, verjemite, obstaja veliko ljudi, ki so vam pripravljani pomagati.

Glede na to, da se letos poslavlja od Olgice ... Bi morda z nami delila nekaj svojih najlepših spominov na osnovnošolske klopi? Imaš kakšno posebno sporočilo za naše bralce?

Najlepše izkušnje na Olgici so resda London, šole v naravi in zaključne ekskurzije, vendar ko gledam nazaj, mi bodo v spominu za vedno ostali sošolci, s katerimi sem dobesedno odrasla. Devet let sem preživela z njimi. Imam jih neizmerno rada in vsakega posebej občudujem, saj je vsak nekaj svojega, nekaj pristnega. Uživate vsak trenutek, ki ga preživite s svojimi sošolci, saj bo devet let minilo prehitro. Zraven tega ne nehajte verjeti vase in mislite s svojo glavo.

Zaja. Najlepše se ti zahvaljujeva za odgovore. Olgicarji ti želimo obilo uspehov tudi v prihodnje.

Tudi v drugi polovici šolskega leta 2022/23 smo se udeležili številnih tekmovanj iz znanj, športnih tekmovanj, literarnih, likovnih in drugih natečajev. Pred vami je pregled nekaterih naših najvidnejših uvrstitev.

V SREDIŠČU

Nina Hodnik, 8. b, je 25. februarja 2023 na državnem tekmovanju iz razvedrilne matematike osvojila **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Nini in njeni mentorici, ge. Urški Juričinec!

Zaja Postružnik, 9. b, je 11. marca 2023 na državnem tekmovanju iz slovenščine osvojila **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Zaji in njeni mentorici, dr. Renati Debeljak!

Matjaž Habjanič, 8. a, je 30. marca 2023 na državnem tekmovanju iz angleščine osvojil **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Matjažu ter njegovi mentorici, ge. Kseniji Kovačič Žižek!

Taj Sledič, 9. b, je 22. aprila 2023 na državnem tekmovanju iz matematike osvojil **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Taj in njegovemu mentorju, g. Petru Strelcu!

Valentina Ferk Žerak, 1. b in **Miha Mahorič, 2. a**, sta 30. maja 2023 na državnem tekmovanju Logična pošast osvojila **zlato priznanje**. Iskrene čestitke obema in njunima mentoricama, ge. Nataliji Nežmah Prijatelj in ge. Darji Brlek!

TEKMOVANJA V ZNANJU

Angleščina – 8. razred (mentorica: Ksenija Kovačič Žižek)
30. 3. 2023 – državno tekmovanje
Zlato priznanje: Matjaž Habjanič, 8. a

Angleščina – 9. razred (mentor: Vojko Jurgec)
30. 3. 2023 – državno tekmovanje
Srebrno priznanje: Oskar Hodnik, 9. b

Cankarjevo tekmovanje (mentorica: Renata Debeljak)
17. 1. 2023 – regijsko tekmovanje
Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Tiana Mlakar, 8. b, Zaja Postružnik, 9. b
11. 3. 2023 – državno tekmovanje
Srebrno priznanje: Tiana Mlakar, 8. b
Zlato priznanje: Zaja Postružnik, 9. b

Fizika (mentorica: Darja Šprah)
15. 2. 2023 – šolsko tekmovanje
Bronasto priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Nace Kolar, 8. a, Ula Čeh, 8. b, Nina Hodnik, 8. b, Anastasiia Petrova, 9. a, Maša Salemovič, 9. a, Zaja Postružnik, 9. b
13. 4. 2023 – regijsko tekmovanje
Bronasto priznanje: Anastasiia Petrova, 9. a, Zaja Postružnik, 9. b

Kemija (mentorica: Darja Lipovec)
16. 1. 2023 – šolsko tekmovanje
Bronasto priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Nina Hodnik, 8. b, Zaja Postružnik, 9. b

Logična pošast (vodja tekmovanja: Vida Lačen)
5. 5. 2023 – šolsko tekmovanje
Biserno priznanje Kenguru in uvrstitev na državno tekmovanje: Leonora Ladič, 1. b, Valentina Ferk Žerak, 1. b, Miha Mahorič, 2. a, Luka Ribič, 2. a, Katarina Ladič, 3. b, Izak Dovšak, 4. a, Livia Sartor, 4. a, Jurij Golob, 5. a, Mia Varnica Predikaka, 5. a, Mariia Petrova, 5. b, Lia

Sledič, 6. b, Hugo Hodnik, 7. a, Ana Milošič, 7. a, Nina Hodnik, 8. b, Anastasiia Petrova, 9. a
20. 5. 2023 – državno tekmovanje
Srebrno priznanje: Jurij Golob, 5. a, Lia Sledič, 6. b, Nina Hodnik, 8. b
Zlato priznanje: Valentina Ferk Žerak, 1. b, Miha Mahorič, 2. a

Matematika (mentorji: Vida Lačen, Peter Strelec, Darja Šprah)

16. 3. 2023 – šolsko tekmovanje
Priznanje Kenguru in uvrstitev na regijsko tekmovanje: Zara Vidovič, 6. a, Brin Žnidarič, 7. b, Nace Kolar, 8. a, Nina Hodnik, 8. b, Anastasiia Petrova, 9. a, Oskar Hodnik, 9. b, Taj Sledič, 9. b
5. 4. 2023 – regijsko tekmovanje
Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Nina Hodnik, 8. b, Taj Sledič, 9. b
22. 4. 2023 – državno tekmovanje
Srebrno priznanje: Nina Hodnik, 8. b
Zlato priznanje: Taj Sledič, 9. b

Nemščina (mentorica: Tonja Kolar)
23. 3. 2023 – državno tekmovanje
Srebrno priznanje: Tiana Mlakar, 8. b

Prva pomoč (mentorica: Barbara Majhenič)
18. 4. 2023 – občinsko tekmovanje
3. mesto: Nina Hodnik, 8. b, Nea Majerič, 8. b, Tiana Mlakar, 8. b, Timotej Mlakar, 8. b, Zoja Pšajd, 8. b, Tina Zupanič, 8. b

Robotika (mentorja: Vida Lačen, Davorin Tikvič)
21. 4. 2023 – področno tekmovanje
2. mesto in uvrstitev na državno tekmovanje: Matjaž Habjanič, 8. a, Nace Kolar, 8. a

Rdeči križ (mentorica: Barbara Majhenič)
24. 5. 2023 – območno tekmovanje
3. mesto: Hana Kmetec, 7. b, Pia Peršuh, 7. b, Ajda Rojs, 7. b

Vesela šola (mentorica: Alenka Kandrič)

8. 3. 2023 – šolsko tekmovanje
Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Kenan Dropić, 4. a, Livia Sartor, 4. a, Jurij Golob, 5. a, Bernard Ladič, 5. a, Mariia Petrova, 5. b, Zara Vidovič, 6. a, Katarina Gornik, 6. b, Marko Bor Mogu, 6. c, Hana Kmetec, 7. b, Pia Peršuh, 7. b, Ajda Rojs, 7. b, Anastasiia Petrova, 9. a, Nika Vidovič, 9. a, Klara Gabrovec, 9. b, Nina Kekec, 9. b, Zaja Postružnik, 9. b

Raziskovalne naloge

Tudi v tem šolskem letu so se učenci Olgice ob pomoči svojih mentorjev in mentoric zelo uspešno lotili raziskovalnega dela. V petek, 31. marca 2023, je potekalo 30. regijsko srečanje mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije, ki se ga je udeležilo tudi deset naših učencev in učenk. Oskar Hodnik in Taj Sledič, 9. b, sta se pod mentorstvom Vide Lačen in Davorina Tikviča predstavila z nalogo *Zabavna matematika*, Tisa Julija Golob in Gaja Urek, 8. a, sta se prav tako pod mentorstvom Vide Lačen in Davorina Tikviča, predstavili z nalogo *Embalažko, ki stisne vsako flaško*, Zaja Postružnik, 9. b, je pod mentorstvom Renate Debeljak predstavila nalogo *Živio presvitli cesar na Ptujju*, Matej Mlakart Belšak, Andraž Mršek in Fabian Pšajd, 9. a, so pod mentorstvom Petra Majcna predstavili nalogo *Zdravsi*, Eva Ritonja in Zala Kokol, 8. b, pa sta pod mentorstvom Aleksandre Borovnik predstavili nalogo *Gibanje prebivalstva občine Ptuj med letoma 1994 in 2020*. Sleđnja je prejela **zlato priznanje**, medtem ko so prve tri prejele **zlata priznanja z uvrstitvijo na državno srečanje**. Za državno srečanje, ki je potekalo v ponedeljek, 15. maja 2023, v Murski Soboti, sta bili nato izbrani dve nalogi, in sicer *Embalažko, ki stisne vsako flaško* in *Živio presvitli cesar na Ptujju*. Dekleta so nalogi odlično predstavila in obe nalogi sta prejeli **srebrno priznanje**. Iskrene čestitke vsem našim mladim raziskovalcem in njihovim mentorjem!

Državno srečanje mladih čebelarjev

V soboto, 6. maja 2023, je na OŠ Ivana Skvarče v Zagorju ob Savi potekalo državno tekmovanje mladih čebelarjev, ki so se ga udeležili tudi učenci, ki obiskujejo dejavnost „Čebelica, moja prijateljica“. Med 500 tekmovalci sta Katarina Ladič in Lila Marie Taylor, 3. b, osvojili **zlato priznanje**. Jaša Muratović in Lian Korez, 4. a, sta prejela **srebrno priznanje**, David Kolarič in Rene Rakovič, 4. a, pa bronasto priznanje. Iskrene čestitke vsem tekmovalcem in njihovi mentorici, ge. Darji Brlek!

Druga tekmovanja v znanju

Na naravoslovnem tekmovanju **Kresnička** so tekmovali učenci od 2. do 7. razreda (mentorji: Darja Brlek, Barbara Majhenič, Aleksandra Žarković Preac, Barbara Terbut, Simona Jakomini, Simona Truntič, Darko Zupanc in Darja Lipovec). 22 tekmovalcev je prejelo priznanje za uspeh.

Na tekmovanju iz **angleške bralne značke – EPI Reading Badge** (mentorji: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek in Monika Petrovič) je tekmovalo kar 332 učenek in učencev od 2. do 9. razreda. 190 tekmovalcev je prejelo zlato priznanje, 95 pa srebrno.

Na angleškem bralnem tekmovanju **Knjižni molj – Bookworms** (mentorji: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek in Monika Petrovič) je tekmovalo 147 učenek in učencev od 2. do 9. razreda. Bronasto priznanje je prejelo 144 tekmovalcev.

Na tekmovanju iz **nemške bralne značke – EPI Lesepreis** (mentorici: Tonja Kolar in Janja Veselič) je sodelovalo 156 učenek in učencev od 5. do 9. razreda. 46 tekmovalcev je prejelo zlato priznanje, 91 pa srebrno.

V tem šolskem letu je **bralno značko** osvojilo več kot 150 učenecv od 1. do 9. razreda. Naziv **zlati bralec** si

prislužijo učenci, ki so osvojili bralno značko vseh devet let svojega osnovnošolskega izobraževanja. V letošnji generaciji devetošolcev so to dosegli: Jakob Lah, Lan Milošič, Anastasiia Petrova, Nika Vidovič, Zoja Zemljarič, Živa Žnidarič, 9. a, Oskar Hodnik, Zaja Postružnik, Kaja Predikaka, Alja Sedič, Taj Sledič, Ela Vidovič, 9. b. Čestitamo!

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Akvatlon (mentor: Tomaž Zobec)

24. 5. 2023 – področno tekmovanje

Mlajše učenke: Nuša Arnuš, 7. a, 5. mesto

Starejše učenke: Ajda Brodnjak Ritoša, 9. a, 10. mesto

Mlajši učenci: Matija Šprah, 7. a, 2. mesto, Andraž Korošec, 6. a, 5. mesto

Starejši učenci: Luka Sarič, 9. b, 4. mesto

Alpsko smučanje (mentorja: Tjaša Zajšek, Tomaž Zobec)

20. 1. 2023 – področno tekmovanje – veleslalom (uvrstitve do 10. mesta)

Mlajše učenke: Ana Milošič, 7. a, 4. mesto, Nuša Arnuš, 7. a, 8. mesto

Starejše učenke: Ajda Brodnjak Ritoša, 9. a, 10. mesto

Mlajši učenci: Vid Predikaka, 6. c, 8. mesto

Starejši učenci: Lan Milošič, 9. a, 1. mesto

8. 3. 2023 – državno tekmovanje – veleslalom

Starejši učenci: Lan Milošič, 9. a, 5. mesto

Atletika (mentorja: Tjaša Zajšek, Tomaž Zobec)

17. 5. 2023 – medobčinsko tekmovanje (uvrstitve do 10. mesta)

5. razred: Klemen Kelnerič, 5. a, 10. mesto (60 m)

6. razred: Zara Rižnar, 6. a, 7. mesto (600 m)

7. razred: Jaka Senčar, 7. a, 5. mesto (60 m), Ana Milošič, 7. a, 7. mesto (300 m)

8. razred: Kaja Katarina Taučer, 8. a, 3. mesto (vortex), Zoja Pšajd, 8. b, 7. mesto (vortex)

Štafeta: Zara Rižnar, 6. a, Lia Sledič, 6. b, Neja Fladung,

6. c, Ula Čeh, 8. b – 6. mesto
 17. 5. 2023 – medobčinsko tekmo-
 vanje (uvrstitve do 10. mesta)
 7. razred: Jaka Senčar, 7. a, 3. mesto
 (60 m), Ana Milošič, 7. a, 4. mesto
 (300 m)
 8. razred: Kaja Katarina Taučer, 8.
 a, 7. mesto (vortex)

Košarka (mentor: Dušan Lubaj)

Člani ekipe (mlajši učenci): Noah Arsič, 6. b, Aljaž Alič, 6. c, Kai Haunholter, 6. c, Vid Predikaka, 6. c, Nick Rakuš, 6. c, Svit Vindiš, 6. c, Brin Svit Vuk, 6. c, Hugo Hodnik, 7. a, Blaž Huzjak, 7. a, Aleksander Kaučevič, 7. a, Miha Kukovec, 7. a, Matic Kamenšek, 7. a, Nai Kampl, 7. b, Alessandro Vajsbaher, 7. b, Brin Žnidarič, 7. b

Člani ekipe (starejši učenci): Zen Fenos, 8. a, Nace Kolar, 8. a, Matija Kostanjevec, 8. a, Rok Koštomaj, 8. a, Blaž Kustor, 8. a, Lan Ozvald, 8. a, Tian Gabrovec, 8. b, Grega Markež, 8. b, Patrik Desku, 9. a, Lan Milošič, 9. a, Fabian Pšajd, 9. a, Oskar Hodnik, 9. b, Jure Janžekovič, 9. b

14. 2. 2023 – medobčinsko – predtekmovanje – mlajši učenci: 1. mesto

28. 2. 2023 – medobčinsko – finale – mlajši učenci: 2. mesto

26. 1. 2023 – medobčinsko – finale – starejši učenci: 4. mesto

Nogomet (mentor: Tomaž Zobec)

Člani ekipe (mlajši učenci): Žak Horvat, 6. a, Noah Arsič, 6. b, Kai Haunholter, 6. c, Marko Bor Mogu, 6. c, Vid Predikaka, 6. c, Vid Širovnik, 6. c, Blaž Huzjak, 7. a, Matic Kamenšek, 7. a, Taj Prosenjak, 7. a, Nai Kampl, 7. b, Alessandro Vajsbaher, 7. b

4. 5. 2023 – medobčinsko tekmo vanje – mlajši učenci:
 2. mesto v predtekmovalni skupini

Odbojka (mentorica: Tjaša Zajšek)

Članice ekipe (mlajše učenke): Tina Majnik, 6. a, Leila Bećirović, 6. b, Zoye Goričan, 6. b, Maja Kovačič, 6. b, Lia Sledič, 6. b, Žana Vidovič, 6. b, Nia Zilič, 6. b, Neja Fladung, 6. c, Nuša Arnuš, 7. a, Ema Ganzer, 7. a, Uliana Drach, 7. b, Tijara Zemljarič, 7. b

24. 3. 2023 – medobčinsko tekmo vanje – mlajše učenke:
 2. mesto v predtekmovalni skupini

11. 4. 2023 – medobčinsko tekmo vanje – mlajše učenke:
 4. mesto v finalnem delu

Rokomet (mentor: Tomaž Zobec)

Člani ekipe (mlajši učenci): Jure Šajtegcl, 6. a, Jaka Štumberger, 6. a, Noah Arsič, 6. b, Aljaž Alič, 6. c, Marko Bor Mogu, 6. c, Vid Predikaka, 6. c, Matic Kamenšek, 7. a, Aleksander Kaučevič, 7. a, Tai Cizerl, 7. b, Alessandro

Vajsbaher, 7. b, Brin Žnidarič, 7. b

4. 4. 2023 – medobčinsko tekmovanje – mlajši učenci:
3. mesto

Šah (mentorica: Vida Lačen)

7. 3. 2023 – področno ekipno tekmovanje

3. mesto: Gašper David, 5. b, Tim Benko, 9. b, Ammar Vertič, 8. b, Patrik Desku, 9. a, Lan Milošič, 9. a

NATEČAJI

Na literarno-likovnem natečaju **Naravne in druge nesreče – Pomoč potrebujemo vsi**, ki ga je razpisal Urad Republike Slovenije za zaščito in reševanje, sta priznanje in nagrado prejela dva naša učenca, in sicer:

- Tiara Resman, 3. a (mentorica: Alenka Štrafela)
- Brin Svit Vuk, 6. c (mentorica: Doroteja Širovnik)

V Pedagoški akciji Zveze delovnih invalidov z naslovom **Invalidi in hišna opravila**, ki smo se je udeležili tudi v tem šolskem letu, so bili naši učenci nagrajeni z zbornikom in nagrado.

Nagrajeni literarni prispevki:

- Ema Balta, 6. a (mentorica: Daniela Štumberger)
- Aljaž Alič, 6. c (mentorica: Daniela Štumberger)

Nagrajeni likovni prispevki:

- Viktorija Milica Kokol, 1. a (mentorici: Helena Slameršak, Lidija Žmavc)

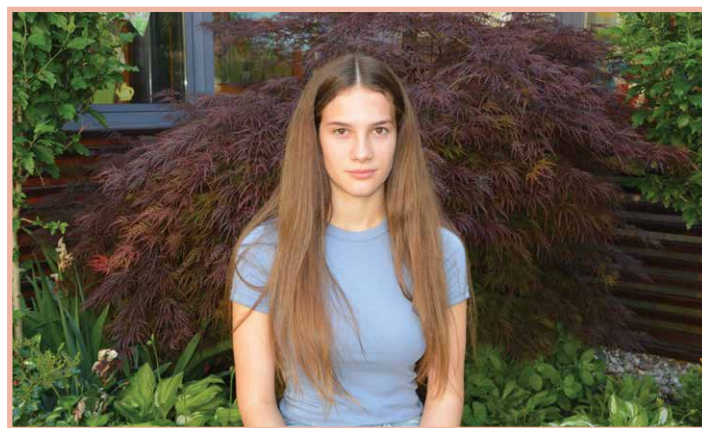

- Meta Roškar, 2. b (mentorica: Barbara Majhenič)
- Neo Krajnc, 3. a (mentorica: Alenka Štrafela)
- Zara Vidovič, 6. a (mentorica: Doroteja Širovnik)
- Neža Habjanič, 6. b (mentorica: Doroteja Širovnik)

Na sejmu **Altermed & Green Vita**, kjer so nas predstavljale Nuša Arnuš, Ema Ganzer, Iva Kustor, Eli Tement, 7. a in Tisa Julija Golob ter Maja Magdič, 8. a, je bila naša stojnica in predstavitev nagrajena z zlatim priznanjem. Čestitke dekletom in njihovima mentoricama, Danieli Štumberger in Doroteji Širovnik.

Na **36. Roševih dnevih**, ki jih organizirata Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti in revija Mentor je zlato priznanje in knjižno nagrado za njeno pesem *Lajf je tako kjut* prejela Zaja Postružnik, 9. b. Naslov njene pesmi pa je bil celo izbran za naslov celotne zbirke. Čestitke Zaji in njeni mentorici, dr. Renati Debeljak.

Na natečaju **Hrana ni za tjavendan** v okviru programa Ekošola je bilo likovno delo Nyree Zore Gurnick, 9. b, eno izmed treh zmagovalnih del v državi. Iskrene čestitke Nyree in njeni mentorici, Doroteji Širovnik.

Na likovnem natečaju **Rišem za prijatelja**, ki ga organizira Office&More, je bilo likovno delo, ki ga je ustvaril Marko Bor Mogu, 6. c, izbrano kot eden od zmagovalnih motivov, ki bodo krasili naslovnice zvezkov. Iskrene čestitke Marku in njegovi mentorici, Doroteji Širovnik.

Na literarnem natečaju **Ela – Mali pranger** so sodelovali tudi učenci naše šole. Nika Vidovič, 9. a, in Zaja Postružnik, 9. b, sta za svoje literarno ustvarjanje prejeli priznanje in bili povabljeni na zaključno prireditev. Čestitke Niki in Zaji ter njuni mentorici, dr. Renati Debeljak.

Na literarnem natečaju **Moja rodna domovina**, ki ga organizira Kulturno društvo Naša zemlja, sta bila nagrajeni Ema Ganzer, 7. a, in Hana Kmetec, 7. b. Čestitamo Emi in Hani ter njuni mentorici, dr. Renati Debeljak!

Na literarnem natečaju **Župančičeva frulica**, ki ga organizira Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj, je bila nagrajena Zoja Zemljarič, 8. a. Čestitamo Zoji ter njeni mentorici, dr. Renati Debeljak!

Na **Srečanju lutkovnih in otroških gledaliških skupin Slovenije**, ki ga organizira Javni sklad Republike Slovenije za kulturo, je naša skupina lutkarjev prejela srebrno plaketo za lutkovno predstavo *Kapljica zlata*. Čestitamo našim mladim lutkarjem in njihovi mentorici, Simoni Jakomini!

Na likovnem natečaju **Dobrote slovenskih kmetij** je bil nagrajen Dorian Voda, 3. a. Čestitamo Dorianu ter njegovi mentorici, Alenki Štrafela!

V letošnjem šolskem letu je učiteljski zbor glede na dosežke in udejstvovanja na različnih področjih med devetošolci za „naj učence“ imenoval:

„naj učenka“ generacije:

Zaja Postružnik, 9. b

„naj učenka“ generacije:

Anastasiia Petrova, 9. a

„naj športnik“ generacije:

Lan Milošič, 9. a

„naj kulturnica“ generacije:

Zaja Postružnik, 9. b

*posebno priznanje za
uspehe na področju*

znanja: Klara Gabrovec, 9. b

*posebno priznanje za
uspehe na področju znanja:*

Alja Sedič, 9. b

posebno priznanje za udejstvovanje na kulturnem področju: Zoja Zemljarič, 9. a, Nika Vidovič, 9. a, Taj Sledič, 9. b, Alja Sedič, 9. b, Andraž Mršek, 9. a, Nyree Zora Gurnick, 9. b, Patrik Desku, 9. a

posebno priznanje za humanitarnost: Alja Sedič, 9. b, Zaja Postružnik, 9. b, Nina Kekec, 9. b

Čestitamo!

WER BIN ICH?

Zarja Šuler, 4. a

Ich bin Zarja. Ich bin neun Jahre alt. Mein Familienname ist Šuler. Ich habe lange, braune Haare. Meine Augen sind blau. Ich bin klein und nett. Ich habe einen Bruder und eine Schwester. Meine Mutter heißt Vesna und mein Vater heißt Rudi. Meine Lieblingsfarbe ist blau. Mein Lieblingsmonat ist Dezember. Ich komme aus Slowenien. Ich wohne in Ptuj. Ich mag Badminton spielen. Zu Hause haben wir zwanzig Tiere, einen Hund, zwei Katzen, vier Schildkröten, sechs Hasen und sieben Fische. Wir leben in einem großen Haus.

ICH ÜBER MICH

Samanta Gabrovec, 7. a

Ich heiße Samanta Gabrovec. Ich bin zwölf Jahre alt. Ich wohne in Ptuj. Meine Adresse ist Orešje siebenundsechzig. Ich besuche die Grundschule Olge Meglič und ich gehe in die siebte A – Klasse. Meine Telefonnummer ist null siebzig dreiunddreißig fünfundvierzig elf. Wir sind vier in der Familie. Meine Mutter Saša, mein Vater Dušan, meine Schwester Klara und ich. Meine Mutter ist zweiundvierzig Jahre alt, mein Vater ist fünfundvierzig Jahre alt und meine Schwester ist vierzehn Jahre alt. Ich bin klein. Ich habe braune und grüne Augen und braunes Haar, ich bin nett und freundlich. Meine Lieblingsfarbe ist lila. Ich liebe den Sommer und wir fahren

slika Tisa Julija Golob, 8. a

ans Meer. Ich kann gut zeichnen. Ich bin gerne in der Natur. Oft kommen meine Cousinnen Tiara und Lara zu Besuch und wir spielen draußen am Trampolin oder spielen verschiedene Spiele. Ich habe keine Haustiere, aber die Katzen unseres Nachbarn kommen zu unserem Haus. Sie heißen Piko und Puhka. Sie sind elf Monate alt. Piko ist grau und Puhka ist braun und weiß. Sie sind beide klein und sie mögen Mäuse. Sie sind lieb und freundlich, aber ich möchte gerne einen Hund haben.

DAS BIN ICH

Brin Žnidarič, 7. b

Hallo, ich heiße Brin und ich bin 13 Jahre alt. Ich wohne in Ptuj, in einem Einfamilienhaus. Ich besuche die Grundschule Olge Meglič. Ich besuche die siebte b Klasse. Wir sind 4 in meiner Familie. Meine Mutter, mein Vater, meine Schwester und ich. Meine Mutter heißt Saška und sie ist 45 Jahre alt. Mein Vater heißt Janko und ist auch 45 Jahre alt. Meine Schwester heißt Živa und ist 15 Jahre alt. Ich habe braunes Haar und braune Augen. Ich bin nett, ich helfe gerne und ich bin manchmal boshaft. Meine Lieblingsfarbe ist schwarz. Ich kann Fußball, Schwimmen, Basketball und andere Sportarten. Ich kann auch Klavier spielen. Ich habe eine Katze und sie heißt Fina. Sie ist drei und halb Jahre alt. Sie hat grüne Augen und ihr Fell ist schwarz, grau und hellbraun. Sie ist klein und wohnt mit uns im Haus und auch draußen. Sie spielt sehr gern mit uns. Sie mag Katzenfutter, Mäuse und Vögel.

MEINE STADT PTUJ

Klara Gabrovec, 9. a

Ich möchte euch meine Stadt Ptuj vorstellen. Aber zuerst möchte ich euch ein wenig über das Land erzählen, in dem es liegt. Ptuj befindet sich in Slowenien. Die Republik Slowenien liegt in Mitteleuropa. Slowenien grenzt im Westen an Italien, im Norden an Österreich, im Nordosten an Ungarn und im Osten und Süden an Kroatien. Sie liegt an der Schnittstelle zwischen der alpinen, mediterranen, pannonischen und dinarischen Welt. Slowenien ist eines der kleineren Länder in Europa. Es erstreckt sich über eine Fläche von etwa 20.000 Quadratkilometern. Die slowenische Adriaküste ist 46 Kilometer lang. Die Hauptsprache ist Slowenisch. Italienisch und Ungarisch werden ebenfalls anerkannt. Politisch gesehen ist Slowenien eine konstitutionelle parlamentarische Demokratie. Slowenien ist Mitglied der Europäischen Union und der NATO. Die Währung ist der Euro. Ljubljana ist die größte Stadt und Hauptstadt. Der höchste Gipfel ist der Triglav. Ptuj ist die äl-

teste Stadt Sloweniens. Die Stadt entwickelte sich rund um die Burg Ptuj. Sie hat fast achtzehntausend Einwohner. Die Stadt liegt auf einer Höhe von zweihundertzweihunddreißig Metern über dem Meeresspiegel. Durch die Stadt fließt die Drau. Die Stadt erstreckt sich über eine Fläche von sechshundsechzig Quadratkilometern. Sie liegt im nordöstlichen Teil Sloweniens, in der Pannonischen Tiefebene. Es herrscht ein subtropisches Klima. Sie ist umgeben von der Slovenske gorice, der Haloze, der Drau und dem Ptujer Feld. Ptuj ist das Zentrum der Region des unteren Podravje. Ptuj ist auch ein wichtiger Verkehrsknotenpunkt. Auch in Ptuj gibt es viele Sehenswürdigkeiten zu besichtigen. Dazu gehören das Schloss Ptuj, die St. Georgskirche, das Dominikanerkloster, das Minoritenkloster, der Stadtturm und die Überreste der römischen Stadt. Das Kurentovanje findet jedes Jahr in Ptuj statt. Der Kurent ist auch ein Weltkulturerbe und ein Kulturerbe.

DAS SCHULJAHR

Hana Kmetec, Tiara Zemljarič, 7. b

Wir wachen am ersten September auf und freuen uns auf die Schule. Einige mehr als andere, aber wir sind trotzdem zufrieden, da wir noch nicht richtig mit dem Unterricht begonnen haben. Es fällt uns schwer, morgens aufzuwachen und wir freuen uns schon auf die neuen Ferien. Wir kommen langsam durch das Jahr und das neue Jahr und Weihnachten stehen schon vor der Tür. Wir bekommen noch die letzten Noten und freuen uns darauf, endlich die wohlverdienten Sommerferien zu haben. Wir haben eine großartige Zeit und können es kaum erwarten, wieder in die Schule zu gehen.

SEIN – BITI

Pia Peršuh, Ajda Rojs, 7. b

Die Konjugation lernen wir in der siebten Klasse. Wir sind wahre Meister der Konjugation und können das Verb "sein" ohne Probleme konjugieren.

Ich - bin für mich.
 Du - bist für dich.
 Er - ist für meinen Vater.
 Sie - ist für meine Mutter.
 Es - ist für das Baby.
 Wir - sind für uns.
 Ihr - seid für euch.
 sie - sind für sie und
 Sie - sind für Frau oder Herr.

slika Nika Vidovič, 9. a

MEIN LIEBLINGSTIER – DIE EULE

Nika Vidovič, 9. a

Die Eulen sind eine Art der Vögel. Sie leben auf allen Kontinenten, und sie sind nachtaktive Tiere. Es gibt etwa zweihundert Arten. Sie haben einen gedrungenen Körper und kugelige Köpfe. Sie haben auch große Augen und prächtige Flügel. Sie sind für ihren sehr flexiblen Hals bekannt, und sie haben ein gepunktetes Muster auf dem Körper. Sie jagen in der Nacht und schlafen am Tag, aber es gibt einige Ausnahmen. Die Eulen sind auf die Nacht angepasst. Sie fressen normalerweise die Kleinsäuger. Wie schon gesagt, fressen sie Fische, Schlangen, Regenwürmer, Mäuse, Motten, Schnecken und Frösche. Sie leben fast überall, in ruhigen und stillen Gegenden. Meistens leben sie in den Bergen und Wäldern in Baumstämmen, aber sie sind gefährdet in Deutschland. Ihre Augen sehen in Dunkeln sehr gut und ihr Flug ist sehr leise, deshalb sind sie gute Jäger. Waldarten Eulen jagen aus dem Hinterhalt, also sie finden einen Platz und warten dort auf ihre Beute. Vor kurzem erschien Habitatzerstörung. Es gibt immer weniger Nahrung und Wälder. Deshalb begann man ein Programm zur Wiedereinbürgerung des Uhus. Einige Arten in Slowenien sind Schleiereule, Uhu, Zwergohr-eule, Waldkauz, und Habichtskauz. Sie waren schon immer in Aberglauben. Sie sind mit Hexen in Verbindung gebracht. Sie sind ein Symbol des Glücks und werden auch als Symbol der Weisheit angesehen.

WER BIST DU?

Nai Kampl, Brin Žnidarič, 7. b

Wer bist du?
 Das bin ich.
 Woher kommst du?
 Aus Slowenien komme ich.
 Wo wohnst du?
 In Ptuj wohne ich.
 Das ist unser Lied.
 Und das ist das Ende.

DER REGENBOGEN

Eva Balta, 3. b

Meine Mutter ist rot,
 mein Vater ist grün,
 meine Schwester ist violett,
 und ich bin hellblau.
 Meine Familie ist bunt.

MEINE SCHULE

Tiana Mlakar, 8. b

Hallo! Ich bin Tiana und ich besuche die Grundschule Olge Meglič. Ich besuche die 8. b Klasse. An unserer Schule ist nicht jeder Tag gleich. Jeden Tag passiert etwas Besonderes oder Interessantes. Wir lernen jeden Tag viel Neues. Wir werden von sehr freundlichen Lehrern unterrichtet. Wir sind jede Stunde sehr konzentriert und neugierig. Na ja, ... wir sind fast jede Stunde konzentriert, außer in der letzten Stunde, wenn wir es mit dem Mittagessen eilig haben. Zum Glück sind die letzten Stunden nicht allzu schwierig. Wir lernen auch jeden Tag, einander zu respektieren und sich miteinander zu verbinden. Wir beginnen recht früh mit dem Unterricht. Wir haben die nullte Stunde um 7.30 Uhr. Die erste Stunde beginnt um 8.20 Uhr. In der achten Klasse endet der Unterricht zu unterschiedlichen Zeiten. Am Montag beginnt der Unterricht um 8.20 Uhr und endet um 13.45 Uhr. Am Dienstag beginnt er um 7.30 Uhr und endet um 14.35 Uhr. Am Mittwoch beginnt er um 7.30 Uhr und endet um 12.55 Uhr. Am Donnerstag beginnt der Unterricht um 8.20 Uhr und endet um 13.45 Uhr. Und an unserem Lieblingstag „Freitag“ beginnen wir mit dem Unterricht 7.30 Uhr und enden um 13.45 Uhr. Dann beginnt das Wochenende. Am Wochenende erholen wir uns von den schwierigen Tests und lernen ein wenig, damit wir nicht mit dem Lernstoff zurückbleiben. So geht das Schuljahr. Ich muss sagen, dass die achte Klasse ziemlich schwierig ist. Wir haben viele Schulfächer wie: Physik, Mathematik, Slowenisch, Englisch, Kunst, Klassenstunde, Sport, Deutsch, Chemie, Werken, Informatik, Geschichte, Geografie, Biologie, Musik und Ethik. Meine Klassenkameraden und ich verstehen uns super und sind gute Freunde. Unsere Schule engagiert sich in vielen Dingen. Die Lehrer und die Schüler nehmen an vielen ehrenamtlichen Tätigkeiten teil. Wir haben auch viele musikalische, künstlerische und sportliche Talente an der Schule. Auch bei Wettbewerben sind unsere Schüler sehr erfolgreich. Wir können sagen, dass wir eine tolle Schule sind.

FRÜHLING

Eva Ritonja, 8. b

Der kalte Winter ist vorbei,
aber ein angenehmer Frühling ist gekommen.
Die Bäume beginnen zu blühen,
die Vögel zwitschern,
und die Tiere beginnen aus ihrem langen

Winterschlaf zu erwachen.

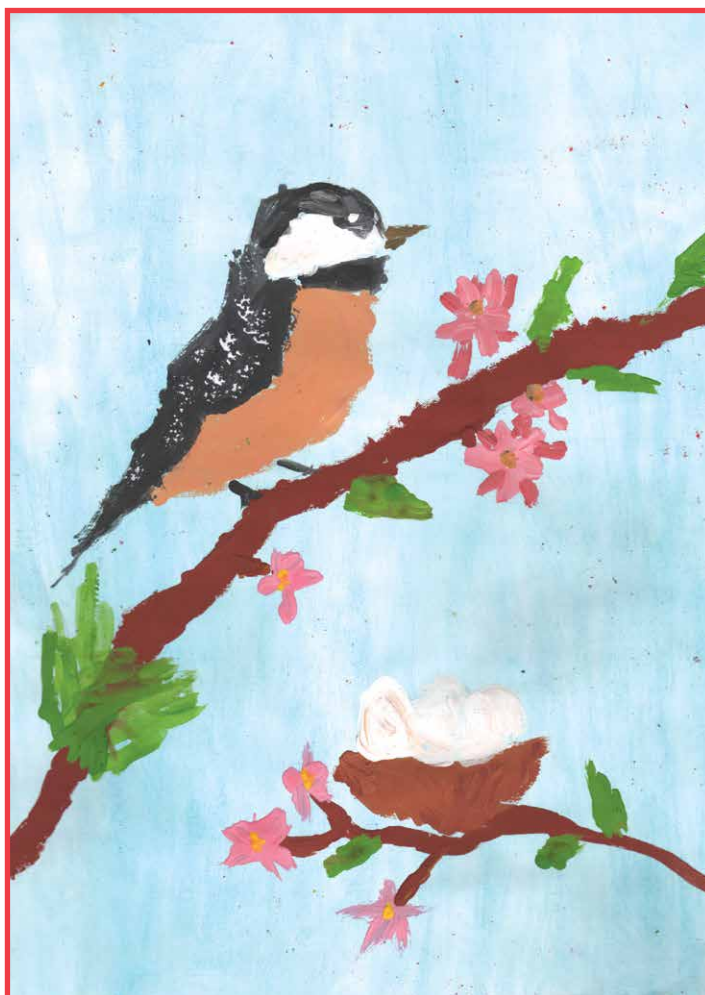
Sanfte Sonnenstrahlen,
im Frühlingsmonat März,
schmücken die Natur
mit blühenden Glockenblumen,
gelben Schlüsselblumen und
duftenden Veilchen.

Aber dieser launische,
unvorhersehbare April,
hat die blühenden Kirschen,
Aprikosen und Pfirsiche mit seiner
Kälte gequält.

April, bitte,
lass die Wolke die Sonne enthüllen,
damit die Früchte reifen
und wir uns freuen.

Regen,
bewässere unsere Felder und Gärten,
damit auch wir uns auf dich freuen
und auf dich auch im nächsten Jahr warten,
wenn wir noch auf der Welt sein werden.

slika Bernard Ladič, 5. a

AT THE END OF ONE ROAD

Anastasiia Petrova, 9. a

My elementary school journey was pretty interesting and exciting. I went to four different schools! Two in Ukraine and two in Slovenia.

I don't remember every detail of my first day at school, but I remember that I was very excited and just couldn't wait to go there. In Ukraine, there's a tradition that on the first day of school, a tall, strong boy from the last grade carries a little girl from the first grade, while the girl is ringing the bell. I remember being jealous because I wasn't that girl. Actually, all the girls from the first grade were jealous, because they weren't the chosen ones. But it was still a wonderful day for all of us.

I also really liked the day, when we had a flash mob in school in the second or the third grade. We were dancing in the hallway and it was really fun.

I also loved the trip to the valley of Vrata in the fourth grade. That was already in Slovenia and I really enjoyed it there. We were hiking and playing different games outside. And we stayed there for about four days.

Throughout all those nine years, I have loved school. I've loved hanging out with my friends and talking with them in the hallway. I loved having sports days and other different activities. And I've always loved school itself,

slika Leila Fridauer, 8. b

too. My favourite subject have always been Maths, English and History. Now I'm also starting to like Biology. I also remember every teacher that I've ever had. I've liked and respected (and I still do) every one of them. Though I didn't really like the Physics teacher that I had from the sixth to the eighth grade, I still somehow got along with her.

Considering the fact that I've been in so many schools, I've made a lot of friendships through all these years. I have a lot of school friends in Ukraine and Slovenia. And I actually still stay in touch with my Ukrainian friends from second and third grade. We follow each other on Instagram and we even talk sometimes.

But now I've almost finished elementary school and I'm going to high school after that. I'm really excited about high school. I'm going to Gimnazija Vič in Ljubljana and I will live in the student's house. I'll be going home at the weekends. I think it's going to be fun, living there with other students. And I think that I will really enjoy it.

But I'm still not sure, where to go after high school. I want to make money online, so I don't know if I really need to go to the university for that. I have some plans, which I'm not going to share, but they can still change. So, we'll see.

VALLETTA

Špela Vtič, 5. a

Valletta is the capital city of Malta. It's got restaurants, shops, parks and a famous fortress. There are lots of churches. Valletta is European smallest capital city.

A BIRTHDAY SURPRISE

Eva Ritonja 8. b

It was a nice day in April. It had just stopped raining and you could see a beautiful rainbow right outside my window. I was looking at it in awe for quite some time when I suddenly realised that I was late. Again! I quickly put on my red polka dress and then I started looking for my strawberry-shaped earrings. I thought to myself, 'Why do I keep losing things?!' The party was about to start in 30 minutes and I still had to wrap the present and take the cake out of the oven. Not only that, I had to do the final arrangements for the 'big surprise' and then run all across the town which normally took me at least twenty minutes.

I knew that my best friend Monica wouldn't be too happy with me if I was late. Again! It was her fourteenth birthday today and I had promised her that everything was going to be perfect. After twenty-five minutes, I finally came to the big house where my best friend Mon-

Olga lived. I was going to celebrate her fourteen birthday. There were a lot of people, and they knew that I was late so I was feeling embarrassed. Then I saw my friends. They were so happy to see me I was very happy too. My best friend Monica was very excited because she thought that everything would be perfect. We started eating and we were having a good time. Monica also invited DJ Marc, so we were listening to very good music. We were celebrating in a big garden, there was also a big pool, because Monica was born into a kind of rich family. We were all eating delicious food. It was amazing and we all had a great day. But then I realised that we didn't have a cake. I was in a panic because I didn't know what to do. The party was great and I didn't want to ruin it. But then my best friend Luke saw that I am in a panic so he told my friend Ana. They both came over to me and asked what was wrong. I told them that I didn't want to ruin the party, but I forgot to take the cake out of the oven so I had to go get a new cake. They were very surprised and then Ana said nicely, 'Oh my god, this is not a good thing. We have to go to the bakery to get a new cake. This is the most important thing at this party, so we have to fix it!' Luke said it was going to be okay. Ana stayed with Monica and didn't say a word about this. We brought the cake too and acted as if nothing happened. Monica didn't even know that we were not in the house this entire time. She was very happy when she saw this big cake. We finally gathered around the big desk and we started singing the Birthday song. Monica was really happy because her birthday was perfect and no one realised that there was a big cake fiasco. I will never forget that birthday. It was great. I just have to thank Luke and Ana because they helped me a lot. Without them, the party would not be that perfect.

MY FOOD BLOG

Pia Peršuh, 7. b

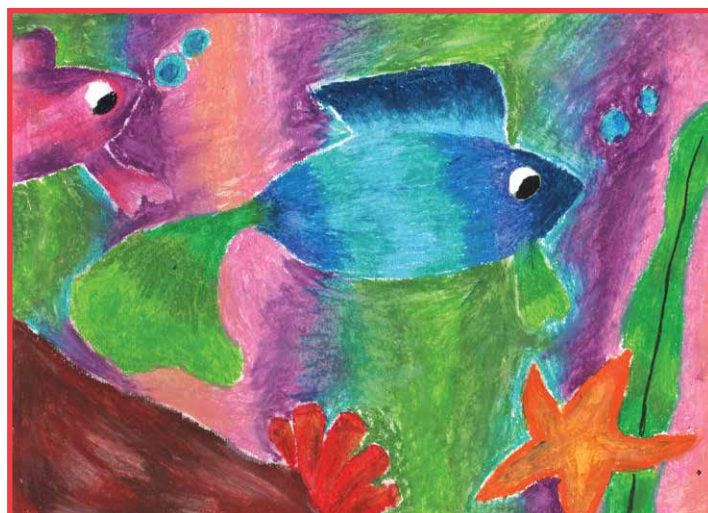
Hello,

My name is Pia and I love to cook in my free time. Because of my love of cooking and baking, I've started a cooking blog. In my blog, I have all of my favourite dishes. I named the blog 'Piine kuharije'.

In the blog, there are lots of different dishes from different cultures. I really like all of my desserts. But if I had to choose my favourite menu on my blog, it would be a perfect Parisian meal. I really like Parisian food and its presentation because it's pretty simple and fantastically delicious. For a Parisian breakfast, there are a lot of different things to choose from. I got this idea when we were in Paris. Every morning, we ate a baguette with some side dishes. I tried snails but they didn't impress me. That's why I didn't put them on the menu on my

blog. But on the menu, you will find things that I really liked and wanted to cook myself when we came home. I made some delicious croissants; but they are not regular croissants, they're sandwiches made with croissants. In the sandwich, there's cream cheese spread with chives. There's some prosciutto and arugula. It's very delicious and I love it. Of course, there's a charcuterie board with bread (a baguette). For the dessert, we have something way more different. The first dish is the French Beignets. They are very similar to the Slovenian 'krofi'. They are pastries with a chocolate or vanilla filling and they are square-shaped. For the second dessert, we have a creation of my own. I have created a cake out of original French crepes. It is a stack of crepes but there is a layer of pastry cream between the crepes. If you think that I forgot about the drinks, you are mistaken. If you are thirsty, you can have coffee, French hot chocolate and some freshly squeezed orange juice. Now, let's start with scrambled eggs. You will need eggs, some milk, butter, salt, pepper and of course some chives. When you melt some butter on a hot stove, add the mixed eggs and some milk. You have to cook eggs carefully. When they are halfway cooked, add salt and pepper and sprinkle with some chives. For the last step, put your eggs in a toasted baguette and the first dish is done. For the sandwich, you cut the croissant in half and add in the cream cheese spread. You layer on the prosciutto and arugula and your sandwiches are done. For the 'crepes cake', you have to make a lot of crepes and some cream out of cream cheese, sugar and strawberries. You stack everything into layers and you have a dreamy cake. Beignets are a little bit harder to make. First, make a beignet dough. The recipe is on my blog. You can also find a recipe for the filling there, too. For the last step, you have to fill the fried beignets with some chocolate or vanilla filling and sprinkle on some powdered sugar. I like these meals because of their ingredients. I also like them because they are not that difficult to make and

slika Hana Arnuš, 5. a

they are also fun to prepare. I think that you have to try a Parisian meal because it will blow your mind. When you try it text me and tell me how it went ...

THE WICKED FOREST

Neža Lah Mršek, 6. a

Once upon a time, there lived a princess named Amanda. She was the most beautiful princess the world has ever seen. She had gorgeous blue eyes and silky brown hair. But her parents were very strict, so she didn't have much freedom in the castle. She was the princess of Scotland, and all the towns' people admired her beauty. Amanda didn't enjoy being admired. She just wanted to be a normal teenager, so she worked hard until she finally got an acceptance letter from Harvard. She was so happy that she could finally go to university, be social and find new friends since the only friends she had were the maid and cooks that worked in the castle. Now that she got an acceptance letter to go to the best Ivy League school in the world, she could finally get new friends to hang out with. However, there was still one thing in the way before going to Harvard. Her parents.

As she opened the letter and noticed that she got accepted, she already knew that even if her parents did let her go, they would do something crazy to protect her. She slowly walked into their bedroom and noticed the confused look on their face. 'Yes?' her father asked confused why she was nervous. 'Uhm, erm ...' she stuttered. 'Amanda, if you don't know what you want to tell us, leave and come to tell us later,' her father rudely said to her. 'I GOT ACCEPTED TO HARVARD!' she screamed all shaken up. Her mother looked at her in a happy and surprised kind of way. Her father didn't look as happy as her mother, in fact, he looked mad. Really mad. 'You're NOT going!' he said. 'WHAT?' she asked. 'YOU ARE NOT GOING!' said her father looking at her without any kind of emotion. Her mother looked at him and said, 'PAUL, IT'S HARVARD! IT'S SAFE AND WONDERFUL.' After long ten minutes of him thinking about it, he finally said, 'Fine.' Amanda looked the happiest she'd ever looked. Of course, it was too good to be true. 'Under one condition,' her father said. 'We are looking for some new guards, so this is the perfect opportunity to test some new guards to see if they are worth guarding this beautiful castle,' he added. 'FINE! AT LEAST I CAN GO!' Amanda said.

As she walked out of the bedroom, she was happy to know she only had five more days to spend in the castle before she could have a bit more freedom than before. Later that night, her father came to tell her that she would meet her new guard tomorrow morning. The next morning, the guard had breakfast with the family

so that they would meet before sending her to another country with a stranger.

A few days later, Amanda flew out to America with her guard Anthony. When she saw her room, she thought to herself, 'It's smaller than I expected, but better than being at home.'

Anthony said that he was going to explore the forest nearby and that he would be right back. Amanda requested to go with him. He got all pale and was shocked to hear her say that and was hesitant to go now as he had other plans there. All of a sudden, he got super happy to go, so they went. When they arrived, he said that he had to show her something. They went deep into the forest before Anthony pulled out his wand and revealed that he was an evil wizard that could make people do whatever he wanted. Amanda was shocked by this information and at that moment, without even thinking, she started running. She ran deeper into the forest without knowing that the wizard knew the forest better than anyone else. Amanda was too tired to run any longer. When Anthony finally caught her, he locked her in the forest! That was the last thing Amanda expected him to do. He told her that she could only get out when she saw a mother in the lake that was in the middle of the forest! Amanda knew that this was going to be impossible. But with the last bit of hope, she went to the lake. She sat there for days until she decided to look at her reflection in the lake and that was when she realised that in the lake, she didn't see her reflection but her mother's.

She was so happy knowing that now she could get out of the forest. As soon as she arrived at Harvard, she called her father, told him the whole story and so she got a new guard that her family knew and fully trusted.

Amanda turned this story into a book and now she is telling the story to young audiences all around the country. Her book is very successful and so is she. Now, she is living her best life.

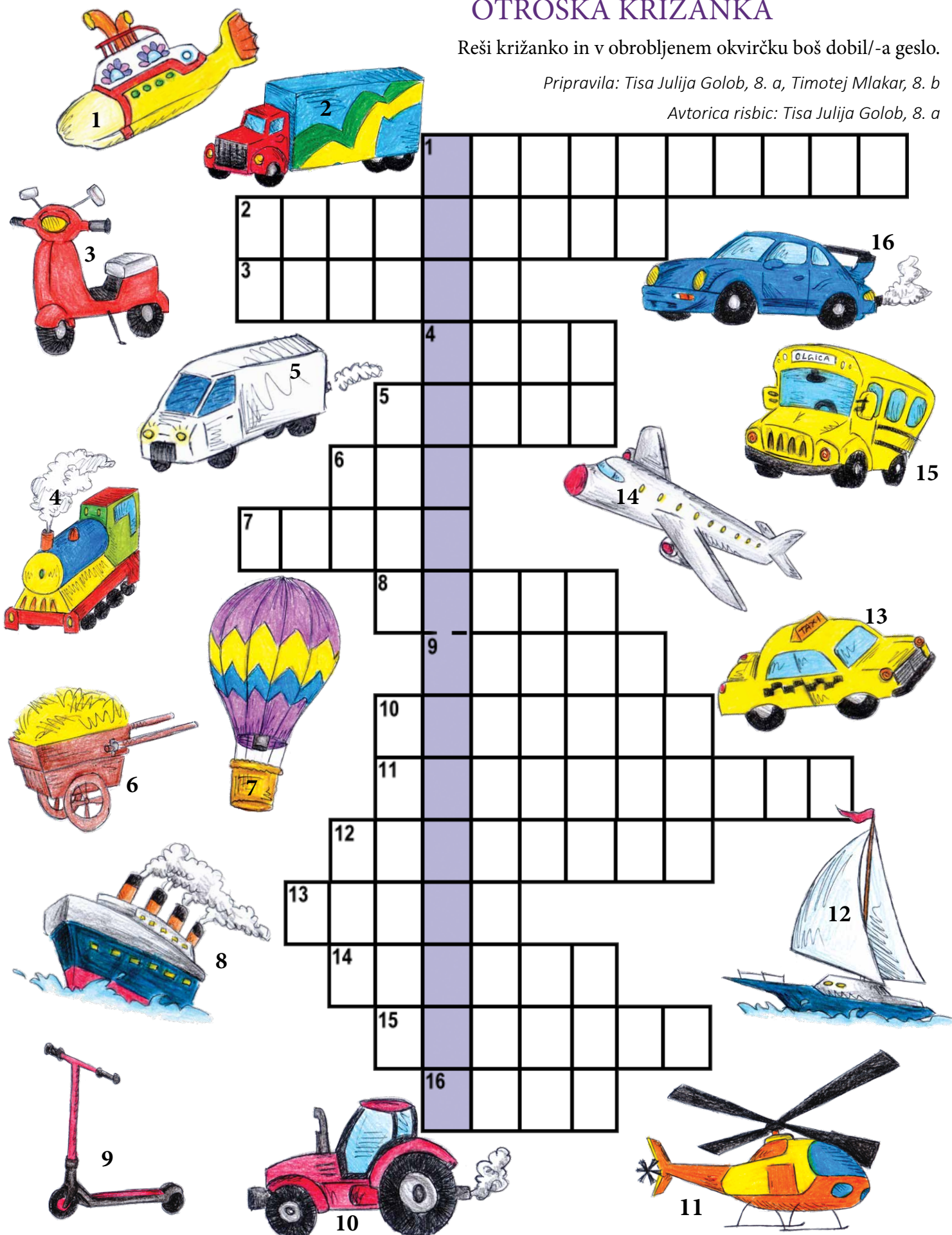
V drugi številki letošnjega glasila smo za vas znova pripravili dve križanki, in sicer otroško ter slikovno. Najmlajši Olgičarji se boste »zapeljali« z otroško križanko, nekoliko starejši pa se lahko preizkusite v poznavanju svetovnih znamenitosti. Sedaj pa veselo na delo! Želimo vam lepe počitnice!

OTROŠKA KRIŽANKA

Reši križanko in v obrobjenem okvirčku boš dobil/-a geslo.

Pripravila: Tisa Julija Golob, 8. a, Timotej Mlakar, 8. b

Avtorica risbic: Tisa Julija Golob, 8. a

SLIKOVNA KRIŽANKA

Kaj imajo slike iz križanke skupnega? Reši križanko, da dobiš končno rešitev.

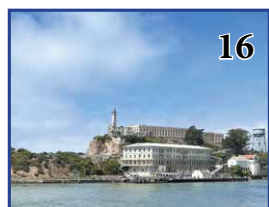
Pripravili: Ula Čeh, 8. b,
Gaja Urek, 8. a

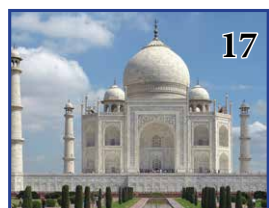
14

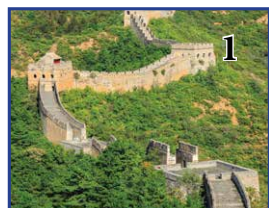
15

16

17

1

4

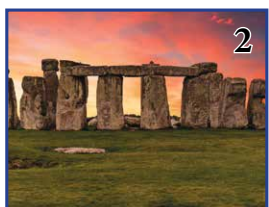
7

10

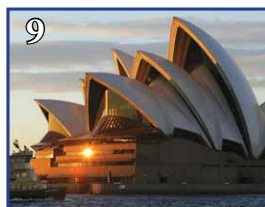
12

2

6

9

11

13

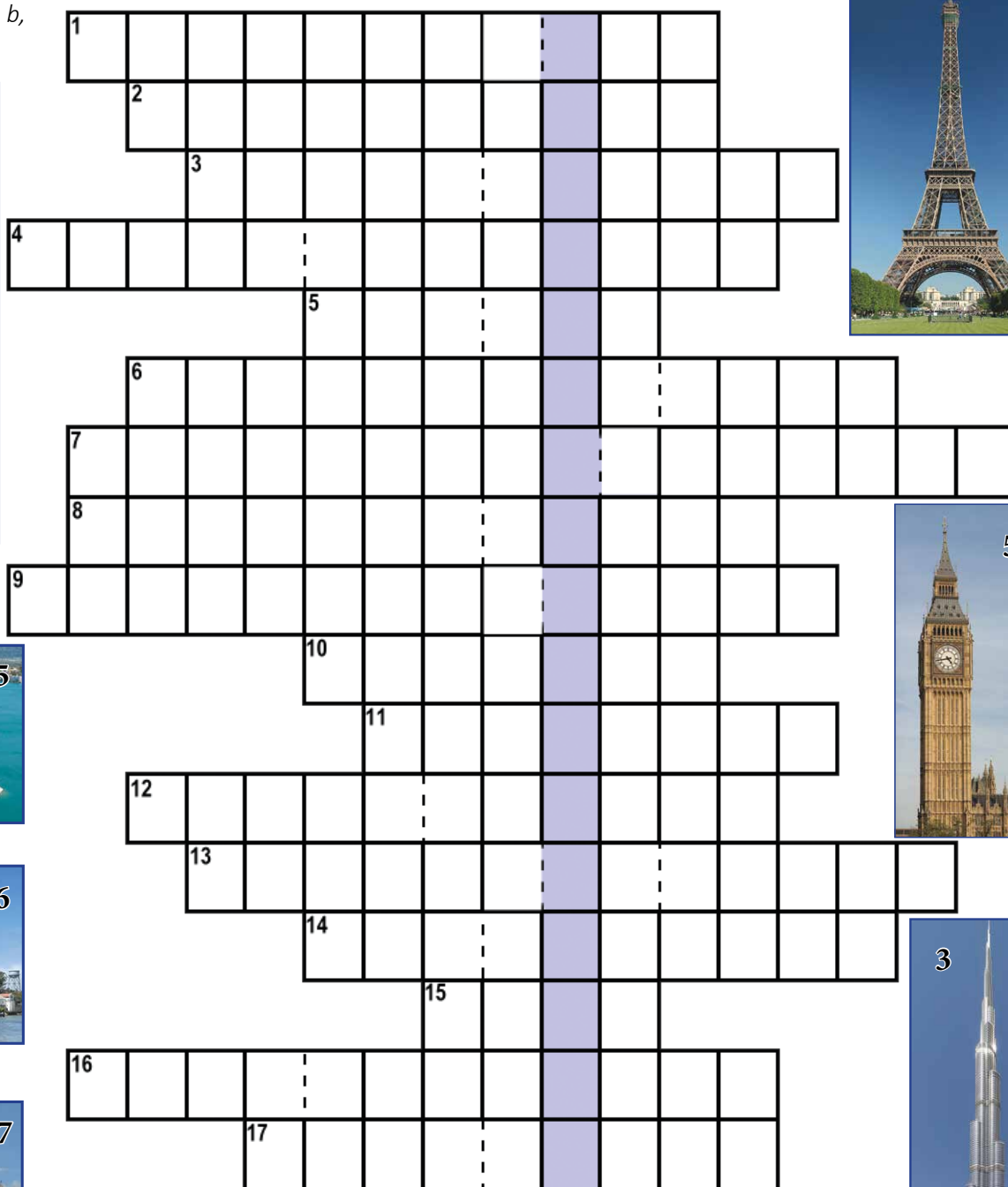
8

5

3

DRAGI DEVETOŠOLCI!

Čeprav se zdi, kot bi včeraj prvič sedli v šolske klopi, ste že na koncu vaše osnovnošolske poti. Spoznali ste veliko novih ljudi, se naučili mnogo stvari in dojali, da se z voljo, poslušom in trudom veliko dobrih ocen lahko dobi. Med odmori ste se družili, smejali in nove spomine ustvarjali. Prav vsak je oblikoval delček te vaše zgodbe. Vsi na šoli so vas dobro spoznali in z vami teh devet let sooblikovali. Učitelji bodo z nami ostali, kuharji pa malico nam še naprej dajali. Zdaj greste novim zmagam naproti in kmalu pridemo tudi ostali po vaši poti. Na šoli ste lepo sled pustili in upamo, da se boste z veseljem kdaj pozdravit nas vrnili.

Hana Kmetec, podpredsednica šolske skupnosti

Pred devetimi leti tako pred tablo ste stali,

ko prvič Olgičarji vi ste postali.

Ustvarjalnost res zgodaj vi ste spoznali

in pod vašimi prsti res lepi izdelki so zmeraj nastali.

Na ulicah ste se veselili

in z risanjem ceste ste krasili.

Vsako leto ste pusta se veselili,

ko ste z maskami obraze svoje zakrili.

Na dnevih šole ste nastopili

in gledalce s svojimi točkami razveselili.

Za zabavo ste sami poskrbeli,

ko ob ritmu glasbe ste se skupaj zavrteli.

V Londonu res lepo ste se imeli,

še posebej, ko na London Eye ste se povzpeli.

Devet let bili ste zares dobri sošolci ... Srečno, devetošolci!

ZAČETEK

Tina Majnik, 6. a

Vse se enkrat začne.
Če ne danes, jutri,
pa mogoče naslednje leto.

Vsaka zgodba ima svoj začetek.
Lahko je lep ali grd.
Tako kot v knjigi:
en konec je srečen,
drug je nesrečen.

Ne obupaj,
saj lepo bo še prišlo.
Po navadi pride takrat,
ko najmanj pričakuješ.

Svojo zgodbo si ustvari sam.
Takšno, kot si jo najbolj želiš.
Bodi to, kar si,
saj te bodo pravi prijatelji
sprejeli takšnega, kot si.

slika Ela Kurbegović, 1. a

RECIKLIRAJMO

Lana Horvat, Mia Bombek, Livia Sartor, 4. a

Nekega dne sem šla s prijateljica-
ma v park. Videle smo dva fanta, ki
sta se igrala. Eden od njiju je vr-
gel zmečkan papir v koš, drugi ga je vr-
gel preko koša, a noben od njiju ga
ni pobral. Samo odšla sta stran. Ta-
krat smo se nekaj spomnile. Šle smo
k Liviji domov ...

Ko smo prišle k njej, smo se odpra-
vile v njeno sobo. Prizadelo nas je,
da nista pobrala papirčka. Lana je
dobila idejo, da naredimo veliko
plakatov, kjer piše, da je treba re-
ciklirati. Livija in Lana sta naredili
plakate, Mia pa je brala časopis in
prebrala, da bo 15. aprila potekala

čistilna akcija. Mia je vsem poveda-
la za to čistilno akcijo. Takrat smo
dobile idejo, da o akciji obvestimo
tudi druge. Na čistilno akcijo smo
šle s prijatelji, ki smo jih obvestile.
Hodili smo po mestu, dokler nismo
pobrali vseh odpadkov. Te odpadke,
ki smo jih pobrali, smo reciklirali.
Pogledali smo, kateri odpadki so
uporabni. Podarili smo jih osebam,
ki jih potrebujejo. Bili so zelo, zelo
veseli. Nekatere odpadke smo prija-
teljice zadržale zase, nato pa iz njih
nekaj izdelale.

Bile smo vesele, da smo počistile
naše mesto in pripomogle našemu
planetu. Fanta sta videla, kako lepo
je imeti lep planet. Ko smo se od-
pravile domov, smo v morju opazile
plastenko. Skočile smo v morje in
ujele plastenko. Odnesele smo jo v
koš. Vrnile smo se v morje in se ko-
pale ter pogovarjale, kako smo da-
nes rešile naš planet. Kmalu se je za-
čelo temniti, zato smo se odpravile
domov. Za večerjo smo si privoščile
palačinke. Zelo so bile dobre. Upam,
da bomo še kdaj pomagale počistiti
planet. Mia je rekla, da se je danes
imela zelo lepo. »Kaj pa vidve, Lana
in Livija?« »Tudi zelo lepo.« Ko smo
se najedle, smo se odpravile v po-
steljo. Vse smo imele odlične sanje.
Tudi vi skrbite za planet!

slika Lukas Krepek, 3. a

POMLAD JE PRIŠLA

Lila Taylor, Hana Trop, Katarina Ladič,
Sofia Božič Hajd, 3. b

Zima je odšla,
pomlad je prišla,
a naše miške še zdaleč ni doma.
Kam je šla?
Ni je doma, ni je doma,
po lešnike je odšla,
da med zimo ne bo lačna.
Med travami skače,
ne bo šla domov – ne gre drugače!

slika Anid Vertič, 2. a

APRILSKA

Eva Ritonja, 8. b

Mrzla zima je odšla,
a prišla je prijetna pomlad.
Drevesa so začela cveteti,
ptički žvrgoleti,
živali pa se začele prebujati
iz dolgega zimskega sna.

Nežni sončni žarki
so v pomladanskem mesecu marcu
okrasili naravo s cvetočimi zvončki,
rumenimi trobenticami
in dišečimi vijolicami.

A kaj, ko ta muhasti, nepredvidljivi april,
je z mrazom ponagajal cvetočim češnjam,
marelicam in breskvam.

Prosim te april,
Dopusti, da bi oblak razkril sonce,
da sadje dozorelo bi
in razveselili bi se mi.

Dež, zalij nam polja in vrtove,
da se te bomo veselili tudi mi
in te čakali naslednje leto,
če še bomo na svetu.

slika Dora Gojkošek, 2. a

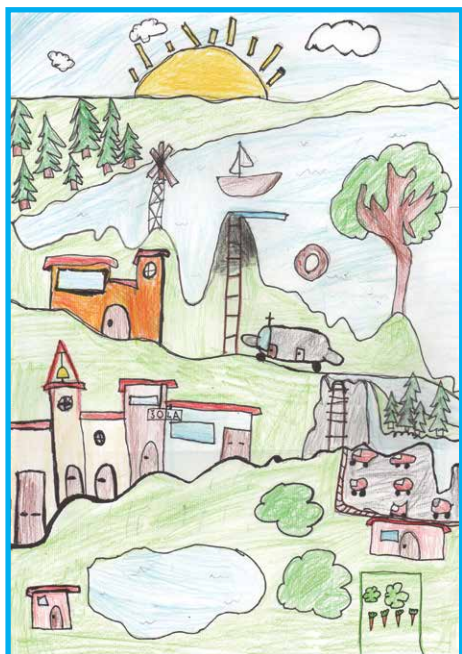

OČISTIMO NAŠ PLANET

Izak Dovšak in Blaž Holc, 4. a

Nekoč je živel vesoljec Andrej in njegov najboljši prijatelj vesoljski tiranozaver Rex, ki ravno ni bil najbolj bister. Zelo rada sta šla na Luno. Enkrat sta igrala Črna Petra. Andrej je posumil, da Rex goljufa. Vračala sta se zvečer. Opazila sta, da je Zemlja zelo, zelo, zelo onesnažena. Nekaj časa sta premišljevala. Odločila sta se, da gresta očistiti Zemljo. Šla sta v trgovino, da si kupita več stvari za čiščenje Zemlje. Takoj sta skočila v leteči krožnik. Kot strela sta zdrvela na Zemljo. Med potovanjem na Zemljo sta sklenila, da izvedeta čistilno akcijo. Rex je menil, da ne moreta čistilne akcije izvesti sama in da potrebujeta več ljudi. To je bilo kar pametno in se ni ravno spodobilo za Rexa. Na Zemlji sta videla veliko ljudi. Andrej je vzel

slika Viktorija Koter, 4. a

iz letečega krožnika skrivno zalogo listov in svinčnik.

Rex je napisal:

Dragi ljudje,

vabljeni ste na čistilno akcijo, ki bo potekala sedaj. Ne zamujajte!

Rex in Andrej.

Na drobno je napisal vesoljca. Nato sta prilepila plakate na steno. Otroci so videli plakat, ampak ko so videli govorečega tiranozavra in vesoljca, so prišli k njima. Rex je rekel: »Prosim, pridite na čistilno akcijo.«

Otroci so prikimali. Tako sta jim razdelila stvari za čistilno akcijo. Začeli so čistiti. Smeti so bile v rekah in na pločnikih, v gozdovih ... Smeti so počistili. To jim ni pomagalo. Ljudje so spet odvrkli smeti in vse je bilo zopet onesnaženo. Spet so premišljevali. Andrej se je spomnil, da bi lahko protestirali proti smetenju. Izdelali so table in zagnali protest. Pridružili so se vsi otroci. Na kon-

slika Darian Voda, 3. a

cu je župan postavil pravilo, da ne smejo smetiti. Potem so skupaj spet počistili. Nato so se lotili onesnaženega zraka. Andrej se je spomnil, da imajo doma tovarne, ki ne onesnažujejo zraka. Tako so se Rex, Andrej in otroci spočili v letečem krožniku. Rex je pritisnil gumb povečaj se. Leteči krožnik je v hipu zrastle in postal večji kot dva avtomobila skupaj. Andrej je kliknil gumb turbo pogon. Kot strela so zdrveli na Luno. Tam so videli tovarno po imenu Čistimo, ki jo je poganjala tekočina C 5. Takoj so vzeli kakšnih 10 litrov. Vrnili so se na Zemljo. Devet litrov so

dali v nekaj tovarn. En liter, ki jim je ostal, pa so dali znanstvenikom. Znanstveniki so ugotovili, da sta v tekočini C 5 voda in milo. Naredili so veliko tekočine C 5 in jo izlili v vse tovarne.

Otroci so se lahko igrali v čistih parkih. Vsako leto je bilo veliko snega. Vsi so bili srečni.

JAKA REŠI SVET

David Kolarič, 4. a

Jaka je bil bister fant, bil je v petem razredu. Zanj je bila edina težava to, da so ljudje zelo onesnaževali planet in to je hotel rešiti.

Na začetku je pobiral samo odpadke v parku. Ampak v treh urah je pobral komaj dva kilograma odpadkov. Jaka je vprašal očeta, ali bi mu pomagal. Rekel je, da je prestar, čeprav je bil star samo 51 let in to je precej malo. Potem je vprašal mamo, ki mu je rekla, da je to nemogoče. Skoraj je odnehal, a je to slišal učitelj in ga nagovoril. Rekel je, da mu bo pomagal, ker je bil učitelj robotike. Pomagal mu je izdelati majhnega robota, ki je pobral 11 kilogramov odpadkov v treh urah. Začel ga je nadgrajevati. Dodal mu je dodatne roke in večji prostor za odpadke. Hotel je izdelati še več takšnih robotov, zato mu je učitelj nudil privatne ure robotike. Izdelal je še tri. Vsi trije skupaj so pobrali 328 kilogramov odpadkov v treh urah. Jaka je tako pobiral odpadke in nadgrajeval robote. To je delal pet let. Roboti so pobrali že 1452 kilogramov odpadkov v samo dveh urah. Jaku je sama univerza dala privatne ure posebne robotike. Robote je še bolj nadgradil. Počistil je površino, ki obsega skoraj eno Slovenijo in pol. Zelo je bil ponosen nase. Selil se je iz države v državo in jih v celoti počistil. Bil je v Italiji, Pakistanu, Ekvadorju in še več. Jaku je uspelo počistiti cel svet. Ker je bil tako slaven, so vsi hoteli biti z njim v ekipi. Rekel jim je ne, ker mu niso pomagali na začetku, in v ekipo je

sprejel samo učitelja robotike. Brez njega ne bi bil tako uspešen. Naredil je tri različne robote. Prvi je bil Pobiralec, drugi je bil Zbiralec in tretji je bil Uničevalec. Pri 35. letih je spoznal Petro. Takoj sta se zaljubila. Imela sta dva otroke Davida in Matija. Jaka je bil tako uspešen, da je šel tudi na druge planete. Vsak mesec je naredil čistilno akcijo. David in Matija sta bila tako navdušena nad delom svojega očeta, da sta tudi ona dva začela skrbeti za okolje. David je začel reciklirati, Matija pa izdelovati vozila, ki ne spuščajo plinov. Matija je začel z izdelovanjem avtomobila na odpadke. David je iz plastenk naredil kulice, iz odpadkov pa knjige, zvezke in tako naprej. Jaka je bil že zelo star, skoraj 98 let. Na žalost je umrl zaradi starosti. Jaka je naredil res veliko za ta svet.

slika Tisa Julija Golob, 8. a

SAMO ZA MENE

Zoja Zemljarič, 9. a

Me zanima, kaj bi bilo, če bi se svet vrtel okoli mene
in res samo okoli mene.
Bi sonce in luna štela dneve samo za mene?
Bi na nočnem nebu zvezdni utrinki padali samo za mene?
Bi rože zacvetele samo za mene?
Bi se razburkano morje umirilo samo za mene?
Bi zato tudi jadrnice zaplule samo za mene?
Bi pevci peli pesmi samo za mene?
Bi se drevesa obarvala samo za mene?
Bi lastovke ostale tukaj celo leto

samo za mene?

Bi se ledene sveče delale samo za mene?

Bi zadnji dan v letu ura odbila polnoč samo za mene?

Bi se torej letni časi menjevali samo za mene?

In če bi se svet vrtel okoli mene, bi to pomenilo,
da bi se tudi ti končno nasmehnil samo za mene?

slika Nika Vidovič, 9. a

NAŠA ZGODBA

Matija Kolarič, 4. a

Danes nas je v razredu 24, kljub temu da so nekateri prišli in nekateri odšli. Od prvega do četrtega razreda se nam je zgodilo veliko veselih in zabavnih stvari. Naštel jih bom nekaj, ki so se mi najbolj vtisnile v spomin. Na plavalnem tečaju smo se zelo zabavali, ker smo lahko hodili v različne bazene. V tretjem razredu smo odšli na pustolovščino, ki se je imenovala Eko tabor. Tam smo imeli lov na lisico. Filmi in kokice nas spremljajo že od prvega razreda. V četrtem razredu smo pri naravoslovju izdelali prebavno pot in se pri tem zelo zabavali. V četrtem razredu smo tudi podrli rekord. Veseli smo, da smo skupaj že od prvega razreda, čeprav so nekateri prišli, drugi pa odšli. Zabavno je bilo, saj smo te dogodivščine doživeli skupaj.

slika Meta Roškar, 2. b

JEDILNIK

Meta Roškar, 2. b

Za zajtrk klobaso
na vrh pa sir,
da trebušček bo dal mir.

Kosilo je moj
najljubši obrok:
redkev, krompir
pa kakšen koruzni strok.

Večerja naša
je mlečna kaša.
Vmes pojem še kakšen obrok,
saj sem še otrok.

slika Nina Kekec, 9. b

ONESNAŽENO MORJE

Nace Mihalič, 4. a

Marko gre vsako leto na morje. Na morju ima svojega najboljšega prijatelja delfina po imenu Delfi. Marko se je tudi letos odpravil na morje. Ko so prispeli na morje so razpakirali kovčke, nato je Marko šel k Delfiju. Takoj ga je našel in skupaj sta šla plavat do malega otočka. Potem sta šla do koralnega grebena. In ko sta plavala, sta opazila, da je vedno manj rib, rakov, alg, planktona in korale so bile vedno bolj bele. Bilo je vedno več plastike. Vrnila sta se na obalo in začela razmišljati. Dobil sta odlično idejo. Zmenila sta se, da bo Delfi poklical delfine, Marko pa svoje prijatelje. Marko je začel pripravljati znak z napisom NE ME-ČITE SMETI V MORJE! Znak je predstavljala narisana roka, ki meče smeti v morje in je prečrtana. Ko so začeli čistiti, so v treh dneh očistili ves koralni greben. Po enem tednu si je vse opomoglo.

Ribe so se ponovno naselile, korale so dobile barvo in morje je bilo spet čisto. Prijatelja sta se poslovila, Marko je vesel odšel domov.

slika Ema Kokol, 1. b

PRAVI PRIJATELJ

Hana Kmetec, 7. b

Pravi prijatelj ti poda roko,
ko ti je hudo.
Pravi prijatelj ti vedno pomaga

in se ne hvali,
če te premaga.
Pravi prijatelj ob tebi stoji tudi,
ko odidejo drugi vsi.
Pravi prijatelj ti vedno nudi podporo,
ti zmeraj je v veliko oporo.
Pravi prijatelj je tisti,
s katerim imata enake misli.
In pravi prijatelj te čaka tam,
kamor si ne upaš sam.

slika Špela Kokot, 9. b

MAGIČNO ZRCALCE

Ema Balta, 6. a

Vse se je zgodilo, 23. junija, ob 8. uri zvečer, ko sem prišla iz službe. Bila sem tako utrujena, da sem šla naravnost v kopalnico in se stuširala. Ob umivanju zob sem se pogledala v ogledalo in zagledala nekakšno mavrico. Dotaknila sem se je in posrkala me je vase.

Zagledala sem portal, a nisem vedela, kam točno me le-ta vodi. Prispe-la sem in padla na zadnjico. Vstala sem in opazila, da sem pristala v de-želi velikanov. Odločila sem se, da se sprehodim in si jo ogledam. Vendar nisem pomislila, da bi se tukaj lahko znašli čisto pravi velikani. Na velikem travniku, z velikimi cveticami sem zagledala pravo pravcato velikanko. Spominjala me je na mojo mlajšo sestro, ki pa je bila sedaj večja od mene. Igrala se je z velikimi rožami in jih vonjala. Ob vonjanju

marjetice, je močno kihnila vame, tako da sem se naenkrat znašla v ve-likih, zelenih, umazanih, nagravnih slu-zi. Zelo jezna sem vzdiknila: »Fuj, ogabno!« Takrat me je velikanka Eva slišala in me takoj zatem zagle-dala. Misli-la je, da sem njena igrač-ka, ki se želi z njo igrati. Vstala je in začela tekati za menoj. Bila je tako hitra, da me je ujela. Ker se nisem hotela igrati z njo, me je zaklenila v kletko, iz katere nisem mogla po-begniti. A, to si je ona samo misli-la. Rešetke so bile tako razmaknjene, da velikan res ne more uiti, majhen palček, kot sem jaz, pa z lahkoto. Moj plan je bil, da se ponoči izmu-znem in zbežim iz Evine hiše. Ko sem to storila in se skrila pred Evo, da me ne bi našla, sem ugotovila, da ne vem točno, kako bi pobegnila iz dežele velikanov.

Naenkrat sem zaslišala tihi jok, ki je prihajal iz sosednje hiše. Previdno sem šla pogledat, kaj se dogaja. Sto-pala sem zelo tiho, da me spet ne bi ujel kakšen velikan. Splezala sem na okno in pokukala v hišo. Zagledala sem majhno palčico in velikana, ki je ubogi palčici s škarjami želel od-rezati šop las. Odločila sem se, da ji pomagam, zato sem glasno vzdik-nila: »Ej, ti, velikan, ujemi me, če zmoreš!« A velikan me ni slišal, zato sem iz bližnje smreke odtrgala nekaj iglic. Splezala sem nazaj na okno in

slika Tiana Mlakar, 8. b

začela iglice metati v velikana, ob tem pa ponavljala: »Ej, velikan, ujemi me, če me moreš!« Pogledal me je in stekel do vhodnih vrat, da bi me ujel. Takrat sem brž skočila v sobo in osvobodila palčico. Stekli sva iz hiše in splezali na visoko drevo. Čakali sva tako dolgo, da se je velikan vrnil v hišo.

S palčico sva se predstavili in spoprijateljili. Povedala mi je, da je tudi njo, enako kot mene, posrkala mavrica v ogledalu. Palčica mi je povedala, da se imenuje Lili. Sklenili sva, da poiščeva pravo ogledalo. Našli sva velika, debela, tanka, vijugasta, takšna in drugačna, a nobeno ni bilo pravo. Obupani sva sedli na klopco in razmišljali. Naenkrat Lili zagleda med drevesi barvno ogledalo. Odšli sva do njega in v njem opazili mavrico. Posrkalo naju je vanj in pristali sva doma. Z Lili sva vse od takrat zelo dobri prijateljici.

slika Valentina Ferk Žerak, 1. b

BILA JE DIVJA MAČKICA

Ema Balta, 6. a

Bila je divja mačkica,
štiri tačke je imela,
je tekala je plezala
in glasno je rjoveda.

Bila je divja mačkica,
po džungli je hodila,
hijene je pohrustala
pa srnice lovila.

slika Maja Vajda, 2. a

O levinja, ti levinja,
le kaj si nam storila?
Še za leva si lovila
in levčke nahranila.

Kdor vidi jezno mačkico,
zdaj v džungli naj se skrije.
Tiho ždi naj v luknjici
in čaka, da odide.

slika Manuel Brumen, 6. a

SLADKOR IN BIKEC

Nadja Muhoremović, 2. b

Nekoč sta živela dedek in babica.
Imela sta vnuka Bikca. Rad je imel
čokolade. Vsak dan je spraševal ba-
bico in dedka, če lahko dobi čokola-
do. Dedek in babica pa mu nista do-

volila. Vsak dan je hodil k prijatelju,
saj je tam lahko jedel čokolado. Ne-
kega dne je babica zbolela. Babica in
dedek sta se odpravila k zdravniku.
Bikca sta pustila samega doma. Ta-
krat je vzel sladkarije iz predalčka.
Ko jih je pojedel, sta prišla domov
dedek in babica. Vprašala sta ga, za-
kaj je tako umazan. Povedal jima je,
da je bil v blatu. Ko sta pogledala v
omaro za sladkarije, sta videla, da jih
ni. Vprašala sta ga, kje so sladkarije,
on pa je rekel: »V mojem trebuhu.«
Od takrat naprej babica in dedek ni-
sta Bikcu dovolila, da je sladkarije.

slika Iva Bečirović, 2. b

slika Adin Ajanović, 1. b

SLADKOSLANČKI

Tisa Julija Golob in Gaja Urek, 8. a

Olgičarji ponosni smo,
da lahko se vam predstavimo.

Skupaj za povorko smo se zbrali
kot kokice in bonboni,
da Sladkoslančki se bomo imenovali.

Bonbončke smo izdelovali s polno paro,
da jih pripravimo za maškarado.

Kot kokice bomo pokali od smeha
in se najedli krofov ter sladkega greha.

S sladkimi obrazki zimo bomo pregnali
in nove, zdrave cilje si zadali.

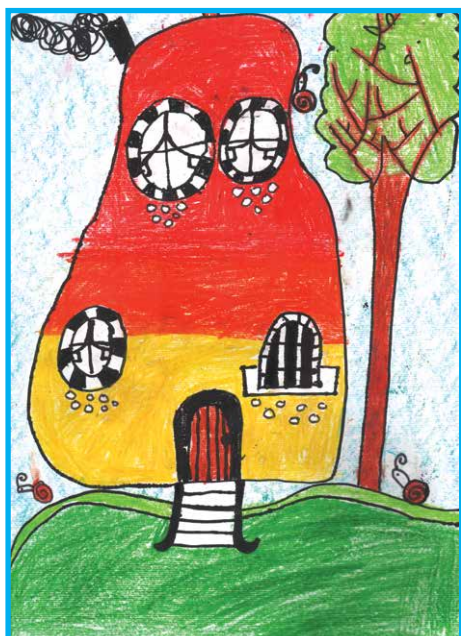
Skupaj s kurenti bomo zaplesali,
se z bonboni sladkali in otroke osrečevali.

Maske videli smo različne,
a nobene ni nam slične.

Olgici smo mi v ponos,
nobena zima nam ni kos.

Prigrizkov nam zmanjkalo ni,
tako kot sreče in veselih dni.

slika Neli Grager, 1. a

ENA MIŠKA

Mia Huzjak, 2. b

Na griču živi miška
in tam je njena hiška.
Tralala, na griču
miška dom ima!

Nekega dne jo na poti
nekaj groznega zmoti.
To so tačke naše sive mačke.

Miška reče BUM!
in zbere ves pogum.
Hitro kakor blisk,
se dvigne ji pritisk.

Urno kot čebela
domov je odhitela.
Zdaj je vsa vesela,

saj mački pobegniti
je uspela.

Tralala, na griču
miška dom ima!

slika Jaka Senčar, 7. a

ZLATI KUŽA

Tiara Resman, 3. a

Zlati kuža k nam prihaja,
on iz pasjega je kraja.
Kakor v sanjah mirno laja.
Kdo ga vozi na sprehode?

Sedemo na pasjo uto,
Tiara mu zaveže ruto.
Nanjo sede še prijatelj Rok in
poredni kozorog.

Tja v deželo pasjih nog
zlati kuža hodi naokrog,
tja v deželo pasjih rok,
tja ponese polno psov.

Tja v deželo pasjih repkov,
kjer psički z repki se igrajo,
skoz gozdove direndajo.

slika Alina Alič, 2. b

POTRES

Tisa Julija Golob, 8. a

V šoli smo obravnavali naravne pojave. Eden od njih je bil tudi potres, ki ga bom opisala. Potres sem si izbrala, ker se mi zdi neverjetno, kako lahko tresenje in nihanje tal vpliva na nas in okolje. Zanimivo se mi zdi tudi dejstvo, da z današnjim znanjem in tehnologijo še vedno ne morejo točno napovedati potresa, čeprav se dogaja že tako dolgo.

Kaj pa pravzaprav je potres? Velikokrat ga obravnavamo kot naravno katastrofo. Gre za sunkovito nihanje tal, ki ga povzroči premik tektonskih plošč. Tako kot vse drugo na tem svetu, se tudi potresi delijo na več vrst. Delimo jih glede na to, kaj jih povzroči. Močnejše potrese po navadi povzročijo nenadni lomi v zemeljski skorji. Obstajajo še druge vrste potresov, npr. vulkanski potresi, ki jih povzroči vulkanska dejavnost, udarni potresi, ki nastanejo zaradi udorov jam ali plazov, ter umetni potresi, ki jih sprožimo ljudje – navadno z eksplozijami.

Potresi se dogajajo neprestano in povsod na Zemlji, vendar jih je veliko tako blagih, da jih ljudje sploh ne občutimo. Seveda so na svetu kraji, kjer se potresi dogajajo bolj pogosto kot drugod. To so po navadi robovi ali stičišča tektonskih plošč. Eno najbolj znanih takih stičišč je v Kaliforniji, imenuje pa se prelomnica sv. Andreja, o kateri so posneli tudi mnoge filme.

Kot že rečeno tudi z razvito tehnologijo kot je današnja, znanstveniki ne morejo točno napovedati datuma, ure ali lokacije potresa. Nekateri menijo, da je to celo dobro, saj bi alarm za potres med ljudmi lahko zasejal paniko in povzročil več škode kot koristi.

Čeprav jih ne moremo napovedati, potrese še vedno lahko izmerimo s seizmološkimi meritvami in seizmogrami. S tem se ukvarjajo seizmologi. Moč potresa izrazimo z magnitudo. Ljudje zaznamo magnitudo 3,0, večjo škodo pa lahko

povzročijo potresi z magnitudo 5,0 ali več. Točki, kjer se lom začne, rečemo hipocenter, točki, kjer je nihanje močnejše, pa epicenter. Ta se nahaja vertikalno pod hipocentrom in je veliko globlje.

Potresi so naravne katastrofe z velikimi posledicami. Najpogostejše posledice močnejših potresov so rušenje zgradb, neposredna smrt ljudi in včasih celo cunamiji.

Eden najznamenitejših potresov se je zgodil v San Franciscu (prelomnica sv. Andreja), in sicer 18. aprila 1906. Imel je magnitudo 7,9 do 8,25. Njegov epicenter je bil v morju (3,2 kilometra oddaljen od mesta), čutiti pa ga je bilo vse od Oregona pa do Los Angelesa. Še en znamenit potres se je zgodil v Čilu leta 1960. Njegova magnituda je bila 9,5, povzročila pa je cunami in opustošenje obale.

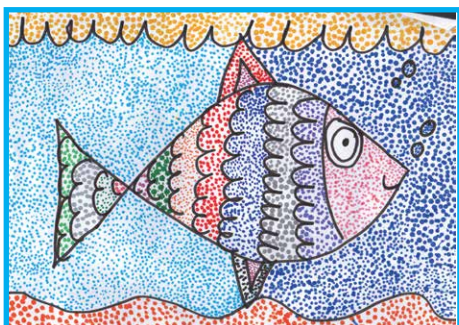
Potresi se dogajajo tudi v Sloveniji, vendar so večinoma blagi z žariščem od 5 pa do 15 km globoko v zemeljski skorji. V Sloveniji se letno zgodi okoli 100 potresov, vendar so, kot že rečeno, večinoma neobčutni.

Živali potrese zaznavajo drugače kot ljudje, saj tresenje zaznajo veliko prej. Nekateri so zato mnenja, da imajo živali nekakšen šesti čut za potrese.

Potresi se dogajajo povsod, zato bi do kakšnega lahko prišlo tudi v Jadranskem morju. To nam sicer ne bi predstavljalo nevarnosti, saj bi ob ekstremno močnem potresu z žariščem v Jadranskem morju cunami, ki bi nastal, meril le nekaj centimetrov, ko bi prišel do obale.

Meni osebno se zdijo potresi zanimivi predvsem zato, ker lahko na nas in naše življenje vplivajo na toliko različnih načinov in ga v trenutku spremenijo.

slika Tinkara Bezjak, 2. a

SLOVENIJA MOJA DOMOVINA

Žana Murko, 3. a

Slovenija!

Ti si moja lepa domovina.
Imaš lepa mesteca
in v mestecih lepe gradove!

Slovenija!

Moja prelepa dežela.
Imaš lepe vasice
in v vasicah lepe travnike!

Slovenija prelepa si,
kljub temu da si majhna, radi te imamo.
Veseli smo, da smo lahko v svoji državi SREČNI!

slika Neli Grager, 1. a

slika Kaja Katarina Taučer, 8. a

PTUJ

Eva Purg, 3. a

Ptuj je najstarejše mesto v Sloveniji.
V njem živimo mi, Ptujčani.

V njem se vsakič nekaj novega dogaja.
Kdaj pa kdaj je tudi kakšen maraton.

Na Ptuju imamo tudi reko Dravo.
Reka se izliva v Ptujsko morje.

Na Ptuju imamo tudi Ptujski grad,
v njem je tudi kakšen škrat in zaklad.

slika Tisa Julija Golob, 8. a

ŠOLA V NARAVI

Prvošolčki

Bili smo v šoli v naravi v Škorpionju. Pripeljali smo se z avtobusom. Jahali smo konje. Najbolj všeč mi je bilo, ko me je zbudil Neo. (Jaka Kelner, 1. a)

V šoli v naravi smo bili tri dni. Šli smo na jahališče. V potoku smo iskali sladkovodne živali. Spala sem na pogradu. Imela sem se zelo lepo. (Adriana Frangeš, 1. a)

Zelo sem se imel lepo. In dom Škorpion je bil naravnost odličen. Šli smo na pohod. Iskali smo potočne živali in smo jih tudi preučili. Šli smo jahat konje. Bilo je super. (Urban Cenčič, 1. b)

slika Žana Muhič, 5. a

slika Leonora Ladič, 1. b

GULIVER MED PRITLIKAVCI

Gal Delin, 6. a

25. septembra smo se jaz, Guliver, Matic in Jure odpravili v Bermudski trikotnik, saj so vsi govorili, da je čaroben, ampak smrtno nevaren. Še nihče do zdaj ni preživel Trikotnika. Mi pa smo kljub temu želeli posneti, kaj se dogaja v njegovi sredini.

Že približno sto kilometrov vstran od središča so bili petmetrski valovi. Naš drugi dan je bil grozen. Matic in Jure sta se zbudila z morsko boleznijo. Odločil sem se, da bom obrnil ladjo nazaj proti Ameriki, saj nisem hotel tvegati. Ko sem že mislil, da je bil ves moj trud zaman, je mimo priplula vojaška ladja. Močno sem zahupal, da se je ustavila. Zdaj sem bil zelo srečen, saj sta bila Matic in Jure v dobrih rokah in jaz sem lahko neovirano nadaljeval pot do Bermudskega trikotnika. Res je bilo je težje, saj sem bil sam, in napornejše, a sem pomislil, da smo prišli že tako daleč in bi bilo škoda, če bi se zdaj obupal. Po enem tednu naporne plovbe sem končno prišel do cilja – Bermudskega trikotnika. Vedno sem mislil, da je Trikotnik le mala šala, a sem se očitno motil. Nenadoma me je zajel vrtnec in me skupaj z ladjo posrkal v neko deželo.

Kaj mislite, kaj se je zgodilo?

Zbudil sem se privezan na tla, tako da sem lahko opazoval samo nebo. Zaslišal sem tuje glasove in cvrčanje približno 50 žuželk, ki so plezale po meni. A to niso bile žuželke, bila je majhna skupina pritlikavcev. Kar zakričal sem, ko sem jih videl, tako sem bil iz sebe. Pritlikavci pa so odskočili zaradi moje glasnosti. Do moje glave je prišel kralj Legolas. Povedal mi, je, da so se odločili, da mi bodo podarili 40 ovac, 30 krav in 50 kozarcev vode.

Začel sem živeti njihovo življenje. Najprej sem se naučil njihovega jezika, saj s pantomimo nismo nič dosegli. Potem sem raziskal njihovo

glavno mesto v deželi Liliput, ki se je imenovalo Gondor. Po njem so vozili majhni vlakci in še manjši avtobuski. Vse je bilo enako kot pri nas, ampak veliko veliiko manjše. Pritlikavci so plesali na cesti Brikov obred, saj je kralj praznoval abrahama. Nenadoma pa so se zaslišali bojni zvonovi. Rekel sem, da se bom sam spopadel s sovražnikom. Vzel sem kamne, ki so njim predstavljale skale, in jih metal v sovražne ladje. Vse skupaj je zgledalo kot nekakšna igrice.

V zahvalo, ker sem jih rešil pred sovražnikom, mi je kralj podaril hišo, v kateri je delovalo 5000 pritlikavcev. V svojem novem domu sem živel kot v pravljici. Še naprej sem rad pomagal kralju in njegovemu mestu. Tako sem živel srečno do dneva, ko sem se tega življenja naveličal. Takrat pa sem šel domov.

slika Tjan Sluga, 4. b

LOGIKA NA PUNE

Jurij Golob in Bernard Ladič, 5. a

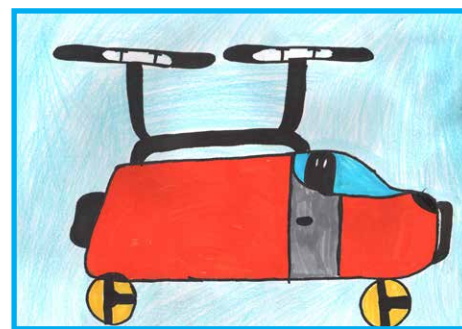
Oslovski kašelj je nadležen,
osel enkrat gre na led,
čebela piči te ful močno,
da te peče za umret.

Po luftu vozijo letala,
po cesti kakšen avtobus,
pod zemljo kje metro,
nad njim pa trolejbus.

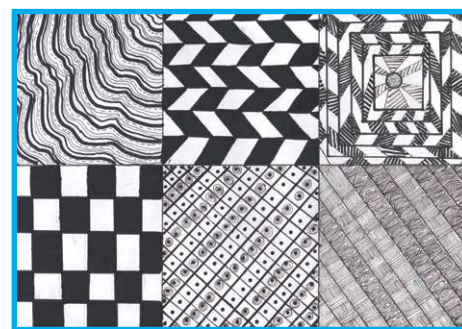
Zemljo, sonce, vodo
rabijo rastline vse,
ko jo enkrat utrgaš,
ti rastlina v roki umre.

Tovarne niso v redu,
ker onesnažujejo naš planet,
ko bomo uporabljali zeleno energijo,
spet bo v redu svet.

slika Neo Krajnc, 3. a

slika Mariia Petrova, 5. b

GULIVER V VILINDRU

Živa Grdiša, 6. a

Sem Guliver in ob močni nevihti smo se s posadko z ladje odpravili na najbližji del kopnega. Tam je sicer nevihta minila, a mesto, v katerega smo prišli, je bilo čisto uničeno. Nekaj časa smo taval po gozdovih, jamah, skalah ... Ker je bila noč, sem zašel in se v mestecu, kjer je s čisto majhno pisavo pisalo Vilinder, znašel sam. Po celotnem mestu je bilo temno, edino kar je svetilo, so bile kresničke, ki so bile majhne oz. premajhne za naše oko.

Sploh se nisem zavedal, da hodim po železniških tirih, a ko sem nekaj zaslišal, sem se hitro umaknil. Bil je vlakovodja. Opozoril me je, da ne smem hoditi po tirih, in svetil z lučko proti meni, tako da sem skoraj oslepel. Začel sem se zavedati, da je tukaj nekaj narobe. Brž sem z mezinem ustavil vlak in spregovoril: »Ali sanjam?« Vlakovodja je odgovoril: »Ali jaz sanjam?« Misliti sem si začel, ali se mi to res dogaja, in vprašal vlakovodjo: »Kje pa sploh sem?« On je sprva molčal, čez nekaj časa pa komaj odgovoril: »Oh, ja. V Vilindru si.« Vlakovodja si je verjetno mislil, da sem kakšen velikan, jaz pa

ravno obratno. Začel mi je pripovedovati o mestecu in ga podrobno opisal. Verjetno je bil kakšen turistični vodnik. Sramežljivo sem ga vprašal: »Ali mi lahko poveš kaj več o tem Vilindru?« On mi je odvrnil: »Seveda, fant, ti kar vprašaj. Ampak, zakaj si tako visok?« Jaz sem mu rekel, da to sploh nima nobene veze s tem in ga še enkrat vprašal, če mi lahko pove kaj več o tem Vilindru. Izgledalo je, da me je bil zelo vesel, saj se je že počasi danilo, ampak na plan ni bilo nobenega človeka, le kakih pet starih omic. In je spet začel govoriti: »No, tole mestece Vilinder spada med manjša mesta v Liliputu. Liliput je otočje z devetimi otoki in tukaj, kjer sva zdaj, je Lavenderjev otok, ki ima okoli dvanajst manjših mestec in nekaj večjih. Otok je najmanjši od vseh otokov Liliputanskega otočja. Vilinder šteje okoli 400 prebivalcev in kar 100 hišnih ljubljencev. Meri 33 km², dolg je 11 km, širok pa nekje pol toliko na najširšem delu. Kot sem že prej omenil, je otok turistično precej nerazvit, kar lahko vidiš tudi sam. Skoraj nikogar ni. Najvišji vrh Lavenderjevega otoka je Minirest, visok nekje sto palcev. Ali ni res ogromen? In legenda pravi, da bo tisti, ki na Minirestu vidi čebelo z rdečim hrbtom, imel nesrečo do konca življenja. Na trgu Vilindra imamo še trgovino z sadjem in zelenjavo, ki ju pridelujemo tukaj na otoku, saj lahko jemo samo to, kar sami pridelamo, ker nimamo dostopa do celine. Če bi ga imeli, bi to stalo kar 88 kolorjev. Kolor je denarna enota, ki jo uporabljamo samo na Lavenderjevem otoku. 1 kolor je približno 55 dinarjev. Najbolj srečni pa smo, ko nam omica Koka speče morski kruh – to je naša specialiteta. Imamo tudi prodajalnico kart za troladje. Troladje so ladvice, narejene iz treh nadstropij: prvo je pod vodo, drugo takoj nad vodo in tretje še višje. Troladje si lahko privoščijo kolortashi, saj karta stane debelih 11 kolorjev. Tukaj v

Vilindru je najboljšo rojstnodnevno darilo karta za troladjo, najbolj zanimivo je sedeti spodaj pod vodo, saj lahko vidiš številne morske živali. Še to: naši kolorji so lahko samo številke 11, 22, 33, 44 ..., saj prinašajo srečo. Zdaj pa še vprašanje, kako je Lavenderjev otok sploh dobil ime. Otok je največji proizvajalec sivke na svetu, ima velika polja sivke in že v antični Grčiji so ga poimenovali Lavenderjev otok, saj sivka v nekem, ne vem katerem jeziku pomeni lavendel. Seveda ni dobil imena samo zaradi sivke. Uporabljali so ga tudi kot otok oz. kotichek za sprostitve in pomirjanje. Res je tak za sprostitve, saj smo vsi prebivalci tukaj neobremenjeni, vse to je postala že navada. Železnica, tukaj, kjer zdaj stojiva, pa je čisto nova in vodi v krogu okrog Lavenderjevega otoka. Zgradil sem jo sam. Tega ti ne bi smel povedati, ampak v Vilindru ni nobene inteligentnejše osebe od mene. Zdaj pa tiho. Zmenjeno? Oh, ja, seveda. Moje ime je Narcis in sem turistični vodnik, tako kot si že prej ugibal. In ja, to je bilo vse o Vilindru in Lavenderjevem otoku.«

slika Jurij Golob, 5. a

Jaz sem končno prišel do besede in dejal: »Tebi pa gredo te značilnosti otoka kot po maslu.« Odvrnil je: »Res je, saj je to delo turističnega vodnika in seveda tudi vlakovodje.«

Vprašal sem ga, kje lahko prespim naslednje noči in mu povedal, da se nam je zgodila nesreča na ladji. Takoj mi je predlagal, naj prenočim pri omici Koki in rekel, da ima omica Koka res urejene in čiste sobe s fantastičnim razgledom. Takoj sva se napotila k njej. Na poti sem se mu zahvalil za tak podroben opis Lavenderjevega otoka.

Po nekaj dneh sem se tukaj počutil že kot doma. Vsaj postelje so bile bolj udobne od tistih na ladji. Z Narcisom sva se še srečevala in se družila. Bila je res zabavna dogodivščina, saj sem zdaj že pravi domačin Vilindra.

LAJF JE TAK KJUT

Zaja Postružnik, 9. b

Jezik nas mladih je težko opisati, zato sem se odločila v teh stihih ga za izgubljene starše podrobno orisati.

Slovar je za starše otrok na Štajerskem, saj ob besedah, ki so moderne drugje, staršem na Štajerskem mačka jezik pojé.

Nekatere so iz angleščine,
druge iz najstniščine,
zvenijo noro, abstraktno, vesoljsko,
prav nič po slovensko.
Je treba priznati,
da jih mladi znamo tkati,
nove tvoriti in stare v koše metati.

Tale fant je pa res *smeš* al čeden al dober,

Pa *plis* tiho, da ne bo me slišal,
ker nardila sem si že tako *bruko*
(sramoto),
sem mu rekla *baj baj* in spregledal
je kljuko.

Vseeno sem čist *nahajpana* ... oprostite ... navdušena!

Kk ... že spet te kratice,
pa *K* za jezo, nevoljo, krivice ...

Imedžiniraj (predstavljalj) si,
kak *kjuti* je, ko *basket* igra,
mama spet gleda *sus* (*suspicious*),
ko greva na *bus*.

Da še ta čist štajerska mi ne pobe-

gne,
pa *ajde brajde* in *bus* že potegne.
Na Štajerskem se ga za Martinovo
vtrgamo,
v Ljubljani pa *pejmo mal vn*,
brez g-ja Primorci *hrejo km druham*.

To so besede,
ki staršem povzročajo veliko zmede,
pravijo: »Treba je govoriti bolj knji-
žno!«,
jao ... čist dolgcajtno!!!

Še v knjige zaidejo,
ne vem, po kakem ključu tja pridejo,
da morda najstnikom te sovražnice
v roke pridejo
in našo pozornost pritegnejo,
saj ostro, pravilno slovenščino v ro-
manih popestrijo,
dodajo ji novo vrednost in jo obogatijo.

Dovolj bo o tem,
a zdaj in tukaj povem vam vsem,
mi mladi smo kjut,
naš jezik še bolj je kjut,
ni treba se bati,
se ob nerazumevanju jeziti,
da jezik slovenski bomo pozabili,

ga umazali ali razbili!
Z našim jezikom ga bomo le čist en
mal dopolnili,
pokjotali in mladostniško obogatili.

ZMAGA NI VEDNO POMEMBNA

Maks Svenšek, 3. b

Pred davnimi časi je za devetimi
gorami in devetimi vodami živel
fant z imenom Jure. Jure je bil zelo
prijazen fant, vsem je vedno ho-
tel pomagati, ampak nekega dne je
učiteljica Cvek povedala, da gredo
jutri na stadion, kjer bodo tekli na
petsto metrov in še potem šprintali,
in sicer na petdeset metrov. Jure se
je vedno veselil športnih dni. Komaj
je čakal, da bo ura tri popoldne, da
gre končno iz šole. Že prej je hotel
pobegniti, in sicer ob dveh popol-
dne. Ko je prišel domov, si je takoj
pripravil torbo. Potem se je šel igrat
s svojimi sošolci in sošolkami in že
je bil večer in Jure je šel spat. Ko se je
zjutraj zbudil, se je razveselil in takoj

odšel na avtobus, ki ga je odpeljal do
šole. Tam so ga pričakali vsi sošolci
in učiteljica Cvek. Odpravili so se na
stadion. Tam so najprej tekli petsto
metrov. In kdo, mislite, da je zma-
gal? Jaaa, Jure je zmagal. Tudi v teku
na petdeset metrov je zmagal. In ja,
važil se je. Tako je govoril: »Haha,
jaz sem zmagal, hahahaha, vi ste pa
slabi.« Ko je učiteljica to slišala, ga
je skregala. Jure je bil zelo žalosten.
Dobil je sicer pokal in ko ga je pri-
nesel domov, so bili vsi zelo vese-
li zanj. A ko se je Jure želel igrati s
prijatelji, se ni nihče več želel z njim
družiti. Ste ugotovili, zakaj?

slika Suelja Brahaj, 4. b

DEVET LET

Zoja Zemljarič, 9. a

Ko skozi Olgicina vrata smo vstopili,
še niti malo nismo slutili,
kaj vse zgodilo se bo še.
Prva tri leta so minila,
kot bi rekel »šus«,
ampak verjemite,
takrat ni padel še noben pravi »šus«.

Vse osnove res hitro smo pridobili
in znanje med sabo kdaj pa kdaj si delili.
V šole v naravi radi smo hodili,
ko pod lupo Areh in Rakov Škocjan
smo odkrili.

V smučke nekateri prvič smo stopili,
a kljub temu vse tehnike hitro osvojili,
plavalne tečaje vse smo naredili
in si s tem zlate delfine priborili.

Na tekmovanjih vse smo od sebe dali,
da na koncu priznanje v rokah smo držali.

Korona tudi nam je žal malo ponagajala
in zaradi nje nam voda v grlo je uhajala,
saj glavno vprašanje dve leti bilo je:
»Ali sploh kdaj do Anglije pridemo še?«
Korona se je umirila
in nas pot v London je vodila.

Šele tam smo spoznali,
da res dobri prijatelji smo postali.
In zdaj ko končno vpisi v srednje
šole sledijo
in nova poglavja na plan hitijo,
spoznavamo,
da 9 let na Olgici res hitro je minilo.

Priznamo, da zagotovo smo kdaj
solze potočili,
marsikomu nekaj živcev spili,
a kljub temu nikoli na učenje pozabili.

Zdaj vse spomine bomo obudili
in še zadnje pikice truda vložili.
Za vedno bomo ponosni ostali,
da tudi mi Olgico smo obiskovali

in skupaj en velik mozaik postali.
Zato še enkrat Olgica: hvala ti,
pogrešali te bomo čisto vsi!

slika Tisa Julija Golob, 8. a

